ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక
3-5-74 ॥ 55 పైసలు

"చందన"లో జయంతి ↑   "కృష్ణవేణి"లో ఒక దృశ్యం ↓

ఉయ్యాల వూపే
చెయ్యే నేడు
దేశాన్ని
నడిపిస్తోంది

ముగ్గురు అమ్మాయిలు

లక్ష్మీ ఫిలింస్

నిర్మాత:
వి. ఎస్. ప్రకాశరావు

నవభారత్ ఆర్ట్ ఫిలింస్

స్క్రీన్‌ప్లే, దర్శకత్వం:
కె. ప్రత్యగాత్మ

కల్లలూ కన్నీళ్ళూ కలిపిన టానిక్ ముగ్గురు అమ్మాయిలు

"ప్రతి మనిషిలోని చెడుని చంపు, మంచిని పెంచు"

అదే ఉద్యమంగా ముగ్గురు అమ్మాయిల పిలుపు

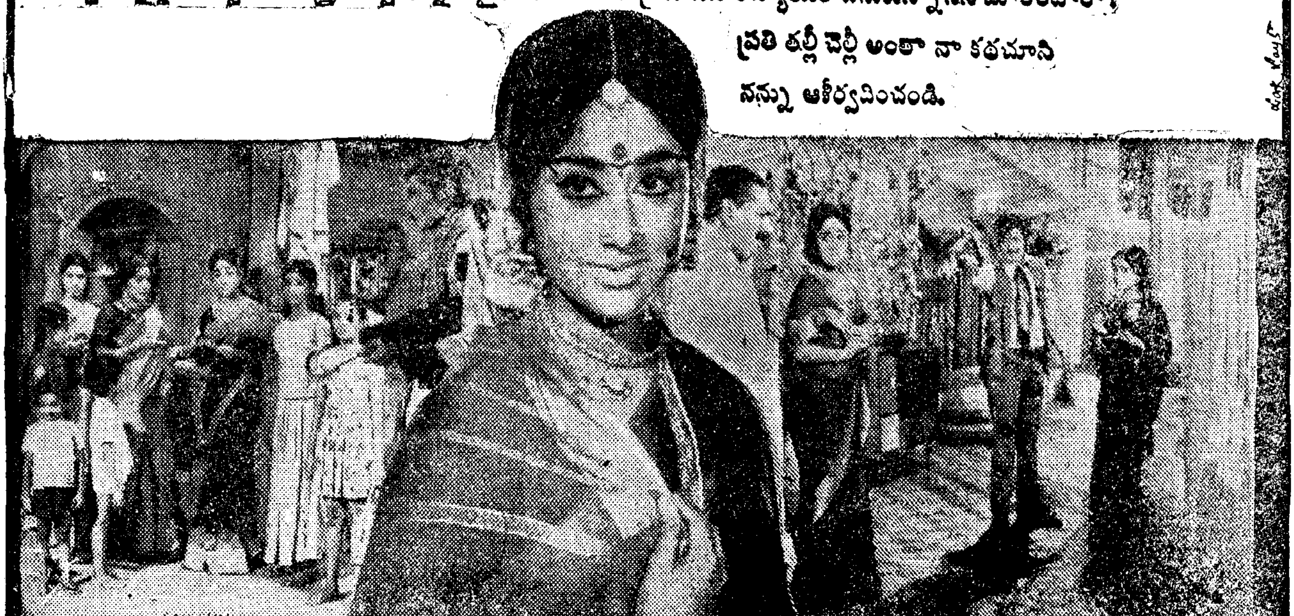
ఎవరో రోమియో మాకు లవ్‌లెటర్ రాస్తే తప్పుచేయకపోయినా తలవంచుకుని కాలేజీనుంచి డిబార్ కావలసిందేనా?

బతకలేని బడిపంతులు బస్‌స్టాండ్‌వద్ద ముష్టెత్తుకునే మామయ్యకు కారం ఎలా కాగలను?

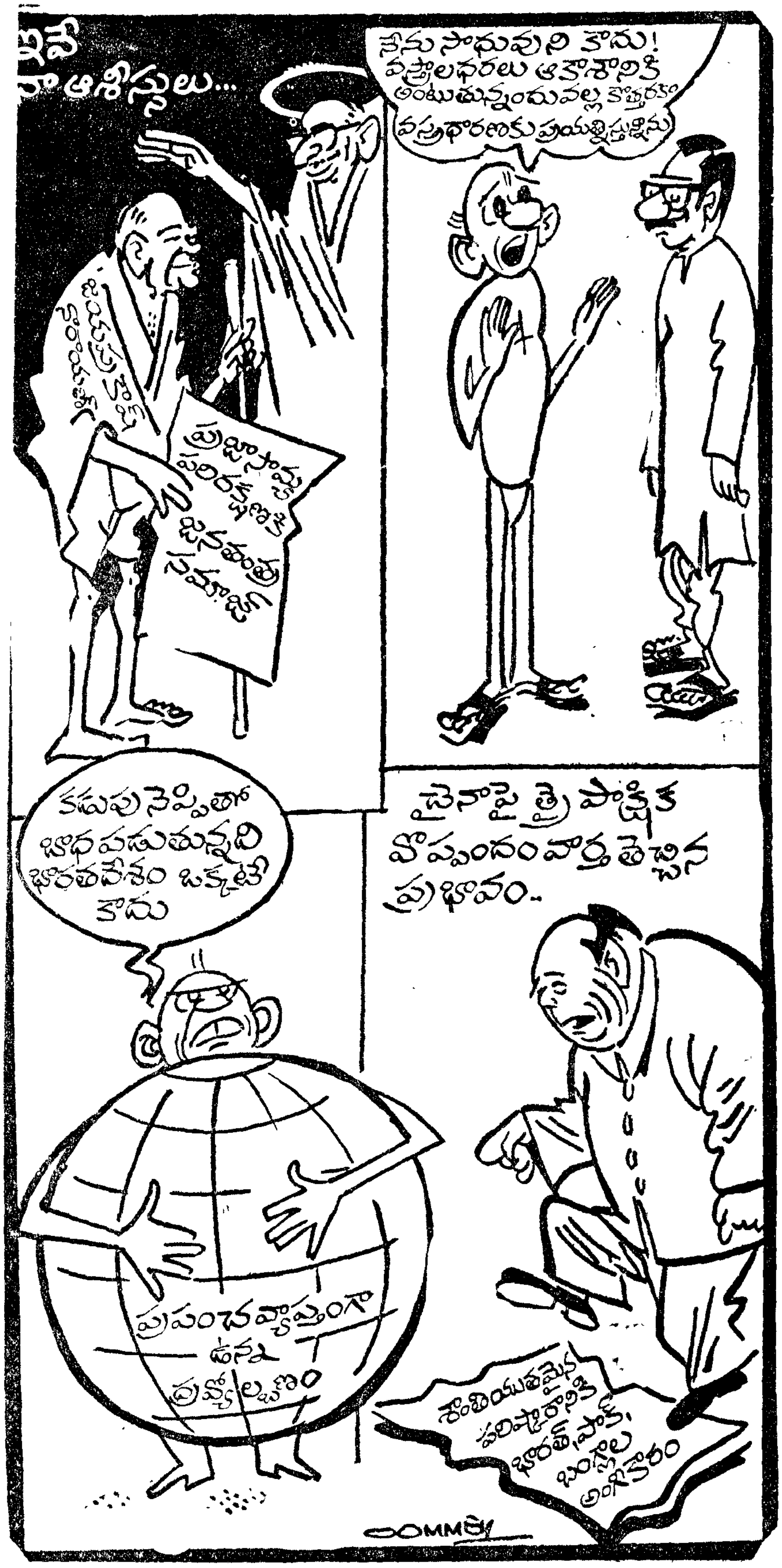
నేను 60 ఏళ్ళ వ్యక్తిని ఎందుకు పెళ్ళాడాను?

నా మంచితనంతో నా చుట్టూవున్న ప్రపంచాన్ని బాగుచేయాలనుకోవడం తప్పా?

రూసో అన్నట్టు చికిత్సకాదు శస్త్రచికిత్స అన్నదే రైటా? నా పాత్రకు నేనే అన్యాయం చేసుకున్నానని మీరంటారా?

ప్రతి తల్లీ చెల్లీ అంతా నా కథచూసి
నన్ను ఆశీర్వదించండి.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాధుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు
(1938 – 1972)
శుక్రవారం : 3–5–1974
శ్రీఆనందనామ సం. వైశాఖమాస శు. ద్వాదశి
సంపుటము : 67 సంచిక : 36
స్థాపితం : 1908
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-3
సంవత్సర చందా – రు. 31–20 పై.
ఆరుమాసాల చందా – రు. 15–60 పై.
విడి ప్రతి వెల 55 పైసలు

విషయానుక్రమణిక

ఉత్తరాలు

పరీక్షలలో కల్తీ

5—4—74 ఆంధ్రపత్రికలోని హైదరాబాదీ నోట్‌బుక్ శీర్షిక (ముఖ్యమంత్రి హితవు) లో శ్రీ తిరుమల రామచంద్రగారు "ఎక్కడ పడితే అక్కడ కల్తీ జరుగుతున్నప్పుడు, పరీక్షల్లో కల్తీ జరిగితే ఏం పోయింది"అని తెల్పియున్నారు.

పరీక్షల్లో కల్తీ జరిగిన దానికి ఇంకా యితర రంగాలలో కల్తీ జరిగిన దానికి చాలా వ్యత్యాసముంది. విద్యారంగం సర్వదేశానికే వెన్నుముకలాంటిది.అన్యాయ ధోరణులను అరికట్టాలన్నా విద్యార్థుల సహాయ—సహకారాలు తప్పక అవసరం.

విద్యార్థుల విజ్ఞానాభివృద్ధికి మరియు వారి భవిష్య బాగోగుల కొరకే పరీక్షలు నిర్వహించబడతాయి. విద్యార్థులు నవసమాజ నిర్మాతలై దేశాన్నే ఉంపక్రరించవలసిన సమయములో విద్యార్థులకే ప్రోత్సాహరహితమైన వాక్కులు వ్రాయటం శ్రీ తిరుమల రామచంద్రగారికి సమంజసముకాదు.

ముద్దిసెట్టి పీతాంబరరావు, (మంచిర్యాల.)

ఫిలిం బ్యాలట్

మీరు ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రకటించిన 'ఫిలింబేలట్' ఫలితాలు కొంతవరకు నిరాశను కలిగించినయ్. శ్రీ రామారావుగారు 69 లోనే తను ఫిలిం బేలట్‌లనుండి వైదొలగుతున్నట్లు బహిరంగముగ ప్రకటించిరి. కనుకనే వేలాది మంది పాఠకులు రామారావు పేరును బ్యాలట్‌లో నింపక పోయుండొచ్చు. అటువంటప్పుడు మీరు ఏమీ ఆలోచించకుండా 'రామారావు' గారి పేరు మీద వచ్చిన బ్యాలట్‌ను అంగీకరించి అందున్ను మూడవ వానిగా గెలుపొందినట్లు ప్రకటించటం - ఆయన్ని పరోక్షంగా అవమానించినట్లు కాదా?!

డి. రామారావు, బి. మోహనరావు, బి. గోవింద రాజులు, కె. సత్యనారాయణ, డి. సాంబమూర్తి. కె. పి. రావు, తదితరులు. ఎస్. బి. డివిజను పి. డబ్ల్యుడి.— (శ్రీకాకుళం.)

* * *

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సినిమా బ్యాలట్‌లో ఉత్తమ సహాయనటుడి స్థానంలో శ్రీ శోభన్‌బాబును ఎన్నుకున్న పాఠకులకు విస్మయం. 1973 సంవత్సరంలో శోభన్‌బాబు చిత్రాలు విజయవంతమైనన్ని మరే నటుడి చిత్రాలు విజయవంతము కాలేకపోయాయి. ఈ సంవత్సరము వీరు ప్రథమ స్థానాన్ని అందుకొన్నారు. కాగా వీరిని సహాయ నటుడిగా ఎన్నుకోవడం కడు శోచనీయంగా భావిస్తున్నాను.

కె. యం. ముంతాజ్‌అహ్మద్. (కరీంనగర్)

మినీ ఇంటర్వ్యూ

5—4—74 పత్రికలో కోటి రాజ్యలక్ష్మి గారి లేఖ చదివాను. "తెలుగు సినిమాలు బోర్ అన దానికి ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ— ఆంధ్రలో హిందీ సినిమాలు బ్రహ్మాండంగా ఆడడం" అన్నారు. ఎంత చప్పుది అయినా హిందీ సినిమా కొన్ని వారాలు నడుస్తుంది, ఎక్కడైనా. కారణం ఆ భాష అందరికీ అర్థమవ్వడం కావచ్చు. సాధారణంగా 'జాల్లీ'(హిందీ) సినిమాలనే బ్రహ్మాండంగా ఆడాయంటారు. ఇది ఆవిడ గుర్తిస్తారనుకుంటాను.

తెలుగు వారైనంత మాత్రాన ప్రతీ తెలుగు సినిమా బాగుంది అనడం భావ్యం కాదు. అయితే హిందీ సినిమాలు ఏం బాగుండ ఏడుస్తున్నాయ్? ఈ మధ్య తెలుగు సినిమాలు హిందీ సినిమాలకంటే ఎక్కువగా విడుదలవుతున్నాయి. తగినంత ఆదరణ లేకుండా ఇలా జరగడం సాధ్యం కాదు. 'బోర్' అంటూనే ఒక్కొక్క (తెలుగు) సినిమాని రెండు, మూడు సార్లు చూసే వారు చాలా మంది వున్నారు మనలో దురదృష్టం ఏమిటంటే "పొరుగింటి పుల్లకూర. . ."

యం. ఎస్. వి. జి. రాజు (కటక్)

కథలు

'పాకా ఉద్యోగం వస్తుంది'అనే కథను చదివిన తరువాత కథారచయితని అభినందించవలసిన అవసరమున్నది. ఆయన ఎంప్లాయిమెంటు ఎక్స్చేంజిని "దేవాలయముగా" రూపొందించటము ఎంతైనా సమంజసముగా నున్నది. ప్రతిచిన్న ఉద్యోగమునకు అప్లికేషన్ ఫార్వార్డింగ్, పేర్స్పెండింగ్, త్రాఎక్స్చేంజి కావటం వలన సదరు దేవాలయపు "బరువు" మరింత పెరిగిపోయిందనడంలో యదార్థమున్నది. జమదగ్నిపాత్రను చిత్రీకరించడం బాగున్నది.

జి. జయరామ్, (గార)

తెలుగోడి గోడు

మన నాయకులు రాజధానిలో తెలుగు భాషకి జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని, అమర్యాదని గుర్తించి తగిన మర్యాదని గౌరవాన్ని కల్గిస్తే చాలు. తక్కిన రాష్ట్రాలలో ఆయాభాషలలో అధికార ప్రకటనలూ అవి జరుగు తున్నప్పుడు మన స్వంతబుద్ధికి లేకపోయినా కనీసం వాళ్ళని చూసైనా మన రాజధానిలో ప్రకటనలు (ఫ్యామిలీప్లానింగు)మొదలైనవి తెలుగులో లేకపోవటం శోచనీయం. అసలు సెపరేట్‌ఆంధ్ర ఉద్యమం అణచి వేయబడటంలోనే మన అసమర్థత మిగిలిన వాళ్ళకి చాలా బాగా తెలిసింది.

డా: పూడిపెద్ది కృష్ణవేణి, (విశాఖపట్నం.)

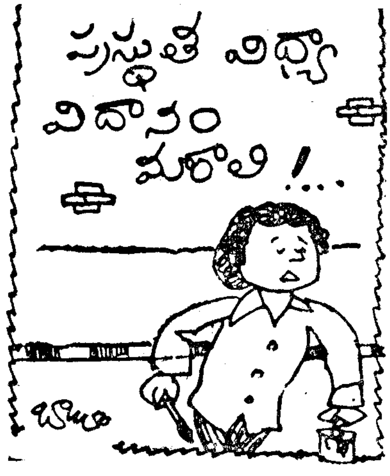
* * *

'పుత్తరాలు' శీర్షికకు నేను దాదాపు 50-1 పుత్తరాలు వ్రాశాను. కాని ఒకటికూడా మీరు ప్రచురించలేదు. అర్ధశత పుత్తరం ఇది కూడా మీ చెత్త బుట్టకు పోదని ఆశిస్తున్నాను.

సిహెచ్. వి. ప్రభాకరరావు (జగిత్యాల.)

* * *

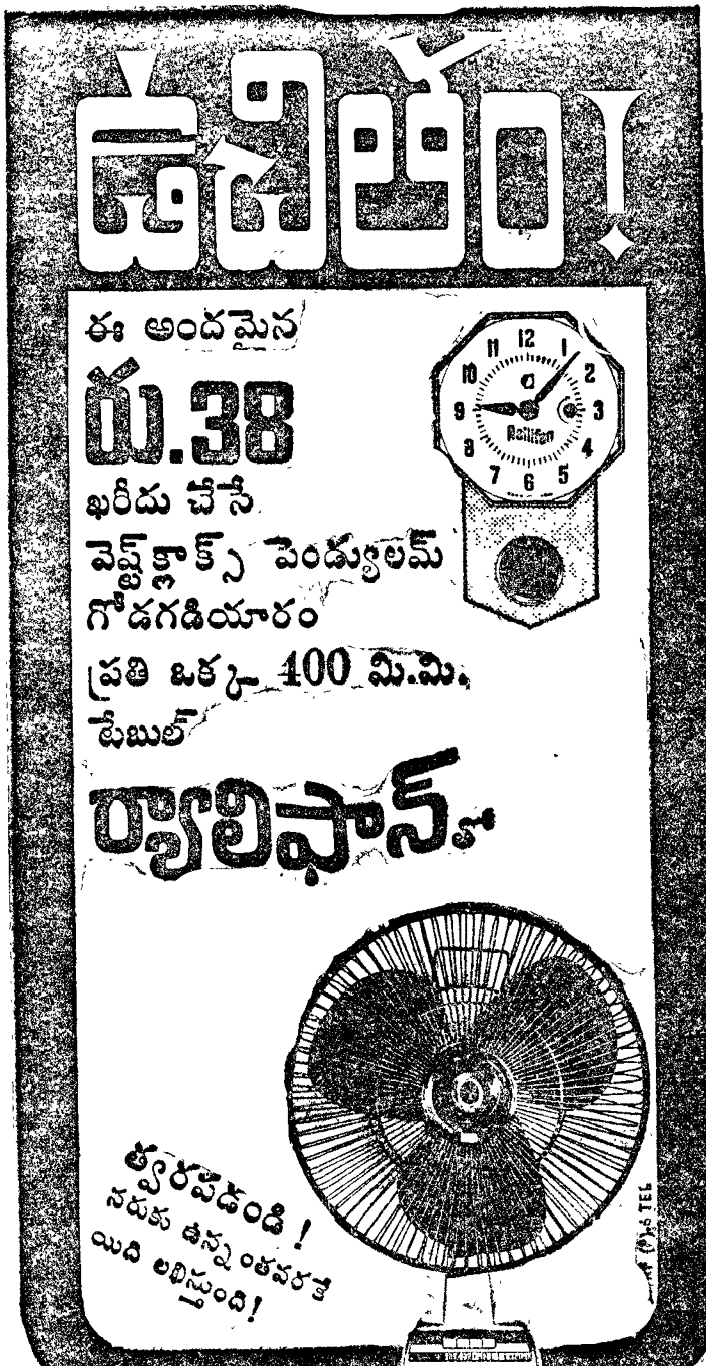
5—4—74 పత్రికలో సినిమా బ్యాలట్ ఫలితాలు చూశాను. ఉత్తమ నటుడంటే ఉత్తమ హీరో అని మన పాఠకులెందుకు భావిస్తారో నాకర్థం కావడం లేదు. ఏం? సంపాదకులవారు ఉత్తమ నటుడంటే ఉత్తమ హీరో అని వ్రాయమని ప్రకటించలేదే? 'డాక్టరుబాబు', దేవుడు చేసిన మనుషులులో రంగారావునటనని మరచిపోయారా మన ప్రియమైన పాఠకులు. చాలా చింతిస్తున్నాను. మరో విషయం. క్రిందటి సంవత్సరం ఏ చిత్రంలోనూ సహాయ నటుడిగా నటించని శోభన్‌ని మూడవ ఉత్తమసహాయ నటుడిగా ఎన్నిక చేసినందుకు వారిని మరల అభినందిస్తున్నాను. చంద్రమవులి (జోగిపేట)

కొత్త సీరియల్ ...రెండు పువ్వులు త్వరలో ప్రారంభం

ఉత్తర, దక్షిణ, భారత దేశాలమధ్యగల నైసర్గిక విభేదాలను చెప్పకుండా, నైతిక విలువలపై వ్యాఖ్యానించకుండా, యీ రెండు ప్రాంతాల మనుషుల మనసులలోకి తొంగిచూసి, వారి అంతరంగపు టంచులమధ్యగల అంతరాన్ని కొలుస్తూ అభిరుచుల, అలవాట్ల వైవిధ్యాన్ని పాత్రలలో పొందుపర్చుతూ సాగిపోయే కథనం : శ్రీమతి 'రాధా రాఘవ్' కలంతో చిత్రీకపట్టిన 'ఢిల్లీ బొమ్మలు', - 'పల్లె బొమ్మలు' : త్వరలో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకుల ముందుంటాయి !

సం.

యువతరంలో

వింత పోకడలు

వీధుల్లో వివస్త్ర వినోదాలు! దిగంబర ప్రదర్శనలు!!

దేవతావస్త్రాలతో వీధుల్లో పరుగులు తీయటం—దీన్నే తెలుగు వాడుక భాషలో యింకా ఇదిగా చెప్పాలి అంటే బట్టలు విప్పుకుని రోడ్లంట పరిగెత్తటం—

ఈ స్ట్రీకింగ్ అమెరికా నుంచి పవిత్ర భారత దేశానికి కూడా అ త్య వ స రం గా వచ్చేసింది!

'ఆల్ ఫూల్స్ డే' అనబడే ఏప్రియల్ ఒకటో తారీఖునాడు కేరళ రాష్ట్రం— (మనదేశంలో విద్యావంతులు ఎక్కువ సంఖ్యలో గల భాగం) లోని కొచ్చిన్‌లో నలుగురు 'పైలా పచ్చీస్'లో వున్న "లా కాలేజీ స్టూడెంట్లు" మంచి రద్దీగావున్న బజార్ల వెంట 200 గజాలు అర్జంటుగా (స్ట్రీకింగ్) పరిగెత్తారు...వాళ్ల ఒంటిమీద ఆ సమయంలో ఒక్క నూలుపోగు లేదు... కాళ్లకి చెప్పులు కూడా లేవు! ఈ వివస్త్ర విహారం పిచ్చిమద్రాస్, హైదరాబాదుల దాకా వచ్చిందని వినికిడి!

సంపన్న దేశాల్లో గుడ్డల కరువేంలేదు... అక్కడ యీ పిచ్చి రావటం విచిత్రమే! భారతదేశంలో దిగంబర దృశ్యాలకేం కొదవ లేదు...అన్నివేళలా వీధులలో, యివి ఒకటే అలా కనపడతాయి. కాకపోతే 'స్ట్రీకింగ్' అంటే పరిగెత్తడం వుండదు.తాపీగా పోతుంటారు...

యువతరంలో; ఒక చోటు నుంచి యింకో చోటుకు యిలా సామూహికంగా కాలికి జోళ్లు మాత్రమే వేసుకు పరిగెత్తటం మరో 'ఫ్యాషన్' కాని మత్తు పదార్థపు అలవాటుగా వ్యాపించలేనంత వేగంగా ప్రాకిపోవడం — అందులోను అన్నీ వున్నాయి, అనుకున్న సంపన్న దేశంలో యిది యిలా వసంతకాలపు నూతన క్రీడా విశేషంగా పరిణమించటం కొంత మంది

మేధావులకు, అధ్యాపకులకు మెదడుకు మేత అయింది !?

ప్రారంభంలో

మొదట ఈ వివస్త్ర వినోదానికి నాంది పలికిన యిద్దరు హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు కూడా వైద్య విద్యార్థులు వాళ్ళ మొహాలకు ఆపరేషన్ థియేటర్‌లో డాక్టర్‌లు కట్టుకునే ముక్కుగుడ్డలు కట్టుకుని మొండి మొలలతో, పరీక్షలు జరుగుతున్న ఒక హాలు గుండా పరిగెత్తారు. కాని, కొంచెం రోజుల్లోనే 500 మంది మేరీలాండ్ యూనివర్శిటీ విద్యార్థులు మన దేశంలో "కుంభమేళాకు" వచ్చే 'దిగంబరమునుల్లా'గ రోడ్లంట పడ్డంతో — ట్రాఫిక్ అంతా ముక్కున వేలేసుకుని నిలిచిపోయింది... స్ట్రీకింగ్ నిత్య నూతన వార్త అయిపోయింది.

ఈ బట్టలమీద 'విరక్తి' అన్ని అమెరికన్ ప్రాంతాలకు ప్రాకిపోయింది. కొత్త రకం 'స్ట్రీకింగ్' పద్ధతులకు గిరాకీ పెరిగింది. 'బీరకాయ'లిస్తానంటే ఓ బాలిక వివస్త్రంగా పరుగులు తీసింది !!

కొలంబియాలో ఓ పాతికమంది అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు దేవతా వస్త్రాలు ధరించి, సైకిళ్ల మీద వీధుల్లో దిగంబర విన్యాసాలు చేశారు— పత్రికలు చాలా వరకు ఈ 'విన్యాసాలను' వాడుకున్నాయి. కాని నీతి బోధకిపూనుకోలేదు.

(44 వ పేజీ చూడండి)

'ఒక స్ట్రీకర్' దిగంబర పలాయనం

హైదరాబాద్ నోట్‌బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

ఇన్నాళ్లకు కొత్త రైలు !

తెలుగుదేశంలో ఇంటు మార్కు చేసి, అక్కడొక గీత, ఇక్కడొక గీత గీచినట్లు ఉన్న రైలు మార్గాలకు అర్ధ శతాబ్ది తర్వాత మరొక 100 మైళ్ళ మార్గం ఏర్పడుతున్నందుకు ఆనందించక మరేం చేస్తాం ? ఇతర రాష్ట్రాల, ముఖ్యంగా పక్కనే ఉన్న తమిళనాడులో చీకిరిబాకిరిగా ఉన్న రైలుమార్గాలను చూస్తే మనది దానిలో పదో వంతయినా ఉండదు. ఇదంతా ఇన్‌ఫ్రాస్ట్రక్చరు విషయం గురించే సుమండీ ! ఏమైనా ఎన్నడో ప్రారంభోత్సవం జరుగవలసిన బీబీనగర్ — నడికూడి రైలుమార్గానికి యీ నెల 7 వ తేదీన ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి శంఖుస్థాపన చేయడం, కొంతమందికి జీవిక కల్పించే హిందూస్తాన్ కేబిల్స్ హైదరాబాద్ యూనిట్‌కు ప్రారంభోత్సవం జరుపడం తెలుగువారంతా ఆనందించదగింది. ఇది సమైక్యానికి లంకె కూడా.

కొత్తదనానికి నాంది :

కొన్ని సంఘటనలు కాలప్రవాహంబట్టి జరుగుతాయి, కొన్ని వ్యక్తులను బట్టి జరుగుతాయి. అవే వానుడికి ఉదాహృతి ప్రాయంగా డాక్టర్ బిరుదురాజు రామరాజు రాగానే ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు శాఖ పరిశోధనాసక్తి చూపడం, తదంగంగా ఏప్రిల్ 6, 7 తేదీలలో తొలిసారిగా ఉస్మానియా ఆంధ్ర శాఖాధ్యాపకుల మహాసభ జరగడం పేర్కొనవచ్చు. 6వ తేదీన వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ నరోత్తమరెడ్డి ప్రారంభించగా, పూర్వాచార్యులు శ్రీ రాయప్రోలు సుబ్బారావు, డాక్టర్ దివాకర్ల వెంకటావధాని సందేశాలు వినిపించగా, ఆచార్య భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి శుభాశంస చేయగా ఆ దినం, మరుదినం ఆరు వర్గాలుగా విడిపోయిన ఈ మహాసభ పట్టభద్ర స్థాయిలో తెలుగు అధునిక ఐచ్ఛిక భాషగా తెలుగు, ప్రాచ్య పరీక్షల కార్యక్రమము, స్నాతకోత్తర పాఠ్యక్రమము, బోధనాశాస్త్రం, తెలుగు శాఖలో పరిశోధన— అనే ఆరు విషయాలు చర్చించి విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు పరిశోధనా సంస్థను నెలకొల్పాలని, సభలో జరిగిన పరిశోధనను ప్రకటించడానికి "వివేచన" అనే పేరుతో ఒకషాణ్మాసిక పత్రికను, సృజనాత్మక శక్తిని ప్రకటించే 'కల్పన' అనే పత్రికను నెలకొల్పడానికి, మూడు నెలలకొకమారు సమావేశమై చర్చలు జరుపుకొనడానికి నిర్ణయాలు చేసింది. ఇవి ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు. ప్రతి విశ్వవిద్యాలయంలోను పరిశోధన శాఖ, సంస్థ, పత్రికలు ఉన్నాయి. ఉస్మానియాలో వీటిని క్రొత్తగా ప్రవేశపెడుతున్న తెలుగు శాఖ ఆచార్యుడు డాక్టర్ రామరాజు అభినందనీయులు. ఆయన కృషికి పై అధికారులు బాసటగా ఉంటారనే విశ్వసిస్తున్నాను. ఆచార్య లక్ష్మీరంజనంగారు సమాపన ప్రసంగంలో ఆశీర్వదించినట్లు ఈ మహాసభ నిర్ణయాలన్నీ నెరవేరగలవనీ విశ్వసిస్తున్నాను.

ప్రపంచ తెలుగు మహాసభ :

ప్రపంచంలో ఉన్న తెలుగువారికి తామంతా ఒక్కటేననే భావ సమైక్యం కలిగించడం కోసం రాక్షస సంవత్సరానికి ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు హైదరాబాద్‌నగరంలో జరుపడం అత్యవసరమని ముఖ్యమంత్రి శ్రీ వెంగళరావు ఏప్రిల్ 6వ తేదీన తమ భవనంలో జరిగిన సమావేశంలో ప్రకటించడం, తదనుగుణంగా ఆ మహాసభ నిర్వహణకు వివిధ ఉపసంఘాలు నియమించడం ఎంతయినా బాగుంది. విద్యా సాంస్కృతిక శాఖ మంత్రి శ్రీ మండలి వెంకట కృష్ణారావు ప్రారంభంలో స్వాగతం చెబుతూ ఇలాటి మహసభ 1969లోనే జరుగవలసి ఉండినదని, ఆందోళనలవల్ల జరుగలేదని, అన్నారు. శ్రీయుతులు కూమిడిపూడి ఆనందం, వి. బి. రాజు, వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య, వి. పి. రాఘవాచారి, పెండేకంటి వెంకటసుబ్బయ్య, కొండా లక్ష్మన్, శ్రీమతి కృష్ణంరాజు మొదలయిన వివిధ వర్గాలవారు ఈ మహాసభకు అనుకూల్యం ప్రకటించినందున, రాక్షస ఉగాది నుంచి తొమ్మిది రోజులపాటు జరుపదలచిన ఈ మహాసభలు విజయవంతం కాగలవనడంలో సందేహంలేదు.

ఉపశ్రుతి :

"ఇగ ఫర్వాలేదు. బీబీనగర్ రైలు మార్గం వల్ల తెలంగాణాకు ఎంతో మేలు !" అన్నాను ఒక రైలు కార్మిక వృద్ధునితో : "సంబడం లేవయ్యా. యాభై యేండ్లకు మా సామెత ఉంది ఒక్కటి— పచ్చిపులును ప్రసాదం, ఇసొంటి మొగుడు బిసాదం—అని" అంటూ చరుమన్నాడు ముసలయ్య.

పెట్టిపుట్టనివాళ్ళు

చంద్రం

పెద్దకథ

అవతారం పూర్తిపేరు కృష్ణావతారం కాని, అతన్నెవ్వరూ కృష్ణావతారం అని పూర్తిపేరుతో పిలవరు. అంతా అవతారం అనే పిలుస్తారు.

వాళ్ళ అయ్యగారు కూడా అవసరం వచ్చి పిలిచినప్పుడు "మిస్టర్ అవ్‌టారం" అనే పిలుస్తాడు. అవతారం అన్న తెలుగు పేరు ఆంగ్ల భాషలోకి రూపాంతరం చెందినప్పుడు అవ్‌టారంగా మారుతుందని ఆయన భావం.

అయ్యగారంటే ఒళ్ళుమంట అవతారానికి.

అయ్యగారి కుటుంబంలో యిటు ఏడు తరాలు, అటు ఏడు తరాలు ఎవ్వరూ ఇంగ్లీషు చదువులు చదువుకోకపోయినా, ఏదో పురాకృత పుణ్యంవల్ల ఈయన చదువుకున్నాడు. అంచెలంచెలుగా ఒక్కొక్క మెట్టూ ఎక్కి రిజిస్ట్రారు అయ్యే సమయానికి కాస్త ముందుగా "అయ్యగారు" కాగలిగాడు. అంతవరకు బాగానే ఉంది. కాని తెలుగన్నా, తెలుగువారన్నా ఆయనకి సుతరాం గిట్టదు. అసలు దేశ భాషలంటేనే చిన్న చూపు. ఆఫీసరయినవాడు ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం. ఇంటిదగ్గర అక్షరం ముక్క రాని భార్యతో ఏ భాషలో మాట్లాడతాడో తెలీదుగాని, ఆఫీసులో తనకు తెలుగు భాష తెలీనంత చిత్రంగా ప్రవర్తిస్తాడు. అందరితోనూ ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడతాడు. ఆఖరికి జవానుతో మాట్లాడవలసి వచ్చినా, ఇంగ్లీషులోనే అతనికి బోధపడేలా చెప్పటానికి అవస్థపడుతుంటాడు. పొరపాటున కూడా తెలుగు మాట నోటమ్మట జారనివ్వడు. ముచ్చటయిన తెలుగు పేర్లను యింగ్లీషులోకి మార్చి కర్కశంగా ఉచ్చరిస్తుంటాడు. అది నచ్చదు అవతారానికి.

అయ్యగారు తన్ను 'మిస్టర్ అవ్‌టారం' అని సంబోధించినప్పుడల్లా అవతారానికి అపరిమితమైన కోపం వస్తుంది. ఒకటి రెండు సార్లు అలా పిలవ్వద్దని చెప్పేద్దామని గూడా అనుకున్నాడు. కాని, తన పై అధికారి నిర్మొహమాటంగా మాటాడేస్తే ఎటు తిరిగి ఎటొస్తుందో అని కోపాన్ని దిగమింగుకుని, తన్ను తాను కంట్రోలు చేసుకున్నాడుగాని, అనాలనుకున్న మాట పైకి అనలేకపోయాడు.

అయ్యగారంటే అవతారానికంత కోపం ఉండటానికి కారణం ఆయన తన్ను అవ్‌టారం అని పిలవటం ఒక్కటేకాదు. అధికారం చేతిలో ఉంది కదా అని క్రిందుమీదులు చూడకుండా, యుక్తాయుక్త జ్ఞానం లేకుండా ఆయన మిడిసిపడుతున్నాడని అవతారం భావం.

ఎంతో అవసరం వచ్చి ఫెస్టివల్ అడ్వాన్స్, లోనో పెట్టినప్పుడు ఒకంతట గ్రాంటుచెయ్యడాయన. తన జేబులో డబ్బు తీసి వూరికనే ఇస్తున్నట్లు ఆయనెందుకంత బాధపడిపోతాడో ఎంత బుర్రబద్దలు కొట్టుకున్నా అర్థంకాదు అవతారానికి. ముఖ్యమయిన పనుంటేనేగాని, ఎవ్వరూ అడ్వాన్సు తీసుకోరన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు. అడ్వాన్సంటే ముందిచ్చి, తర్వాత జీతంలో కట్ చేసుకుంటారు. అంతేగాని వూరికనే యివ్వరుకదా, సరదాగా తీసుకొని జల్సాగా ఖర్చుపెట్టేసుకుంటారనటానికి!

కాజువల్ లీవ్ పెట్టుకున్నా అంతే. అవకాశం వున్నా వెంటనే యివ్వడు. ఎన్నో యక్ష ప్రశ్నలు అడిగి, ఆరాలు తీసి చివరికి తప్పదన్నట్లుగా నాలుగు రోజు లడిగిన వాడికి రెండ్రోజులిస్తాడు. అదీ ఏడ్చుకుంటూ. ఇలాంటి మనస్తత్వం నచ్చదు అవతారానికి.

అవతారం ఏ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాడన్నది మన కనవసరం. ఏ డిపార్టుమెంటో కూడామన కనవసరమే. ఒకానొక ఆఫీసులో అవతారం ఒక మూడవ తరగతి సాధారణ గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నాడని చెప్పుకుంటే చాలు ప్రస్తుతానికి.

మనిషన్న తర్వాత ప్రతి ఒక్కడికీ ఏవో కొన్ని యిబ్బందులుంటాయ్. అవతారానికి పుట్టిందగ్గర్నుంచే యిబ్బందులే. ఆర్థిక యిబ్బందులు. పెళ్ళి కాకముందు నిరుద్యోగిగా ఉండి యిబ్బందులు పడ్డాడు. పెళ్ళయిం తర్వాత ఉద్యోగంలో ఉండే యిబ్బందులు పడుతున్నాడు.

పెళ్ళాం, పిల్లలు, సంసార బాధ్యతలు ఉన్న గుమాస్తాగాడు ఆర్థికంగా యిబ్బందుల్ని ఎదుర్కొంటున్నాడు అన్నది గొప్పగా చెప్పుకొని సంతోషించవలసిన విశేషం కాదు కాని, ఇబ్బందుల్ని ఎదుర్కోవటానికిగాను అవినీతి మార్గాన్ని అవలంబించటం అంత మంచి పద్ధతికాదు అనంటుంటాడు అవతారం.

అవతారం భార్య ఆదిలక్ష్మి.

ఆదిలక్ష్మి దృష్టెప్పుడూ ఆ ఎదిరింట్లో ఉంటున్న రంగారావు సంసారం మీదే ఉంటుంది.

"ఆ రంగారావుకీ మీకొచ్చినంత జీతమే వస్తుందట. వాళ్ళ సంసారం చూశారా! మనం రెండు గదుల పాత పెంకుటింట్లో కాపరంచేస్తుంటే వాళ్ళు నాలుగ్గదులున్న కొత్త డాబాలో ఉంటున్నారు. ఇంటినిండా ఖరీదయిన సామాను. అతనెప్పుడూ టెర్లిన్ బట్టలే వేసుకుంటాడు. ఆవిడ ఇంటి దగ్గర కూడా ఖరీదయిన చీరలే కడుతుంది. పిల్లలు పూటకో డ్రస్సు మారుస్తారు. ఇంట్లో పనిమనిషి. ఆయనకి స్కూటరు. రోజూ పిండివంటలు. రోజు విడిచి రోజు సినిమా.. కారణం ఏమిటంటారు?" అని భార్య ప్రశ్నించినప్పుడు అనర్గళంగా అరగంటసేపు లెక్చరిచ్చాడు అవతారం.

అంతా విన్న తర్వాత ఆదిలక్ష్మి అయితే ఏమీ అనలేదుగాని, రంగారావుతో పోల్చి చూసి, తనని అసమర్థుడిగా జమకట్టదుగదా ఈమె— అన్న అనుమానం అవతారానికి వచ్చింది.

రంగారావుతో అవతారానికి పరిచయం ఉంది. పనిచేస్తున్న ఆఫీసులు వేరుగాని అతనూ గుమాస్తాయే. తనూ గుమాస్తాయే.

ప్రతి నెలా జీతానికి యిమ్మడి ముమ్మడిగా పై మామూళ్ళు పంచుకొంటుంటారు రంగారావు పనిచేస్తున్న ఆఫీసువాళ్ళు.

అవతారానికి జీతం తప్ప మరో పైసా ఎక్కువ వచ్చే అవకాశంలేదు.

కొత్తలో ఒక రోజు ఉదయం . . . రంగారావు కాఫీకని ఆహ్వానించి హోర్లిక్సిచ్చాడు? అవతారానికి.

హోర్లిక్సు తాగేసి వెంటనే వచ్చెయ్యటం బాగుండదని, కాస్సేపక్కడే పేము కుర్చీలో కూర్చున్నాడు అవతారం. వూరికనే కూర్చోవటం కూడా యిబ్బందిగానే ఉంటుంది. అంచేత ఆ మాటా ఈ మాటా చెప్పసాగాడు.

రంగారావు చాలా కలుపుగోలు మనిషి. అతను చాలా హుషారుగా మాట్లాడసాగాడు. అరగంట యిట్టే గడిచిపోయింది. ఒకర్నిమించొకరు పోటీలు పడి మాట్లాడసాగారు. ఉన్నట్టుండి సంభాషణ ప్రభుత్వ కార్యాలయాల కార్యకలాపాల మీదికి పోయింది.

రంగారావుకి మొహమాటం లేదు. దాపరికం

అంతకన్నా లేదు. ఈ లంచం తీసుకొంటున్న సంగతి నిస్సంకోచంగా చెప్పేశాడు అవతారానికి. లంచం తీసుకోవటం అవినీతి, చట్ట ప్రకారం నేరం అన్న సంగతి అతనికీ తెలుసు. అంచేతే అదేమాట అవతారం అన్నప్పుడు చిన్నగా నవ్వేశాడు.

"నే నొక్కడ్నే మడికట్టుక్కూచున్నంత మాత్రాన దేశంలో లంచగొండితనం రూపుమాసి పోదు. అదీగాక నాపై వాడు తీసుకొంటున్నప్పుడు నేను తీసుకోనంటే అది నేరం అవుతుంది. తీసుకున్నందువల్ల అటు యిచ్చేవాడికీ తృప్తిగా ఉంటుంది. ఇటు మన బ్రతుకులూ బాగు పడతాయ్" అన్నాడు రంగారావు తాపీగా.

"ఏమైనా లంచం తీసుకోవటం మంచి పని కాదు" అన్నాడు అవతారం మరో మాటేదీ తోచక.

రంగారావు మళ్లీ చిన్నగా, అందంగా నవ్వేశాడు.

"మీకా అవకాశం లేదు కాబట్టి మీరామాట అనగల్గుతున్నారు".

రంగారావు అన్నమాట నిజమా ? అవకాశం ఉంటే తనూ అతనిలాగే లంచం తీసుకుంటాడా?

అదే విషయం గురించి ఆలోచించుకొంటూ, శలవు తీసుకొని వచ్చేశాడు అవతారం.

ఆ తర్వాత గూడా చాలాసార్లు కాఫీకి ఆహ్వానించాడు, రంగారావు అవతారాన్ని. కాని, అవతారం వెళ్లలేదు. ప్రతిసారీ ఏదో వంక చెప్పి తప్పించుకొనేవాడు.

తనైతే వాళ్లింటికి వెళ్లటం మానుకున్నాడు గాని, వాళ్ల ఉనికి అనుక్షణం తన స్థితిని గుర్తుచేస్తూ బాధపెడ్తూనే ఉంది అవతారానికి.

మాటిమాటికీ బుర్రు బుర్రున శబ్దం చేసుకొంటూ స్కూటర్ మీద ఆఫీసుకీ ఇంటికీ తిరుగుతుంటాడు రంగారావు, ఒకటి రెండు సార్లు దార్లో కనిపించిన అవతారాన్ని 'ఆఫీసు దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను, రండి' అని కూడా అన్నాడు. కాని అవతారం అంతవరకు వెళ్లటం లేదని అబద్ధం చెప్పేసి తప్పించుకున్నాడు.

తరచు తమ ఇంట్లో చేసుకున్న వంటకాలు పనిమనిషితో పంపిస్తుండేది రంగారావు భార్య బంగారమ్మ. గారెలు, బూరెలు, బొబ్బట్లు, పులిహోర, సేమ్యా .. పత్రికల్లో వస్తున్న అధునాతనమైన మరికొన్ని వంటకాలు .. ఎన్నో రకాలు పంపించేది. వాటి పేర్లే సరిగా తెలీక ఇబ్బంది పడేది ఆదిలక్ష్మి.

కొత్తలో 'బంగారమ్మగారు పంపించింది గారెలు. ఇదేదో కొత్త వంటట పేరేదో చెప్పింది. చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది. మర్చిపోయాను తింటారా ?' అడిగింది ఆదిలక్ష్మి.

వాకంటే వాకని ఎగబడ్డారు పిల్లలు.

కొండంత హాలాహలాన్ని కడుపులోకి దిగమింగి 'వద్దు' అన్నాడు బాధగా అవతారం.

ఎప్పుడూ ఏదో ఒక స్పెషల్ చేసుకుంటూనే ఉండేవారు వాళ్లు. చేసుకున్న ప్రతిసారీ పంపించే వారు. వాళ్లు పంపించినదాని కోసం పిల్లలు ఎగబడి పోయేవారు. వంతులు వేసుకొని తిని పరమానందం పొందేవారు. ఎప్పుడయినా ఒక రోజు ఏమీ పంపకపోతే చాలా నిరుత్సాహపడిపోయేవారు. కటిపడేవరకూ ఇంకా పంపిస్తారు, ఇంకా పంపిస్తారు అని వెయ్యి కళ్లతో ఎదురు చూసేవారు. ఇంట్లోంచి వస్తున్న వాసనలకి నోళ్లు చప్పరించే వారు. చివరికి అదే తలంపుతో నిద్రలోకి జారి పోయేవారు. నిద్రలోకూడా అదే కలలు కనేవారేమో తెలీదుగాని, వాళ్ల పరిస్థితి చూసి, పాతాళంలోకి కృంగిపోయేవాడు అవతారం.

తనెప్పుడూ రుచి చూడకపోయినా ఆయా వంటకాల వాసనలు అవతారం ముక్కుపుటాల క్కూడా పని కలిగిస్తూనే ఉండేవి. పరధ్యాన్నంగా ఉన్నప్పుడు ఎగబీల్చటమేకాని, మనస్ఫూర్తిగా ఎగబీల్చి ఎప్పుడూ ఆనందించలేదు, అవతారం. బాధగా ఘూర్ణిల్లి, ముక్కుకు గుడ్డ అడ్డం పెట్టుకొనేవాడు.

బంగారమ్మ కట్టుకొనే చీరల గురించి, నాణ్యత గురించి, వాటి రేట్లు గురించీ రోజూ చిత్రంగా భర్తతో చెప్తుండేది ఆదిలక్ష్మి.

భార్య చెప్పిన ప్రతి దానికీ ఊకొట్టి ఊరుకొనేవాడు అవతారం.

రంగారావు స్కూటరు బుర్రు బుర్రుమనిపించి నప్పుడల్లా 'మోటారు సైకిలు, మోటార్ సైకిలు' అంటూ గెంతులేసుకుంటూ వీధిలోకి పరుగెత్తే వారు పిల్లలు.

ఆ వీధిలో తనకే స్కూటరుందనీ, అంతా తను స్కూటర్ మీద వెళ్లటంచూడాలనీ రంగారావు మరీ బుర్రు బుర్రు మనిపిస్తున్నాడనీఅవతారంఅనుమానం.

ఒక రోజు రాత్రి నిద్రబోయేటప్పుడు ఈ విషయాలు గుర్తొచ్చి నిద్రపోవటం మానేసి, వీటి గురించే తీవ్రంగా ఆలోచించేవాడు.

ప్రతి రోజూ భార్య ఎవరి సంసారం గురించో గొప్పగా పొగుడ్తూ చెప్పటం చిరాకు కలిగించేది అవతారానికి. కాని కొద్దిసేపు నెమ్మదిగా ఆలోచిస్తే, చిరాక్కు బదులు జాలి కలిగేది భార్యమీదతనికి.

బంగారమ్మ ఖరీదైన బట్టలు కట్టుకుందని చెప్పేదిగాని ఆదిలక్ష్మి తనకలాంటివి కొనమని ఎప్పుడూ అనలేదు. కొనలేదని భర్తని సాధించనూ లేదు. ఖరీదయిన చీరెలు కట్టుకోవాలన్న కోరిక లోపల ఉంటే ఉండొచ్చేమోగాని ఆదిలక్ష్మికి, తను జీవితంలో బంగారమ్మ కట్టిన చీరల్లాంటివి కట్టగలనన్న ఆశ ఆమెకి లేదు.

ఎప్పుడో పెళ్లికి కొన్న పట్టుచీరే ఆమె ఇంతవరకు

కట్టుకున్న చీరల్లో కొన్ని ఖరీదైనది. మిగిలినవన్నీ మామూలు చీరలే. సాదావి చవక రకాలవి. ఆదిలక్ష్మి కట్టే చీరలూ, బంగారమ్మ పనిమనిషి కట్టే చీరలూ ఇంచుమించు ఒక్కలాగే వుంటాయి.

ఎదురింటివాళ్లకి పనిమనిషి వుండి, తమ ఇంట్లో

పెట్టి పుట్టని వాళ్ళు

ఇంటెడు చాకిరీ చేసుకోవటం—పైకి చెప్పకపోయినా లోపలబాధగానే వుంటుంది. ఏమాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. ఇబ్బందులు గుర్తించి, పురిటిరోజుల్లో కూడా పనిమనిషిని పెట్టనిచ్చేదికాదు ఆదిలక్ష్మి.

భార్యను సుఖపెట్టలేక పోతున్నానే అన్న ఆలోచన అవతారాన్ని చాలా బాధ పెట్టింది.

మొదట్లో బంగారమ్మ పంపించే పదార్థాలకోసం పిల్లలు ఎగపడుతుంటే వాళ్లమీద కోపం, అసహ్యం కలిగినయ్, అవతారానికి. 'దేబిరిగొట్టు మొహాల్లారా! మీ కరువుకు తగ్గట్టుగానే వున్నాయి మీ బ్రతుకులు' అని అర్థం శుభం తెలిని ఆ పసిపిల్లల్ని తిట్టాడు. కూడాను. ఏడాదికి ఒక్కసారి పెద్ద పండుగనాడు కూడా—ఇంట్లో ఒక్క పిండివంట కూడా వండించలేని తన అసమర్థతవల్లనే వాళ్లలా తయారయ్యారన్న సంగతి గుర్తొచ్చి తనమీద తనకే అసహ్యం కలిగింది, అవతారానికి. తన అసమర్థతని తనే నిందించుకున్నాడు.

ఒకరోజున రెండోవాడు తెల్లటెరికాటన్ చొక్కా తొడుక్కున్నాడు. ముట్టుకుంటే ఎక్కడ నలిగిపోతుందో అని మిగతా పిల్లలెవ్వర్నీ దగ్గర చేరనివ్వటంలేదు. తనుకూడా చేతులు తగిలేతే ఎక్కడ మాసిపోతుందో అని పైకెత్తి పట్టుకొని నడవసాగాడు.

అదిచూసి భార్యని పిలిచి "ఎక్కడిదే ?" అనడిగాడు అవతారం.

"బంగారమ్మ గారిచ్చింది" అంది ఆదిలక్ష్మి.

'బంగారమ్మగారివ్వటం ఏమిటి ?'

వాళ్లబ్బాయికని తెచ్చారట రెడిమేడ్ షాపులో. నాలుగురోజులు తొడిగి, బిగువుగా వుందని తొడగటం మానేశాడట ఆ అబ్బాయి. మగపిల్లాడు ఒక్కడే కదా వాళ్లకి. పెట్టె అడుగున పడి నలిగిపోవటమే కదా! మీ వాడికి తొడగండి అనిచ్చిందావిడ.

రంగారావు దంపతులకు ఒక మగపిల్లాడు, ఇద్దరాడపిల్లలు ఆసంగతి ఆదివరకే తెలును అవతారానికి.

"ఐనా అలాంటివన్నీ ఎందుకు తీసుకుంటావ్ నువ్వు ?" అన్నాడు అవతారం. ఆమాట భార్యను మందలిస్తున్నట్టుగా అనలే దవతారం. కోపం అంతకన్నాలేదు. బాధగా అన్నాడు.

"తీసుకోకపోతే ఏమన్నా అనుకొంటుందని" అని సమాధానం చెప్పింది ఆదిలక్ష్మి.

ఆ మాట నిజమే అనుకున్నాడు అవతారం.

వరసగా నలుగురు మగపిల్లలు అవతారానికి రామలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల్లా.

నలుగురు పుట్టింతర్వాత కూడా 'ఆపరేషన్' చేయించుకోమంటే "ఆడపిల్ల లేకుండా ఎలాగండీ ?" అని గునిసింది ఆదిలక్ష్మి.

"చాసి పిచ్చి మొహమా! ఆడపిల్లవుంటే బాగానే వుంటుందిగాని, ఆ పిల్లని పెంచి పెద్దచేసి పెళ్లి చేయాలంటే ఎంత కష్టమైన పనో తెలుసా ? ఇంట్లో కూచునే దానివి నీకేం తెలుస్తుంది ? ఎంతోమంది ఆడ పిల్లల తల్లితండ్రులు చిప్పాకర్రా చేతపుచ్చుకొని, బజార్లమ్మట తిరుగుతున్నారు. ఐనా ఈసారి మాత్రం ఆడపిల్ల పుడుతుందన్న గ్యారంటీ ఏమిటి ? మళ్లీ మగపిల్లాడే పుట్టేస్తేనో!" ... ఆ తర్వాత కుటుంబభారం వహించటం చాలాకష్టం. అన్న అర్థం స్ఫురించింది అవతారం అభినయంలో.

"ఇలా జీవించు ..."

— 'శ్రీధర'

అందాన్ని వీక్షించు
ఆనందాన్ని కాంక్షించు
పరిధుల్ని పరీక్షించు
సమస్యల్ని సమీక్షించు
బాధ్యతల్ని భరించు
కాసిని కన్నీళ్లనీ వరించు
అలా జీవితాన్ని జీవించు

ఐనా ఆదిలక్ష్మి ఆపరేషన్ చేయించుకోవటానికి ఉత్సాహం చూపించలేకపోయింది.

ఇంకెలాగూ లాభం లేదనుకొని, తనే కుటుంబ నియంత్రణ శిబిరానికి వెళ్ళి, ఆపరేషన్ చేయించు కొచ్చేశాడు అవతారం.

నలుగురూ రత్నాల్లా మగపిల్లలే. ఆ విషయంలో చాలామంది అవతారాన్ని చూసి అసూయపడు తుంటారు. అవతారం గూడా తన సంతానాన్ని చూసి అప్పుడప్పుడు మురిసిపోతుంటాడు. అంతకన్న అతను జీవితంలో గర్వించతగ్గ విషయం మరోటిలేదు.

ఐనా అప్పుడప్పుడు అనుకొంటుంటాడ వతారం—"ఈ నలుగురు పిల్లల్నీ సక్రమంగా పెంచి పెద్దచేసి, ప్రయోజకుల్ని చెయ్యగలనా ?" అని.

పెద్ద పెద్ద చదువులు చెప్పించి ఆఫీసర్లని చెయ్యటం ఎలాగూ నావల్ల అయ్యేపని కాదు. కనీసం తిండికి, గుడ్డకు లోటు రాకుండానైనా చూసు కోకపోతే ఎలా ? అని విచారిస్తుంటాడు.

తనస్థితిగతులేమిటో తనకు తెలుసు. తన భార్యకి తెలుసు. ఈ పరిస్థితిలో ఇంతకన్నా గొప్పగా బతక లేమన్న సంగతి ఇద్దరికీ తెలుసు. "నా భర్త చేతకాని వాడు అసమర్థుడు. నన్నూ,పిల్లల్నీ యిబ్బంది పెట్టే స్తున్నాడు" అన్నభావం ఆదిలక్ష్మి ఎప్పుడూ వ్యక్తం చెయ్యలేదు. చెయ్యదుకూడాను. కాని పెళ్ళాం పిల్లల్ని సుఖపెట్టలేక పోతున్నానే అన్నబాధ తనక్కలుక్కుండా ఎలా వుంటుంది.

అదే విషయం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించి, చాలా రాత్రులు నిద్రకు దూరమయ్యాడు అవతారం.

తను జీవితంలో అంతన్న ఎక్కువ సుఖపడింది ఎప్పుడూలేదు. కొన్నాళ్ళు సుఖపడి, తర్వాత కష్ట పడాలంటే బాధగా వుంటుంది. కాని తనకలాంటి బాదేమీ లేదిప్పుడు. ఆదిలక్ష్మి కూడా అన్ని విధాలా తన కనుకూలంగానే వుంటుంది. ఉండీ లేదనకుండా ఎలాగో రోజులు నెట్టుకొస్తున్నారు. మనకిలేదు అన్న విషయమై ప్రత్యేకంగా బాధపడింది ఎప్పుడూలేదు. కాని, రంగారావు వచ్చి ఈ ఎదురింట్లో కాపురం పెట్టింతర్వాత తనకీ కొత్త సమస్య వచ్చి పడింది.

అవినీతో, అన్యాయమో, అక్రమమో— తనకన వసరం. రంగారావు డబ్బు సంపాదిస్తున్నాడు. అనుభ విస్తున్నాడు. అంతవరకు బాగానే వుంది. తనకెలాంటి కష్టమూ లేదు. కాని వాళ్ళావిడ బంగారమ్మ ప్రతి రోజూ అదీయిదీ తన యింటికి పంపించటం చాలా బాధాకరమైన విషయం. ఇరుగు పొరుగు అన్న తర్వాత యిలాంటివి, యిచ్చి పుచ్చుకోవటాలు సాధారణంగా వుంటూ వుంటాయ్. వాళ్ళ అవీయివీ పంపిస్తున్నప్పుడు తమ యింటి మంచి కూడా అప్పు డప్పుడు ఏవేనా పంపిస్తుంటే అంత బాధగా వుండదు. సమాన హోదాలో వుంటుంది. కాని ప్రతిసారి వాళ్ళే పంపించటం, తామేదీ పంపించలేక పోవటం, వాళ్ళు పంపించే వాటి కోసం తమ పిల్లలు తహతహ లాడిపోవటం. . . ఇదేమీ బావోలేదు. ఈ పరిస్థితి ఎక్కువ కాలం సాగటానికి వీల్లేదు. పిల్లలు పెద్ద వాళ్ళవుతున్నారు. బుద్ధి తెలిసొస్తోంది. ఇలాంటి వన్నీ వాళ్ళ దృష్టిలో పడితే యింక తనకి విలువే ముంటుంది? పిల్లల దృష్టిలో కూడా అసమర్థు డిగా గుర్తించబడటం తనకే మంచిది కాదు. వాళ్ళకీ శ్రేయస్కరం కాదు.

రెండు రాత్రులు నిద్రమాని, తీవ్రంగా ఆలో చించి, ఒక గట్టి నిర్ణయానికొచ్చాడు అవతారం. దానికి పరిష్కారమార్గం యిల్లు మార్చటం ఒక్కటే.

అవతారం వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాన్ని ఆదిలక్ష్మి సహృదయంతో అర్థం చేసుకుని సమర్థించింది.

కాని ఎన్నాళ్ళనుంచో వుంటున్న యిల్లు వున్న పళంగా వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోవాలంటే ఆ దంపతులకు చాలా బాధ కలిగింది. ఐనా తప్పదు కదా!

ఆఫీసుకు యింత దగ్గర్లో వున్న యిల్లు ఈ అద్దెకి దొరకటం అసాధ్యం. ఇద్దైనా ఎప్పుడో మొదట్లో దిగినప్పుడు నిర్ణయించిన రేటు కాబట్టి తక్కువ. యిప్పుడు దాని రేటు కూడా పెంచేస్తాడు యింటాయన.

ఇల్లు కోసం రెండు రోజులు తెగ తిరిగేశాడు అవతారం. ఎక్కువ అద్దె తను భరించలేడు. తక్కువ అద్దెకి ఆఫీసుకు దగ్గర్లో యిల్లు కావాలంటే దొర కదు. అంచేత కాస్త దూరంగా వున్న యిల్లే తీసు కున్నాడు. అద్దె పాతయింటికిచ్చినంతే. బాగానే వుంది. కాని సౌకర్యాలు అంత బాగా లేవు. పైగా తనకాఫీ సుకు దూరం. పెద్ద పిల్లలిద్దరికీ ఎలిమెంటరీస్కూలు దూరం. తనెలాగో బాధ పడగలడు. కాని పసివెధవలు వాళ్ళ గురించే ఆలోచించాల్సి వస్తోంది. నాల్రో జులు పోయింతర్వాత వీలు చూసుకుని దగ్గర్లోవున్న స్కూల్లోకి వీళ్ళని మార్పించెయ్యాలి. అందాకా తప్పదుమరి. ఇదంతా వాళ్ళ మంచి కోరేకదా!

ఇల్లు మారేటప్పుడు బంగారమ్మతో చెప్పి రావటానికెళ్ళింది ఆదిలక్ష్మి.

"అయ్యో అంతదూరం వెళ్ళిపోతున్నారేమమ్మా" అని నొచ్చుకుంది. బంగారమ్మ.

"ఈ యిల్లు చాలా పాతబడిపోయిందండి. బాగో లేదు. " అంది ఆదిలక్ష్మి.

ఇల్లు గుర్తులన్నీ చెప్పి "ఒకసారి రండి చూద్దురు గాని" అంది ఆదిలక్ష్మి మాటవరసకు.

"మీరు కూడా అప్పుడప్పుడు వస్తుండండి" అంది బంగారమ్మ కూడాను.

స్వంత వూరునీ, అయిన వాళ్ళనందర్నీ వదలి పెట్టి, పరదేశం వెళ్ళి పోతున్నంత బాధగా, పాత యింటిని వదిలిపెట్టి కొత్త యింట్లో ప్రవేశిం చారు అవతారం దంపతులు పిల్లలతో.

* * *

కొత్త యింటిలో ప్రవేశించటంతో పాత సమస్య లన్నీ పరిష్కారమై పోతాయని ఆశించాడు అవతారం. అతను ఆశించినట్టుగానే పాత సమస్యలన్నీ పరిష్కార మయిపోయినయ్. కాని మరో కొత్త సమస్య వచ్చి పడిందతనికి. పూర్తిగా కొత్త సమస్య. అతను కలలోనైనా వూహించని సమస్య.

పాత యింట్లో బంగారమ్మ తరచూ అవీయివీ పంపిస్తుంటేతినీ, రుచిమరిగారు పిల్లలు.ఒక్కరోజున ఆవిడేమీ పంపకపోతే చాలా బాధగా వుండేది వాళ్ళకి. అలాంటిదిప్పుడు ఆవిడ పంపిస్తుందన్న ఆశే లేకుండా పోయింది. పిల్లలు బాగా నిరుత్సాహపడిపోయారు.

"మేష్టారు రాలేదట్రా — అంచేత మనకి పరీక్ష లేదుట— వచ్చేవారం పెడ్తార్ట !!"

"చచ్చేం — అలా అయితే మనం చది విందంతా ఇంకో వారం రోజులు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలన్నమాట ?—"

అథం, తుథం, అన్నెంపున్నెం ఎరగని వయస్సు. ఇది మంచి, యిది చెడు అన్న విచక్షణ తెలీని పసితనం. కావాలన్నది లభించక పోతే నిరుత్సాహం, బాధ. రుచి తెలిసిన పదార్థాల్ని తినాలన్న తహతహ.

ఆ ప్రాంతంలోవున్నవాళ్లంతావూటకిగడవనివాళ్ళే.

నాలుగు రోజులు ఎలాగో ఓపికపట్టారు పిల్లలు. ఐదో రోజున స్కూలునుంచి వస్తూ బంగారమ్మ గారింటికి వెళ్లారు పెద్ద పిల్లలిద్దరు.

ఆలస్యంగా యింటికి వచ్చిన పిల్లల్ని "ఎక్కడి కెళ్ళార్రా?" అనడిగింది ఆదిలక్ష్మి.

"బంగారమ్మగారింటికి" అని నిజం చెప్పేశారు పిల్లలు.

అక్కడికి వెళ్లటంతప్పు అన్నసంగతివాళ్ళకి తెలీదు.

"అమ్మా! మరేమో బంగారమ్మగారు అన్న య్యకీ, నాకూ పకోడీలు పెట్టింది." అన్నాడు అంత ముఖం చేసుకుని రెండోవాడు.

పిల్లల పరిస్థితికి జాలి కలిగింది ఆదిలక్ష్మికి. దుఃఖం పెల్లుబికివచ్చింది. ఏమనటానికీ నోర్రాలేదు.

"అక్కడికెళ్లకండమ్మా తప్పు" అని మాత్రం అంది అతి కష్టం మీద.

అక్కడికి వెళ్లటం ఎందుకు తప్పో ఆ పసివాళ్ళ మనస్సుకు అర్థం కాలేదు.

ఆ తర్వాత రోజున కూడా బంగారమ్మ గారింటికి వెళ్ళి వచ్చారు పిల్లలు.

ఈ సారి కాస్త గట్టిగానే చెప్పింది ఆదిలక్ష్మి.

కాని, పిల్లలు బంగారమ్మగారింటికి వెళ్లటం మానలేదు. పైగా తల్లితో "మేం బంగారమ్మ గారింటికి వెళ్లలేదు. ఇంతసేపూ అక్కడ ఆడుకొని వచ్చాం." అని అబద్ధం చెప్పసాగారు.

ఇంక చేసేది లేక పరిస్థితి విషమించుతోందని భర్తతో చెప్పింది ఆదిలక్ష్మి.

అవతారానికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. సైకిలులేదేమో

మేషం:— వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ జరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వ్యాపారంలో ముఖ్యమయిన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో అనవసరమయిన శ్రమ కలుగుతుంది. స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

వృషభం:— మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. పోటీవారితో మాటపట్టింపులు తగవు. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. భాగస్వాములతో కలిసిచేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి విలాస వస్తువులు కొంటారు.

మిధునం:— సామాన్యమైన పనులకుకూడా మీరు ఎంతో కృషి చేయవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. స్త్రీలకు- ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

కర్కాటకం:— అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాల బాగుంటాయి సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పోటీవారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. ముమ్ముందు సాధించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు. స్త్రీలకు— అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

వారఫలం

— మహేష్ —

3-5-1974 శుక్రవారం మొదలు 9-5-1974 గురువారం వరకు

సింహం :— రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. ప్రయోజనవంతమైన పరిచయాలు యేర్పడతాయి. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు

కన్య: - వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి సజ్జన సాంగత్యం లభించగలదు. స్త్రీలకు- కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

తుల:— చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుండదు. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

వృశ్చికం:— వ్యాపారంలో మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం మధ్యలో చికాకులు ఏర్పడతాయి. వృత్తిలో ప్రయాస కల్గుతుంది. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది నూతన విషయాలను తెలుసుకుంటారు.

ధనుస్సు— వృత్తిలో ముఖ్యమయిన వ్యక్తులను కలుసుకుంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో సహాయం చేస్తామన్నవారు సమయానికి తప్పుకోవచ్చును స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. మీ తాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును.

మకరం: వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. సాటివారిలో గౌరవం బాగుంటుంది ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసు

అంత దూరం ఆఫీసుకి కాలినడకనే వెళ్ళి రావటం అతనికి చాలా బాధగా వుంది. పైగా అప్పుడే ఆఫీసునుంచి వచ్చాడేమో ఆ మంటలో చెరో రెండు వడ్డించేసు పీటలమీద. ఆ తర్వాత అనవసరంగా పిల్లల్ని విసుక్కున్నానే అని చాలా సేపు బాధపడ్డాడు కూడాను.

ఆ తర్వాత పిల్లలు బంగారమ్మగారింటికి వెళ్ళటం మానేశారు. కాని, రోజూ తల్లిని "అమ్మా అది చెయ్యవే ఇది చెయ్యవే" అని వేపుకు తినెయ్యసాగారు. అది చాలా దుర్భరమై పోయింది ఆదిలక్ష్మికి.

"ఈ పిల్లలతో వేగలేకుండా వున్నాను" అని భర్తతో మొరపెట్టుకుంది చాలా సార్లు

కాని అవతారం మాత్రం ఏం చెయ్యగలడు? విని వూరుకున్నాడు. తినే వయస్సులో పిల్లలకి పెట్టలేక పోతున్నామే అని బాధపడ్డాడు. తన అసమర్థతని పదేపదే నిందించుకున్నాడు. ఎంతో విచారించాడు. కాని, ఏమీ చెయ్యలేక పోయాడు.

రోజులు గడుస్తున్నయ్. ఏదో పండుగ వచ్చింది. అవతారం యింట్లో పండుగ రోజుకీ మామూలు రోజుకీ తేడా ఏమీ వుండదు.

"పండుగ నాడు కూడా ఏమీ వండవేంటి?" తల్లిని నిలేసి అడిగాడు. అవతారం పెద్ద కొడుకు సీనిగాడు. వాడికి తొమ్మిదేళ్ళు. అప్పుడప్పుడే లోకజ్ఞానం తెలిసివస్తోంది.

ఆ సమయంలో అవతారం కూడా యింట్లోనే వున్నాడు. కొడుకు అడిగిన ప్రశ్న శూలంలా అతని గుండెల్లో గుచ్చుకుంది.

పెట్టి పుట్టని వాళ్ళు

మిగిలిన ముగ్గురు కూడా మారాం చెయ్యసాగారు.

నేరం చేసిన వాడిలా తలొంచుకున్నాడు అవతారం.

"ఈ సారి పండక్కి తప్పకుండా ఏదోటి వండుతాన్లే బాబూ!"అంది ఆదిలక్ష్మి పిల్లల్నిబుజ్జగిస్తూ.

ఈ సారి పండక్కి ఏమీ వండటం సాధ్యం కాదని ఆమెకి తెలుసు. కాని ఏదో రకంగా పిల్లల్ని సముదాయించాలన్న వుద్దేశ్యంతో అలా అంది

"కొత్త బట్టలు కూడా కుట్టించాలి" అన్నాడు రెండోవాడు. వాడి ముద్దు పేరు నానిగాడు.

"అలాగే"అంది ఆదిలక్ష్మి.

"మువ్వన్నిటికీ అలాగే అంటావు. ఏమీ చెయ్యవు. ఉత్త అబద్ధాలు" అన్నాడు మళ్ళీ నానిగాడే.

కొడుకు మాటలు విని ,సహించి వూరుకోగలిగింది మౌనంతో భూదేవిని మించిన ఆ కన్నతల్లి.

తల్లి మాటల మీద ఆ పిల్లలకెవ్వరికీ విశ్వాసం లేదు. వాళ్ళని తాత్కాలికంగా వూరుకోబెట్టటానికి ఎప్పుడూ ఏవో వాగ్దానాలు చేస్తూంటుంది. ఏవో ఆశలు చూపిస్తుంది ఆదిలక్ష్మి. కాని వాటిని తీర్చే అవకాశం ఆమెకుండదు

నానిగాడి వయసు ఏడు సంవత్సరాలే. ఐనా గడుసువాడు.

తలవంచుకుని కూచున్న తండ్రి దగ్గరకెళ్ళి "సంకురాతిరి పండక్కి పప్పులు వండాలి. కొత్త బట్టలు కుట్టించాలి" అన్నాడు చెయ్యి పుచ్చుకొని లాగుతూ.

"అలాగే" అన్నాడు అవతారం నీరసంగా.

"నిజంగా" రెట్టించాడు నానిగాడు.

"నిజంగా"

"ఒట్టు!"

"ఒట్టు" అనలేక పోయాడు అవతారం. నానిగాడు ఒట్టు వెయ్యమని అడగటంలోనే తండ్రి మీద వాడికెంత నమ్మకం వుందో తెలిసి పోయింది. అలాంటప్పుడు ఒట్టు వేసి కూడా మాట నిలబెట్టుకోకపోవటం మరింత అసహ్యంగా వుంటుంది. మాట నిలబెట్టుకోగలనన్న ధైర్యం వున్నప్పుడే ఒట్టు వెయ్యాలి. ఆ ధైర్యం లేదు గనకనే ఒట్టు అనలేక పోయాడు అవతారం.

"నాకు తెలుసు మీవన్నీ దొంగ మాటలు" అనేశాడు నానిగాడు. తండ్రి ఒట్టు అనక పోవటంతో అప్పుడే వాడి ముఖంలో విచార రేఖలు అలుముకొనసాగాయి. మిగిలిన ముగ్గురు కూడా దీనంగా చూడసాగారు తండ్రివంక.

అది చూసి భరించలేక పోయాడు అవతారం. ఆ క్షణంలో అతనిలో ఏదో వుద్రేకం ప్రవేశించింది. నానిగాడి చెయ్యి తీసుకుని వాడి చేతిలో చెయ్యి వేసి 'ఒట్టు' అన్నాడు.

"ఒట్టా!" అన్నాడు నానిగాడు నమ్మలేనంత ఆశ్చర్యంగా.

"ఒట్టు" అనేసి వెంటనే లేచి బైటికి వెళ్ళి పోయాడు అవతారం.

(ఇంకా వుంది)

కొంటారు. స్త్రీలకు— వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

కుంభం:— ఆందోళన కలుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

మీనం:— మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. పాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో చికాకులు ఏర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారం ఆఖరులో అనుకూలత లభిస్తుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అనవసరమయిన వ్యయం చేస్తారు. ●

ప్రశ్నావళి

కె. రామలక్ష్మి

డి. వి. ఆర్. హైద్రాబాదు

స్త్రీలకు లోటేమిటి ? ఇంకా తమకి స్వేచ్ఛ లేదని స్వాతంత్ర్యం కావాలని లెక్చర్లిస్తూ వ్యాసాలు రాస్తూంటారు. అంటే ఇంక వంటపని కూడా మగవాడు స్వీకరిస్తే పూర్తి స్వేచ్ఛ లభించినట్టా ?

కాదు. వంటపని ఒక్క ఆడదే చేయాలన్న రూలేమిటి ? అది ఎవరు పెట్టారు ? సంసారం అన్నాక ఎన్నో సద్దుకుపోవడాలుంటాయి. కాని వాటికీ, యీ సెకండ్‌రేటు సిటిజెన్ షిప్పుకీ సంబంధం ఏమిటి ? ... వంటా వార్పూ, చదువూ సంపాదనా – ఇవికాదు ఆడవాళ్ళ ప్రశ్నిస్తున్నది – 'తమని వ్యక్తులుగా గుర్తించమని – కొంపలో వస్తువుగా కాక !'

వి. ఎం. ఆర్. చిన్నాపురం.

మీ రేదో పేరుమోసిన రచయితలని మీ సహాసారం రచనలు చేద్దామని రాసే కొత్త రచయితలకు మీ రిచ్చే సలహాలు ఇంత వ్యంగ్యంగా కర్ణకటోరంగా వుంటాయనుకోలేదు...

అలాగా ?! నిజం ఎప్పుడూ అలాగే వుంటుంది. రావుగారూ, నిజంగా, నేనే వో పెద్ద రచయితనని అనుకుంటూంటే—"గ్రహణకాలమందు స్నానాదుల ముగించి కాగితం కలం పట్టుకురా శిష్యా—ఎలా రాయాలో చెప్పేస్తాను" అని ఉండే దాన్ని. కాని మరీ మామూలు రచయితనని కూడా చెప్పుకొనే ధైర్యం లేని నేను మీలాంటి వారికి సలహాయిస్తే ఏమనే వారో తెలుసా ? 'మీరేదో పేరుమోసిన రచయిత' ననుకుంటున్నారా? అనే వారే !.. వ్యంగ్యంగాచెప్తాను. నిజమే. కాని వ్యంగ్యం కళ్ళు తెరిపించినంత త్వరగా పొగడ్తా తెగడ్తా కూడా తెరిపించవని నా నమ్మకం.

ఎ. ఎస్. ఎస్. జనగామ.

మీరు ఒంగోలు వచ్చినప్పుడు చూశాను. మీరు గర్వంగా వుంటారని ప్రశ్నలు అడుగుతూంటారు. మిమ్మల్ని చూశాక అలాంటి ఛాయలు మీలో కనిపించ లేదు. అలాంటప్పుడు వాళ్ళెందు కలా అడుగుతారు ?

సింపుల్ మై డియర్ వాట్‌సన్, చూడలేదుకనుక!!

ఎస్. ఎస్. కొత్తపేట.

స్నేహాన్ని ఎలా నిలుపుకోవాలి ?

అతికి పోకుండా

కె. ఎస్. పి. హైద్రాబాదు.

ఒక వ్యక్తికి గౌరవం ధనంవల్ల పెరుగుతుందా ? హోదావల్ల పెరుగుతుందా ?

వ్యక్తి గౌరవం నీడలాంటిది. ఒక్కొక్కప్పుడు వెంట నడుస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి ముందుకు సాగుతుంది. ఒకప్పుడు దీర్ఘంగా మరొకప్పుడు అసలు కురచగా వుంటూంటుంది.. అంచేత 'దీనివల్ల' వ్యక్తి గౌరవం పెరుగుతుందని చెప్పలేం.

బి. హెచ్. ఎమ్. ఆర్. విశాఖపట్నం.

కొందరు వచ్చినా వెళ్లినా ఏదోలా ఉంటుంది ఎందుకంటారు ?

ఎందుకేవిటయ్యా, కొందరెక్కడికి "వెళ్లినా" సంతోషం కలిగిస్తారు. "కొందరెక్కడి నుంచి వెళ్లినా" సంతోషం కలుగుతుంది !!

ఏదీ అసాధ్యం కాదంటాను ?

అంతేమరి— తాము చెయ్యక్కరలేనప్పుడు అలాగే అనిపిస్తుంది.

స్నేహితుడెవడు ?

అవసరానికే— వచ్చేవాడు మాత్రంకాదు !

కె. ఎస్. వి. ఏ.–నర్సీపట్నం.

ఎన్నో ఆశించి, మరెన్నో వూహించి, జీవిత భాగస్వామిగా ఉంటుందనుకున్న ఆడది తనకి దూరంగా పోగా ? . . .

ఏమైంది : మీ వూహాసుందరి కట్నం ఇచ్చుకోలేనందా ? !

సెక్స్ ! సెక్స్ !! సెక్స్ !!!

'లేడీ ఛాటర్లీస్ లవర్' చదివావా ? 'చంద్ర రేఖా విలాపం' ? ఫ్రాంక్ హారిస్ ఆటోబయాగ్రఫీ ? 'లంబోదర ప్రహసనం' ?

ఇలాంటి ప్రశ్నలకి 'ఓ !' అని సమాధానం చెప్పి నవ్వుకొనగలిగిన వాళ్ళు మున పెందరుండేవాళ్ళు ? (మున పంటే, కొన్ని దశాబ్దాల మునుపే నను కోండి...) ఇప్పుడు ఈ పుస్తకాలే కాక పోయినా 'సెక్స్'కి కరువులేనివి కావలసి నన్ని దొరుకుతున్నాయి. 'పండితులకి మాత్రమే' అనిగాని 'స్కాలర్స్ ఎడిషన్ ఫార్ ప్రయివేట్ సర్క్యులేషన్ ఓన్లీ' అని గాని ఉన్న గ్రంథాలకోసం యాతన పడక్కర్లేదు. 'ఫాక్ట్స్ ఆఫ్ లయిఫ్' అన బడేవి తెలీనివాళ్ళు తక్కువే, భారత దేశంలో ఎక్కడ వీధిలో నుంచున్నా 'అసభ్య'పు మాటలు వినిపించకపోవు— కాని వాటి విషయంలో కొంత దాపరికం, సంకోచం ఉంటూనే వుంటాయి.

వీటి కారణాలకోసం గాఢంగా తవ్వే వారి సంఖ్యకి కొదువలేదు ! అటువంటి ప్రయత్నం మామూలు మనుష్యులకి అందుబాటులో ఉన్నదీకాదు ! 'సెక్స్' అన బడేది కొంత 'ప్రయివేటు' వ్యవహారం — కనీసం ఉల్లాసానికి సంబంధించినంత వరకూ — అనుకునేవాళ్ళకి కొన్ని సంవత్సరాలుగా బలపడుతున్న ధోరణిని గురించి కొంతదాకానయినా ఆలోచించ బుద్ధి వేస్తుంది. ఆలోచిస్తే ఎదుటి వాళ్ళకి చెప్పకోబుద్ధీ వేస్తుంది. (వినేవాళ్ళూ, చదివేవాళ్ళూ ఉంటే !!)

అమెరికా, బ్రిటన్‌ల నుంచి వచ్చే ఎన్నో 'పేపర్ బాక్' నవలలలో వే డి. హెచ్. లారెన్స్, కూచిమంచి జగ్గకవుల పుస్తకాలలో కనిపించే వర్ణనలని మించిపోయేవి చదవచ్చు. ఇక మన దేశంలో ఇటువంటివాటికీ కొదువలేదు. భారత ప్రభుత్వం సెన్సారు బోర్డు ఎంతో 'స్ట్రిక్ట్' అనిపించుకున్నా సినిమా పోస్టరుల మీద ఎన్నోరకాల బొమ్మలు కనిపిస్తాయి. 'న్యూవేవ్' అనే మాట బాగా వాడుకలోకి వచ్చేసింది. 'ఈ దేశంలో మడిగట్టుకున్న వాళ్లెందరో లేరు, ఖాజురహో, కోనార్క్‌ల సంగతి అలాగే ఉంచి మామూలు దేవాలయాలలోనే కొంత జాగ్రత్తగా చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది. అంతా వెస్టర్న్ ఇన్ఫ్లుయెన్స్' అంటారు కొందరు మేధావులు.

నిజమేకాని — ఎంతవరకు నిజం ? యూరోపియన్ దేశాల ప్రభావం మన మీద ఎంత ఉందంటే అక్కడ పుస్తకాలు మారేదాకా, అక్కడ సినిమాలు మారేదాకా —

— ఇక్కడివాళ్ళకి మారే ఆలోచన, ధైర్యం లేదు,

అన్న మాట నిజం ! [— కోయిల్]

ఆమె సున్నితమైంది...ఆమె అర్థంకానిది...
ఆమె మృదువైంది, దృఢమైంది, సౌందర్యం
సంతరించుకున్నది...అందుకే ఆమె పరిపూర్ణ స్త్రీ...
పట్టువంటి టాల్క్...అనురాగ పూరితమైనది. మిమ్మల్ని అలరించేది. సరికొత్త సువాసనతో మిమ్మల్ని రంజింపచేసేది. అదే మీ వీయిల్ ఆఫ్ లౌ. హేలో వారు మాత్రమే సమర్పించగల్గేది. గాలిలో తేలియాడే సుఖానుభూతిని మీకు కల్గించేది. హేలో కోసమే ప్రత్యేకించిన సువాసనల శృంగారానుభూతిని అనుభవించండి.
ప్రతి క్షణం మరువలేని మధురానుభూతిని కల్గించేందుకుకే. వీయిల్ ఆఫ్ లౌతో అలంకరించుకోండి. హేలో మాత్రమే వెదజల్లు సువాసన గల పన్నీటిజల్లు.
హేలో వీయిల్ ఆఫ్ లౌ టాల్క్
హేలో మాత్రమే వెదజల్లు
సువాసనలు...అనురాగ
వల్లరులు
ఆమెకోసమే
హేలో
వీయిల్ ఆఫ్ లౌ
టాల్క్
NEW
Halo
VEIL OF LOVE
TALC

HT.G.I.TL (A)

"ఏడవకు నాన్నా—అరె—రె—ఏడవకు, నుగో ఇలాచూడు — " అంటూ ఏవాడిని లాలించటాన్కి ప్రయత్ని ్తంది కల్యాణి. ఆమె చేతిలో నిలవక ఏవాడు ఒకటే తన్నుకుంటున్నాడు. మ్మంలో కాలుబెట్టూ నే అలానే ుబడి పోయాడు భాస్కరం. అటు ిరిగి కూర్చున్న కల్యాణి భాస్కరాన్ని ునించలేదు. వాడు పాల కోసమని ్యాణి పమిట లాగుతున్నాడు. భుజం ద వేసుకున్నపుడు జుత్తు పీకు ్న్నాడు. పమిట సవరించు కుంటూ. డుచేసే హంగామా అంతా భరిస్తూ, డి నోట్లో పాలపీక వుంచి, లాలించ ాన్కి ప్రయత్నిస్తోంది.

"లలితా!" అప్రయత్నంగానే పిలవ యిన భాస్కరం. గిరుక్కున తిరిగిన ్యాణిని చూసి గతుక్కుమన్నాడు. కల్యాణి, ిత, ఇంచుమించు ఒకేలా వుంటారు. ిత, కల్యాణి, మొన్నటి సంక్రాంతికి ఒకే ు చీరె కొనుక్కున్నారు. ఆ చీర కట్టు ి వున్న కల్యాణిని వెనకనుంచి చూస్తే, ఎరయినా 'లలితేమో'నని భ్రమపడక ుదు. భాస్కరాన్ని చూస్తూనే కల్యాణి ్య మొహంతో 'వుండవయ్యా బాబూ, నగో మీ నాన్నగారు వచ్చేరు ...' అంటూ బ్బ!. మీ అబ్బాయి తనేడ్చేదికాక, అల్లరితో ప్రాణంతీసి నన్నూ ఏడిపిస్తున్నాడు' అన్నది.

'సారీ' అన్నాడు భాస్కరం ఏమనాలో ుయక.

"సారీలు" తర్వాత లెండి ముందు కాళ్ళు ుక్కురండి అంది కల్యాణి.

భాస్కరంతో అరమరికలు లేకుండానే ాట్లాడుతుందామె.

"మా అమ్మేదీ ?" అన్నాడు భాస్కరం ్లకోసం, అటూ, ఇటూ చూస్తూ.

మీ అమ్మగారూ, పక్కింటి మామ్మగారు, ాషు పురాణానికి వెళ్లారు.

భాస్కరాన్కి తల్లిమీద కోపం వచ్చింది. ట్లో పసివాడిని వదిలిపెట్టి పురాణాలేమిటి? ుదుకే పిల్లలకు తల్లి వుండి తీరాలి 'తల్లి ి పిల్లల గతి ఇంతే' అనుకున్నాడు.

"అలా! మంచుండి పోయారేమిటి ?" అంది కల్యాణి. భాస్కరం మాట్లాడక కాళ్లు కడుక్కువచ్చి లుంగీ చుట్టుకుని పిల్లవాడిని అందుకున్నాడు.

కల్యాణి, వెంటనే వెళ్లిపోతుందనుకున్నాడు కానీ, కల్యాణి వెళ్ళలేదు: పిల్లవాణ్ణి అతనికి అందించి వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

"మర్వింక వెళ్ళు" అందామని నోటిదాకా వచ్చింది. తమాయించుకున్నాడు. అయిదు నిమిషాలలో కాఫీ కలుపుకొని వచ్చింది కల్యాణి.

కల్యాణి ప్రవర్తన భాస్కరాన్కి ఏమిటోగా అన్పించసాగింది. కల్యాణి, అలా కాఫీ కలుపుకు రావటం క్రొత్తేమీకాదు, దగ్గరుండి వడ్డన కూడా చేసేది. కానీ లలిత పోయింతర్వాత, కల్యాణి చేస్తున్న పనులు అతనికినచ్చటంలేదు.

"నీకెందుకు కల్యాణీ! ఈ పని" అన్నాడు

పెళ్ళిమనస్సా కన్నెమనస్సా

బొడ్డపాటి అన్నపూర్ణాదేవి

భాస్కరం. కల్యాణి నవ్వి పూరుకుని బాబుని, ఇటివ్వండి...పాలుపట్టాను' అంది. భాస్కరం పిల్లవాడిని కల్యాణికి అందిస్తున్నపుడు, అతని చేతులు ఆమెకు తగిలినప్పుడు కల్యాణి ఎంత మామూలుగా ప్రవర్తించినా, భాస్కరం మాత్రం నెర్వస్‌గానే ఫీలవసాగాడు.

వంటింట్లోకి వెళ్లి, బాబుని ఒడిలో పడుకో బెట్టుకుని, పాలు పట్టసాగింది. తాపీగా ఆలోచిస్తూ, కాఫీ త్రాగసాగాడు భాస్కరం. కల్యాణి... తన మీద జాలితో ఈ పనులు చేస్తోందా...బాబుకు పాలుపట్టుంటే కల్యాణి ఆలోచనల్లోకి జారింది. లలితక్కయ్య పోయింతర్వాత, తనీ ఇంటికి రావడం ఇష్టం లేనట్లుంది భాస్కరాన్కి...అనుకుంది.

బాబు పాలు త్రాగుతూనే నిద్రపోయాడు. వాడిని తీసుకుని భాస్కరాన్కి అప్పచెప్పి, 'నేను వెళ్తున్నాను' అనేసి తన వాటాలోకి వచ్చింది.

*　　*　　*

కల్యాణి, భాస్కరం ఇంట్లో అద్దెకు వుంటున్నది ఎమ్. ఎ. పాసయిన కల్యాణి, మహిళల కళాశాలలో లక్చరర్‌గా పనిచేస్తోంది. కల్యాణి, భాస్కరం భార్య లలితా చాలా స్నేహంగా వుండేవారు. కల్యాణి వాళ్లింట్లో చనువుగా తిరిగేది. పాతికేళ్ళు వడుస్తున్నా, కల్యాణికింకా వివాహం కాలేదు. లలిత ఎన్నో మార్లు వేళాకోళం ఆడినా, కల్యాణి "మారేజి అంటే నాకు ఎలర్జీ" అని తప్పించుకునేది.

భాస్కరం, లలిత పోరుతో కల్యాణికి ఏవో సంబంధాలు చెప్పాడు. కల్యాణి, మరీ సీరియస్ గావద్దని చెప్పటంలో ఆ ప్రసక్తి మానుకున్నారు. లలితకి రెండోసారి పురుడు వచ్చినపుడు వాతంకమ్మి అకస్మాత్తుగా పోయింది. లలిత మరణంతో భాస్కరం బాగా దెబ్బ తిన్నాడు. లలిత జ్ఞాపకంగా, మిగిలిన మూడేళ్ల గీత, పసివాడు అతనికి మిగిలారు.

ఆరు నెలలు దాటింది. భాస్కరం తల్లి వచ్చి పెద్ద దిక్కుగా వుంటోంది. లలితతల్లి, దండ్రులు, పిల్లల్ని తీసుకు వెళ్తానంటే భాస్కరం ఒప్పుకోలేదు. భాస్కరం తల్లికి, పిల్లల్ని భాస్కరం వుంచుకోవటంసుతరామూ ఇష్టంలేదు. మొదటికారణం, లలిత అన్యకుల మ్నరాలు. లలితను భాస్కరం వివాహం చేసుకోవటంద్వారా, తల్లిదండ్రులకు దూరమయ్యాడు. లలితపోయిన తర్వాతే, ఆవిడ కొడుకు ఇంటికి వచ్చింది. అదీ, భాస్కరాన్కి తన తమ్ముడు కూతురయిన వరలక్ష్మితో ద్వితీయ వివాహం చేయాలని.

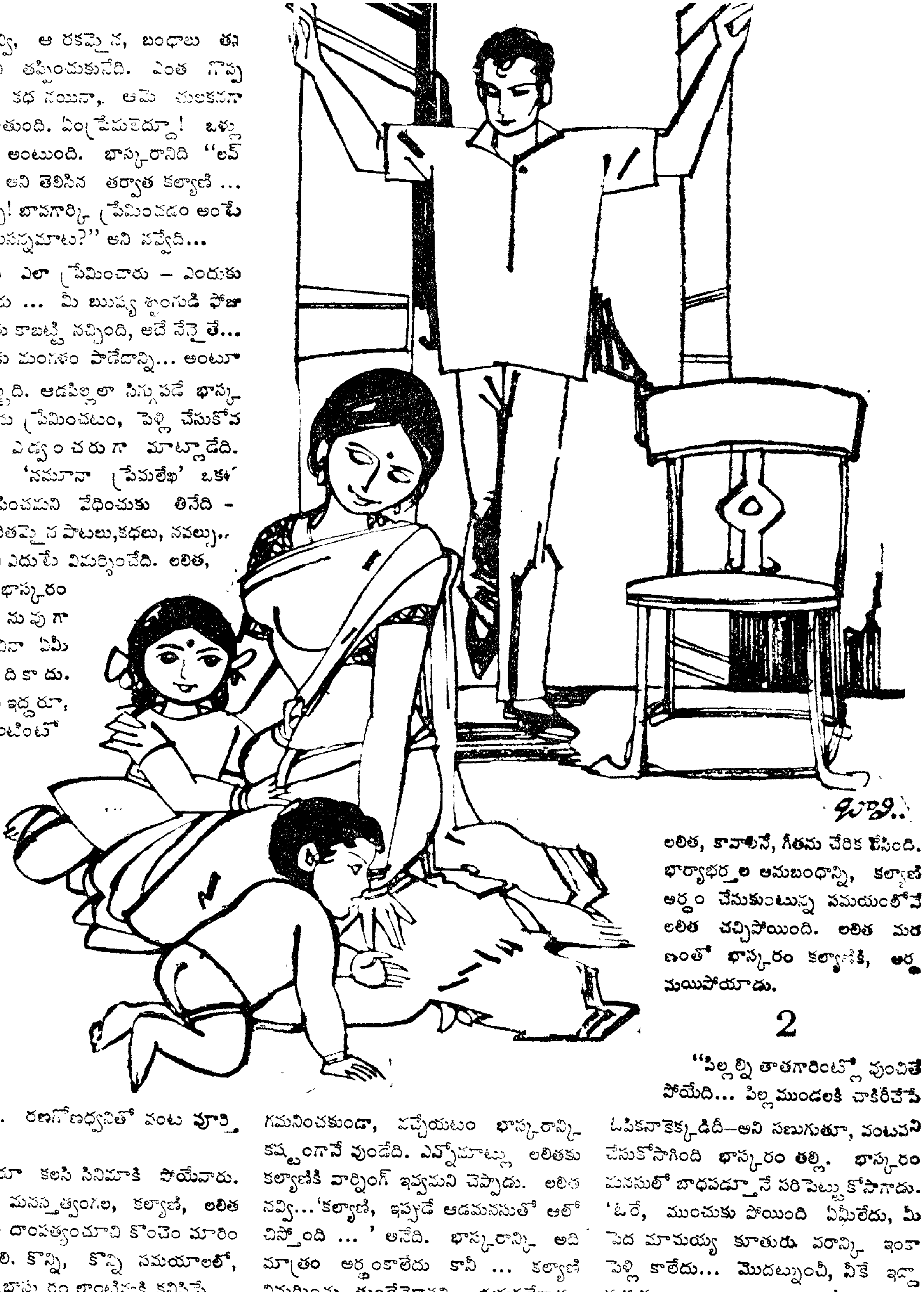
*　　*　　*

కల్యాణి మంచి అందగత్తె. హుషారయిన మనిషి .. భాస్కరం, లలిత, కల్యాణి చాలా చనువుగా తిరుగుతూ వుండేవారు. కల్యాణికి, 'ప్రేమ... పెళ్లి...సంసారం' అనే పదాలంటేనే అసహ్యం. భార్యా భర్తల సంబంధం, యువతీ యువకుల ప్రేమలను గురించీ, ఎన్ని కావ్యాలు ఎంత గొప్పగా చెప్పినా, ఎంత మంది రచయితలు, ఎంత రసస్పందన, కలిగించేట్లు రాసినా, ఆమె కదంతా ఓ బూతుగానే కన్పిస్తుంది. ఆ అభిప్రాయం మంచి, ఆమె బయటపడలేక పోతుంది. లలిత ఎన్నోసార్లు 'నువ్వసలు, ఆడదానివి కాదు' అని రెచ్చగొట్టేది.

కల్యాణి నవ్వి, ఆ రకమైన, బంధాలు తన కిష్టంలేదని తప్పించుకునేది. ఎంత గొప్ప ప్రేమికుల కథ నయినా, ఆమె చులకనగా మాట్లాడుతుంది. ఏం ప్రేమలెద్దూ! ఒళ్లు తిమ్మిరి! అంటుంది. భాస్కరానిది "లవ్ మ్యారేజి" అని తెలిసిన తర్వాత కల్యాణి ...

"అబ్బో! బావగార్కి ప్రేమించడం అంటే కూడా తెలుసన్నమాట?" అని నవ్వేది...

"మీరు ఎలా ప్రేమించారు – ఎందుకు ప్రేమించారు ... మీ ఋష్యశృంగుడి ఫోజు మా లలితకు కాబట్టి నచ్చింది, అదే నేనైతే... మీ ప్రేమకు మంగళం పాడేదాన్ని... అంటూ ఊదరగొట్టేది. ఆడపిల్లలా సిగ్గుపడే భాస్కరం, లలితను ప్రేమించటం, పెళ్లి చేసుకోవడం ఒక విడ్డూరంగా మాట్లాడేది. భాస్కరాన్ని 'నమూనా ప్రేమలేఖ' ఒకటి రాసి చూపించమని వేధించుకు తినేది – శృంగార భరితమైన పాటలు, కథలు, నవల్సు చదివి, అతని ఎదుటే విమర్శించేది. లలిత, కల్యాణి, భాస్కరం ఎంత చనువుగా ప్రవర్తించినా ఏమీ అనుకొనేది కాదు. పండుగలకు ఇద్దరూ, కలసి వంటింటో

దూరేవారు. రణగొణధ్వనితో వంట పూర్తి చేసేవారు.

ముగ్గురూ కలసి సినిమాకి పోయేవారు.

మొండి మనస్తత్వంగల, కల్యాణి, లలిత భాస్కరంల దాంపత్యంచూచి కొంచెం మారిందనే చెప్పాలి. కొన్ని, కొన్ని సమయాలలో, పెళ్లి చేసుకుంటేనేమో... అనుకునేది చేసుకుంటాను కాబోలు, భాస్కరం లాంటివ్యక్తి కనిపిస్తే... పెళ్లి చేసుకొంటానేమో ... అనుకునేది కూడానే. కల్యాణి సమయాసమయాలు గమనించకుండా, వచ్చేయటం భాస్కరాన్కి కష్టంగానే వుండేది. ఎన్నోసార్లు లలితకు కల్యాణికి వార్నింగ్ ఇవ్వమని చెప్పాడు. లలిత నవ్వి...'కల్యాణి, ఇప్పుడే ఆడమనసుతో ఆలోచిస్తోంది ... ' అనేది. భాస్కరాన్కి అది మాత్రం అర్థంకాలేదు కానీ ... కల్యాణి విమర్శించు తుందేమోనని భయపడేవాడు. కల్యాణి హఠాత్తుగానే మానేసింది విమర్శించటం–పిల్లలంటే...అసహ్యం అనే కల్యాణికి, లలిత, కావాలనే, గీతను చెరిపి వేసింది. భార్యాభర్తల అనుబంధాన్ని, కల్యాణి అర్థం చేసుకుంటున్న సమయంలోనే లలిత చచ్చిపోయింది. లలిత మరణంతో భాస్కరం కల్యాణికి, అర్థం మయిపోయాడు.

2

"పిల్లల్ని తాతగారింట్లో వుంచితే పోయేది... పిల్లముండలకి చాకిరీచేసే ఓపికనాకెక్కడిదీ–అని సణుగుతూ, వంటపని చేసుకోసాగింది భాస్కరం తల్లి. భాస్కరం మనసులో బాధపడుతూనే సరిపెట్టుకోసాగాడు. 'ఒరే, మునుగు పోయింది ఏమీలేదు, మీ పెద మామయ్య కూతురు వరాన్కి ఇంకా పెళ్లి కాలేదు... మొదట్నుంచీ, మీకే ఇద్దామనుకుంటున్నారుగా... అడగనా' అన్న తల్లి మాటలకు భాస్కరాన్కి చిరాకేసింది. లలిత మరణంతో ఈ పెద్దవాళ్లకో అవకాశం చిక్కి

వట్నుండేమిటి? వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ ఇదే పాట! "నీకెన్నిమాట్లు చెప్పానమ్మా... వాకు మళ్లీ పెళ్లేమిటి...?" అన్నాడు.

"అలా అంటే ఎలాగురా. ఈ పిల్లల్ని ఎవరో ఒకరు చూడాలిగా... నేను పెద్ద తనంలో వాన్నగార్ని వదలి వుండలేమరా..."

ఆయన ఆ కృష్ణాతీరం వదిలిరారు..." అంది. భాస్కరం దెబ్బతిన్నట్లయి 'సరే! నీవు రేపే వెళ్లమ్మా... నేను ఎవరినన్నా ఆయాను మాట్లాడతాను' అన్నాడు.

"నువ్వెంత మనిషిని మాట్లాడినా, ఈ ఇంటికి ఇంకా ఇల్లాలనేది ముఖ్యంరా" అంది తల్లి. భాస్కరం ఏమీ మాట్లాడలేదు. అటువంటి అవసరమే భర్తపోయిన ఆడదానికి వుండదా? అనేది ఎవరూ ఆలోచించరు.

"నీకిష్టమయితే వరాన్ని అడుగుతాను" అన్నది. భాస్కరం ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు.

కానీ, రెండు రోజులకి, వరం, మామయ్య రిక్షా దిగుతుంటే భాస్కరాన్కి అర్థమయింది. వాళ్ల రిక్షాదిగి లోపలకు వస్తుంటే, కల్యాణి చూడటం గమనించాడు. "మళ్లీ పెళ్లికి సిద్ధపడుతున్నాడే... మహానుభావుడు" అని అనుకోదుకదా కల్యాణి.

"ఏరా, పాపం, అమ్మాయి పోయిందట... వరాన్ని నువ్వు చేసుకోక పోవటం మంచిదే అయింది నుమీ... నీ జాతకంలో ద్వితీయం వుందేమో... నువ్వు వరాన్ని చేసుకునివుంటే... ఆ దెబ్బ దానికి తగిలివుండేది ... అంతా ఘటన..."

భాస్కరాన్కి చిరాకేసింది.

పిల్లలు హోరున ఏడుస్తున్నా, వరం దగ్గరకు తీసుకునేదికాదు. మూడేళ్ల గీత, తండ్రిని కావలించుకునే కూర్చుంటుంది. లేకపోతే కల్యాణి దగ్గర వుంటుంది. కల్యాణి దొడ్లోకి వచ్చినపుడు... భాస్కరం తల్లి—'అమ్మాయ్! ఇది మా వరలక్ష్మి. మా అబ్బాయికి, మొదట్నుంచీ దీన్నే ఇద్దామనుకున్నాము...' అంది. కల్యాణి, వరాన్ని పరీక్షగా చూసింది. వరంకూడా, కల్యాణిని తినేసేలా చూసింది. లలితస్థానంలో రాదగ్గ మనిషిలా కనిపించలేదు కల్యాణికి.

"అత్తయ్యా! ఈ అమ్మాయికింకా పెళ్లి కాలేదా..." కుతూహలంగా అడిగింది, వరలక్ష్మి.

"ఉద్యోగం చేస్తోంది... ఇంకా పెళ్లీ... పెటాకులూ లేదూ" అంది ఆవిడ.

"అబ్బో! ఉద్యోగంచేస్తూందా, అదేకాబోలు టెక్కు" అంది వరం.

* * *

సాయంత్రాలు, కల్యాణి కాలేజి నుంచి వస్తూనే, గీతను పిలుచుకు వెళ్తుంది. వాళ్లిద్దరూ ఇంటిముంగిట ఉన్న సన్నజాజి పందిరి క్రింద కూర్చున్నారు పాప, కల్యాణి ప్రక్కన పడుకుని ఏవో వచ్చీ రానిమాటలు చెప్తుంది. వరం, ఓ మాటు అటుకేసి వచ్చింది. వరాన్ని చూసి, కల్యాణి, 'రండి'అంది చిరునవ్వుతో. వరం మాత్రం మొగం మాడ్చుకుని 'ఏమంది' అని పోయింది. కానీ,మళ్లీ, కిటికీ దగ్గర నుంచుని, తనని, గమనించటము, కల్యాణి గమనించక పోలేదు.

భాస్కరం స్కూటరు శబ్దం వింటూనే గీత—'డాడీ'అంటూ పరుగెత్తింది. భాస్కరం, గీతను ఎత్తుకుని, 'అరే నీకీ పూవులు ఎవరు పెట్టారే...అబ్బ! ఎంత బావుంది మా గీత' అన్నాడు ముద్దు పెట్టుకుంటూ. వరం వచ్చిం దగ్గర్నుంచీ, కల్యాణి, తమింటికి రాకపోవటం భాస్కరం గమనించాడు. భాస్కరం గీతను దించగానే, గీత మళ్లీ కల్యాణిదగ్గరకే పరుగెత్తింది. గీత దాదాపు తల్లిని మర్చిపోయింది. కల్యాణి దగ్గరే బాగా చేరిక అయింది. ఎటొచ్చీ పసివాడిదే అవస్థ! గీత, కల్యాణి నానుకు పడుకుని, ఓచెయ్యి కల్యాణిమీద వేసుకుని, ఏవోకబుర్లుచెపుతూంది. అప్రయత్నంగా భాస్కరం దృష్టి అటుపడింది. కల్యాణి భాస్కరాన్ని చూడలేదు. పాప మాటలు వింటూ మధ్య మధ్యలో పాప ముంగురులు సవరిస్తుండిపోయింది. భాస్కరం అలానే చూస్తూ నిలుచుండిపోయాడు. బాబు ఏడ్పుతో కల్యాణి దృష్టి మరలింది. భాస్కరం కల్యాణి దృష్టి తనమీద పడటంతోనే, త్రుళ్లిపడి వెనక్కు తిరిగాడు. వెనక్కు తిరిగిన అతను, అక్కడే నిల్చుని, తనని ఎక్స్‌రే కళ్లతో గమనిస్తున్న వరాన్నిచూసి నిర్ఘాంతపోయాడు. కల్యాణి, లలితలకు పోలికలు వున్నాయేమో కానీ, ప్రతి కదలిక లోనూ, కల్యాణి లలితనే గుర్తుచేస్తోంది. భాస్కరాన్కి, కల్యాణిలో, లలిత కన్పించసాగింది.

బాబు ఏడ్పుకి, కల్యాణి చొరవగా లోపలకు వచ్చేసింది. భాస్కరం, పిల్లవాడిని సముదాయించటాన్కి అవస్థ పడటం. వరం,ఓమూల మొహం గంటు పెట్టుకు కూర్చుని పుస్తకం హడావుడిగా తిరగేయటం చూసింది కల్యాణి. వంటింట్లో వంటచేస్తున్న భాస్కరం తల్లి, 'వరం, పిల్లవాడిని తీయమ్మా' అంది. వరం, 'వూఁ' అందే కానీ, అందుకు తగ్గ ప్రయత్నమేదీ చేయలేదు. కల్యాణి 'బాబుని...ఇలా ఇవ్వండి' అంది. భాస్కరం, పిల్లవాడిని

[30 వ పేజీ చూడండి]

అల్లికపని ముగించుకున్నదానికన్నా ఎంత సులభం...

కోట్సు ఎంకర్ దారాలు మీ అల్లికపనిని అందంగానూ, చిరకాలపు మన్నికతోనూ రూపొందిస్తాయి!

Grant.21.TL

మీరెన్నో అందమైన వస్తువులను — క్రేచీ-సెట్లు, కుర్చీలకు వెనుక వేసేవి, దుప్పట్లు మొదలైన గృహోపకరణములేగాక నేటి ఫ్యాషన్లకు సరితూగే బట్టలు మరియు వాటికి అనుబంధమైనవి ఏవైనాసరే అల్లుకోవచ్చు.

కోట్సు ఎంకర్ దారాలు అనేక శ్రేణులలో వెలిసిపోని ముదురు రంగులలో లభిస్తాయి.

మీరు అల్లినవన్నీ కూడా, ఎన్నిసార్లు ఉతికినాసరే క్రొత్తగానే కనిపిస్తాయి.

మీ అవసరాలకు సరిపడే రకరకాల అద్భుతమైన డిజైన్లు కోట్సువారి నమూనా పుస్తకాలలో లభిస్తాయి. మీరు అల్లిక పనిలో ప్రారంభకులైతే మీకోసం ప్రత్యేకంగా 'లెర్న్ టు క్రోషె' పుస్తకం లభిస్తుంది. ఈ పుస్తకం కొరకు ఈ క్రింది కూపన్ పోస్ట్ చేయడంగానీ లేక నమూనాల పుస్తకాలు మరియు కోట్సు ఎంకర్ అల్లిక దారాలలో మీకు నచ్చిన వాటిని ఎన్నుకునేందుకయితే మీకు దగ్గరలోని ఎంకర్ రిటెయిలర్‌ను గానీ సంప్రదించండి.

దయచేసి మీ 'లెర్న్ టు క్రోషె' పుస్తకాన్ని నాకు పంపండి. దీనితో పాటు రూ. 3/- విలువగల పోస్టల్ ఆర్డర్ జతపరుస్తున్నాను.

పేరు ______________________

అడ్రసు ______________________

____

J & P Coats (India) Private Ltd.
Advertising Section, 81 Palton Road, Bombay 400 001

ఎంకర్

క్రోషె దారం, ఉత్పత్తిదారులు

కోట్సు

ఉత్తమమైన దారములను ఉత్పత్తిచేయువారు

బంగారు కలలు

యద్దనపూడి సులోచనారాణి

(గత సంచిక తరువాయి)

"రవీ! నువ్వు చెప్పేదే నిజమైతే—నేను, మళ్లీ, మామూలుగా బ్రతకటానికి వీలవుతుంది అంటే, అంతకంటే నాకు యింకేం కావాలి? ఈ నాట్యం చేసి, చేసి విసుగెత్తిపోయాను నేను! రోజూ, సాయంత్రం అయేసరికి, యిష్టం వున్నా లేకపోయినా, ముఖానికి రంగు పూసుకుని, కాలికి గజ్జె కట్టి, మరబొమ్మలా ఆడటమే నా బ్రతుకు అయిపోయింది! నాకీ దర్జాలు, సుఖాలు — ఆడంబరం, ఐశ్వర్యం ఏవీ వద్దు! ఇవి కావాలని నేను ఎప్పుడూ కోరుకోలేదు! చితికిపోయిన నా బ్రతుకుకి, ఎక్కడున్నా, ప్రశాంతంగా, చిన్న యింట్లో, పూల మొక్కలు పెంచుకుంటూ, యిష్టమైన పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, ఒకరి వత్తిడి లేకుండా, ఒకరి ఆజ్ఞలకి బద్ధురాలిని గాకుండా, ఒకరి కనుసన్నల్లో మెలగాల్సిన ఖర్మ లేకుండా, స్వతంత్రంగా, నిర్మలంగా, హాయిగా, నా బ్రతుకు, నా యిష్టంగా, గడిపితే చాలు! ఆ స్వర్గం నాకు లభిస్తుందా? అంత అదృష్టం నా కుందా యీ జన్మలో!"

"అంత పెద్ద మాటలు వద్దు! నువ్వు కోరుకున్న అవకాశం కల్పించే పూచీ నాది!"

"రవీ!" సరోజ చప్పున అతని పాదాలమీదకి వంగింది.

"అరే! ఏమిటీ పిచ్చితనం!" రవి మధ్యలోనే లేవదీసాడు.

"నీ మాటలతో నాకు పునర్జన్మ వస్తున్నట్టుంది రవీ!"

"నువ్వు మళ్లీ పునర్జన్మలోకి రావాలి సరోజా! ఈ క్షణం నుంచీ — వంటరితనం అనేది నీ దరిదాపుకి కూడా రాకూడదు! నాకు రవి వున్నాడు అనే ధైర్యంతో నువ్వు నిశ్చింతగా వుండాలి! వుంటానని మాట యివ్వు!"

ఇంతలో మంగమ్మ చిన్న సూట్‌కేసు తీసుకుని, పాపని, వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చింది. ఉమ చాలా హుషారుగా ఉంది.

"ఓ! నేను మా డాడీతో వెళ్లిపోతున్నాను." అంటూ గంతులేసింది.

సరోజ కూతురుని దగ్గరకు తీసుకుని, బుగ్గలు పుణికి గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుంది! కళ్లనుంచి నీళ్లు జలజలా రాలినాయి!

"ఆంటీ! ఏడుస్తున్నావా? ఎందుకు? నేను వెళ్లిపోతున్నాననా?"

ఉమ సరోజ కన్నీళ్లు తుడిచింది. "ఏడవకు! డాడీ, మమ్మీ, నేను మళ్లీ నిన్ను చూడటానికి వస్తాంగా!" అంటూ ఓదార్చింది.

సరోజ చప్పున ఉమని హృదయానికి హత్తుకుంది.

"తప్పకుండా రావాలి! ఆంటీని మర్చిపోవుగా!"

"ఉహూ! మర్చిపోను." పాప తల అడ్డంగా తిప్పింది.

సరోజ పాపని ఎత్తుకుని, తెచ్చి రవికి అందించింది. రవి చేతులు చాచగానే, పాప వురికినట్టుగా వచ్చింది.

"వెళ్తాను సరోజా! వీలయినంత తొందరలో మళ్లీ నిన్ను కలుసుకుంటాను." అన్నాడు రవి.

"ఆంటీ! టా! టా!" పాప చెయ్యి వూపింది.

"టా! టా! సరోజ కూడా చెయ్యి వూపింది. వుబికివస్తున్న కన్నీళ్లు బలవంతంగా నిగ్రహించుకుని, పెదవులమీద చిరునవ్వు నిలుపుకుంది.

రవి, పాప ఎక్కిన టాక్సీ కదిలి వెళ్లిపోయింది!

"ఏమిటమ్మా ఈ నిర్ణయం? నువ్వు బాగా ఆలోచించే చేసావా?" అంది మంగమ్మ.

"బాగా ఆలోచించే చేసాను మంగమ్మా! నేను బ్రతికున్నదే పాపకోసం! రవి వచ్చి నా జీవితంలో భారం చాలా తగ్గించేసాడు! పుట్టెడు దిగులుని, ఎక్కడ లేని శాంతిగా మార్చి వెళ్లాడు! అందుకే దానిమంచి ఆలోచించే — కన్న మమకారం [illegible] ఆ క్షణంలో కూతురు భవిష్యత్తు గురించి నిశ్చింత కలిగినా, కూతురు వెళ్లిపోయిన వెలితి భరించలేకపోయినట్టుగా, మంగమ్మ భుజంమీద వాలి బావురుమంది!

19

జైలు సూపరిన్‌టెండెంట్ గది.

శేషగిరి బొంబాయినుంచి విదేశీ బట్టలు, సువాసన ద్రవ్యాలు, హైదరాబాద్‌కి రహస్యంగా చేరవేస్తూ పట్టుబడి అరెస్ట్ అయాడు! మూడు నెలల శిక్ష అనుభవించి ఆరోజే విడుదల అయాడు.

శేషగిరికి జైలు కెళ్లడం అనేది అలవాటు అయిపోయింది! ఆఫ్టరాల్! అదీ ఈ దేశంలో ఒక భాగమేకదా! అనే స్థితికి వచ్చాడు! గౌరవం మర్యాద అనేవి వదిలేస్తే మనిషి ప్రాణానికి ఎంత సుఖమో అతను ఎవరైనా కదిపితే గంటన్నర ఆపకుండా లెక్చర్ యివ్వగలడు.

"వెళ్లొస్తానండీ!" జైలు సూపరిన్‌టెండెంట్‌కి ఎంతో నమ్రతగా నమస్కరించాడు.

"అదుగో ఆ మాటే అనకూడదంటాను! క్రిందటిసారికూడా యిలాగే అని, ఆర్నెల్లు తిరక్కుండానే మళ్లీ వచ్చావు! "వెళ్తాను. ఇక కనిపించనండీ!" అను. బాగుంటుంది. చూడు శేషగిరీ! కండబలం, బుద్ధిబలం అమోఘంగా వున్న యువకుడివి నువ్వు! ఈ స్మగ్లింగ్ నాన్సెన్స్ లేకుండా, నిజాయితీగా కష్టపడి పనిచేస్తే ఎంతో వృద్ధిలోకి వస్తావు!" అంటూ హితబోధ చేసాడు.

"నాకు బుద్ధితో తప్ప, శరీరంతో కష్టపడటం రాదండీ! అట్లాటి పనేదయినా వుంటే, మీరే చూపించండి! మిమ్మల్ని నమ్ముకుని, మీదగ్గరే వుంటాను." ఎంతో నిజాయితీగా అన్నాడు.

"నీకెవ్వరూ లేరా శేషగిరీ!"

"ఎవ్వరూ లేరండీ! వున్న ఒక్క భార్యా, నేను బీదవాడినని, నాతో కాపురం చేయనని పోట్లాడి, పుట్టింటికి పోయింది! అప్పటినుంచీ బ్రతుకుమీద విరక్తి పుట్టింది! ఎలాగైనాసరే డబ్బు సంపాయించాలనే యావతో, యీ పన్లు మొదలుపెట్టాను!" అంటూ కళ్లు వత్తుకున్నాడు.

"ప్చ్! పాపం! పూర్‌మాన్!" ఆయన సానుభూతిగా చూసాడు.

'వెళతానండీ! తమ సలహా మర్చిపోను! యికమంచీ పస్తులతో మాడి చచ్చయినాపోతాను గానీ, యిలాటి వెధవ పన్లు చేయనండీ! నిజాయితీగా వుంటాను. నన్ను గుర్తుపెట్టుకోండి.' శేషగిరి మాటల మధ్యలో సూపరిన్‌టెండెంట్‌గారి ఖరీదయిన పార్కర్ పెన్ కొట్టేసి, లాల్చీ జేబులో తోసేసాడు.

'వస్తానండీ! అదే! ఆ మాట అనవద్దన్నారుగా! యిక కనిపించనండీ!' ఎంతో నమ్రతగా నమస్కరించి వెళ్లిపోయాడు.

'పాపం! పూర్‌ఫెలో!' ఆయన సానుభూతిగా చూసారు.

జరిగిన కథ: 8 రవి, వేణు పురుషోత్తంగారి కుమారులు. సరోజ, డాక్టర్ ప్రసాద్‌లు కూడా పురుషోత్తంగారివద్ద పెరిగారు. స్మాల్‌స్కేల్ ఇండస్ట్రీస్‌లో ఉద్యోగానికి హైదరాబాద్ వెళ్లిన రవి పురుషోత్తంగారి చిన్ననాటి స్నేహితుడు రాజారావుగారినీ, వారమ్మాయి జ్యోతి మొదలైనవారిని కలుసుకుంటాడు. వారి సలహాపై ఫ్రూట్ కానింగ్ ఇండస్ట్రీ ప్రారంభించ నిర్ణయిస్తాడు. ప్రేమించిన శేషగిరిచే మోసగింపబడి ఆత్మహత్యకు పూనుకున్న సరోజ ఎలా క్లబ్ డాన్సర్‌గా మారిందీ రవికి చెప్తుంది. చిదంబరం ఇంట్లో చదువుకని ఉంచితే, రాధతో చనువు పెంచుకుంటుంటాడు వేణు. సరోజ కూతురు ఉమని పెంచటానికి తీసుకు వెళ్తానంటాడు రవి.

20

కుంభవృష్టిగా వాన పడుతోంది. రాజారావు గారు యింట్లో లేరు. జ్యోతి హాలులో కూర్చుని చదువుకుంటోంది. కిటికీలో నుంచి రివ్వు రివ్వున వీస్తున్న గాలికి, వానజల్లు వచ్చి లోపలికి పడుతోంది.

విసుగ్గా చూసిన జ్యోతి, చదువుతున్న పుస్తకం పక్కన పెట్టి, వెళ్లి తలుపులు మూసింది!

జ్యోతి తలుపులు మూసి, వెనక్కు తిరిగేసరికి, సగం తడిసి ముద్దయి, రవి లోపలికి అడుగు పెట్టాడు.

అతన్ని చూడగానే, జ్యోతి ముఖంలో సంతోషం వెల్లివిరిసింది.

''రండి. రండి. ఏమిటిలా వానలో వూడి పడ్డారు ?'' అంది.

''అబ్బబ్బ! ఏం వాన ! ఎంతసేపు చూసినా, ఆటోగాని, టాక్సీగాని దొరకలేదు. బస్సు వచ్చింది కదా అని ఎక్కేసాను. బస్సు దిగి, యీ కాస్త దూరం నడిచి రావటంలో తడిసిపోయాను.'' అన్నాడు చెప్పులు గుమ్మం దగ్గరే వదిలేస్తూ.

'గొప్ప పని చేసారు. కాస్త డాడీకి ఫోన్ చేస్తే కారు పంపేవారు కదా! అయినా వూరక రారు మహాత్ములు అన్నారు. ఏమిటో అంత అర్జెంట్ పని ?'

'నాన్నగారితో మాట్లాడాలి.'

'సరే! అయితే! ఆయన 5 గం. కి గాని ఆఫీసు నుంచి రారు! అప్పటి వరకూ, ఆలా సోఫాలో కూర్చుని మౌన వ్రతం పట్టండి!'

'ఎదురుగా, మీలాటి అల్లరి అమ్మాయి వుంటే, స్వాములవారికి గూడా, మౌనం సాధ్య గాదు.'

'ఆ! పాపం! – వుండండి! తల బాగా తడి పోయినట్టుంది.' జ్యోతి లోపలకు పరుగెత్తి టవలు, తండ్రి లుంగీ తెచ్చి యిచ్చింది.

'ఊ! ఊ! తల తుడుచుకుని బట్టలు మార కోండి.' అంది.

'ఫర్వాలేదు జ్యోతీ! అవే ఆరిపోతాయి!' అన డతను మొహమాటంగా.

'బాగుంది! అంతవరకూ ఆ తడిబట్టల్ నానుతూ కూర్చుంటారా? విప్పండి. అట్లా సో మీద వేసి, ఫాన్ వేస్తే అవే ఆరిపోతాయి.'

రవి తటపటాయింపుగా చూసాడు.

'అబ్బ! ఏమిటండీ మీ మొహమాటం యిన్ని నెలల నుండీ యింత పరిచయం అయి

తర్వాత కూడా అంత సిగ్గు పడతారేం ? అదే నేనే అయితేనా ! యింట్లో అడుగు పెట్టగానే, 'జ్యోతీ ! నా బట్టలు తడిసిపోయినాయి. చలేస్తోంది. లుంగీ పట్టుకురా.' అంటూ కేకలు పెట్టి వుండేదాన్ని.

'మీ అంత చొరవ నాకు లేదని నేను ఎప్పుడో ఒప్పుకున్నానుగా !'

'ఆ ! పాపం ! మీ అమాయకత్వం అంతా పెద్ద నటన అని నాకెప్పుడో తెలుసు ! మీరు షర్ట్ మార్చుకుంటూ వుండండి ! నేనిప్పుడే వస్తాను.' అని లోపలకు వెళ్ళబోయి ఆగి, 'ఇదుగో ! నేను వచ్చేసరికి ఆ షర్ట్ విప్పి, తల తుడుచుకో పోయారంటే, నేనే బలవంతంగా ఆ పన్లు చేస్తాను.' అని బెదిరించి వెళ్ళింది.

లోపలకు వెళ్ళిన జ్యోతి పది నిముషాల్లో, చకచకా కాఫీ కలిపి, వేడి వేడిగా తెచ్చింది. జ్యోతి వచ్చేసరికి రవి, లుంగీ కట్టుకుని, టవల్ భుజాలు నిండుగా కప్పుకుని, సోఫాలో కూర్చుని, అక్కడున్న పుస్తకం తిరగేస్తున్నాడు.

'గుడ్ ! అలా చెప్పినమాట వినాలి ! చలికి గజగజలాడుతున్నట్టున్నారు. ఇదిగో. కాఫీ తీసుకోండి.' అంటూ అందించింది.

'థ్యాంక్‌యూ !' అన్నాడు రవి.

'ఓస్ ! ఈ కాస్త కాఫీకేనా ?'

'ఉహూ ! కాఫీతో పాటు యింకా చాలా వున్నాయి.'

'ఏమిటో అవి ?'

'ముఖ్యంగా నా ఫాక్టరీ విషయం ! మీరూ, మీ నాన్నగారూ తలుచుకోకపోతే — ఇంత త్వరగా, దానికి రూపం, జీవం వచ్చేవికావు ! మీ ఋణం జన్మలో తీర్చుకోలేనేమో అనిపిస్తోంది ! అస్తవ్యస్థంగా, అయోమయంగా వున్న నా భవిష్యత్తుకి ఒక ఆధారం అంటూ ఏర్పడింది !'

''ఇది మరీ బాగుంది ! మధ్యలో నేనేం చేసాను ?''

'నాన్నగారికి ఎప్పటికప్పుడు గుర్తుచేస్తూ ఆ లోన్ శాంక్షన్ అయేవరకూ వూపిరి ఆడనివ్వ లేదని, ఆయన నాకంతా చెప్పారు.'

జ్యోతి ముఖం ఎర్రగా అయింది.

'చాలించండి మీ స్తోత్రాలు ! మీరే చెప్పారుగా మీకు చొరవ తక్కువని ! అందుకని, మా నాన్నగారి ప్రాణస్నేహితుడి కుమారరత్నం కదా అని నేనే చొరవ తీసుకున్నాను '

జ్యోతి అంటుండగానే, యింతలో రాజారావు గారు రానేవచ్చారు.

'అబ్బబ్బ ! ఏం వాన ! వెధవ వాన ! న్యూసెన్స్ !' అంటూ తిడుతూ లోపలికి వచ్చారు.

రవి లేచి నమస్కరించాడు.

'ఏమోయ్ ! ఎంతసేపయింది వచ్చి ? కూర్చో కూర్చో ! ఏమిటీ అవతారం ?' అన్నారు.

'వానకి తడిసిపోయారు డాడీ !' అంది జ్యోతి.

'అహా ! జలుబు చేసి, జ్వరం రాకుండా, జాగ్రత్త పడ్డాడన్న మాట !' అంటూ ఆయన కూర్చున్నారు.

'ఊ ! ఏమిటోయ్ విశేషాలు ? ఎంతవరకూ వచ్చింది నీ ఫాక్టరీ ?' అని అడిగారు.

'అంతా పూర్తి అయిందండీ ! వచ్చే గురువారం తిథి, నక్షత్రం చాలా బాగుందని చెప్పారు ! ఆ రోజునే ఫాక్టరీ ఓపెనింగ్ పెట్టుకున్నాం ! ఈ ప్రయత్నానికి మీరే నాంది పలికారు ! మీ సహాయం లేకపోతే యిది నాకు సాధ్యం అయేది కాదు. మీరే వచ్చి ఓపెన్ చెయ్యాలి !'

'అవునోయ్ ! యిదే మాట మీ నాన్న కూడా వుత్తరం వ్రాసాడు. ఈ రోజే వచ్చింది.' అంటూ జేబులో నుంచి వుత్తరం తీసి కూతురుకి యిచ్చారు.

'కాఫీ – యిలాటి వేపీ నాకు అలవాటు లేవే మరి ?' అన్నారు.

'అబ్బ ! అలవాటు చేసుకోండి ! మీ స్నేహితుడు అంత యిదిగా వుత్తరం వ్రాస్తే !' అంది జ్యోతి.

'సరే ! అలాగేలేవయ్యా !' ఆయన వెంటనే అంగీకరించారు.

21

'రవీ ఫ్రూట్ కానింగ్ ఇండస్ట్రీ' అన్న బోర్డు దూరానికే కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తోంది ! కొత్తగా కట్టిన, ఆ ఫాక్టరీ ఆవరణ అంతా, రంగురంగు కాగితాలతో, తోరణాలు వేళ్ళాడుతున్నాయి.

గేటుకి ఎర్రటి గుడ్డమీద, తెల్లటి అక్షరాలతో సుస్వాగతం అని వుంది !

ఫాక్టరీ ఆవరణ అంతా, అప్పటికే వచ్చివున్న ఆహూతులతో, కిటకిటలాడుతోంది ! రవి– వేణు హడావుడిగా అటూ యిటూ తిరుగుతున్నారు. ఫాక్టరీకి మేనేజరుగా నియమించబడిన చిదంబరం, పెత్తనం అంతా తనదే నన్నట్టు గడబిడ చేస్తున్నాడు.

ఇంతలో ఫాక్టరీ గేటు ముందు, రాజారావుగారి కారు వచ్చి ఆగింది ! అందులోనుంచి ఆయన, జ్యోతి దిగారు. వాళ్ళని చూడగానే, పురుషోత్తం గారు, రవి గబగబా ఎదురు వెళ్ళారు ! చిదంబరం మాత్రం ఆయన్ని చూడగానే, ముఖం చిట్లించి, పని వున్నట్టు, మెల్లిగా ఓ పక్కకి జారుకున్నాడు.

పురుషోత్తంగారు, రాజారావుని చూడగానే, 'ఏరా ! ఎంత గొప్ప ఆఫీసరు వయితే మాత్రం ! మరీ యింత లేటా ?' అంటూ దబాయించారు.

'నీకు తెలియదులే వూరుకోరా ! ఛీఫ్ గెస్టులెప్పుడూ అట్లాగే లేట్‌గా రావాలి ! అందరూ ఎదురుచూస్తూ వుండాలి.' అంటూ ఎదురు దబాయించారాయన.

'రండి ' ఆహ్వానించాడు రవి.

రాజారావుగారు రిబ్బన్ కత్తిరించారు ! పురుషోత్తంగారు కొబ్బరికాయలు కొట్టి దేవుడికి హారతి యిచ్చారు ! ఆయన వెంటనే పక్కకు తిరిగి రాజారావుని గాఢంగా కౌగలించుకున్నారు.

'రాజా ! నువ్వు మళ్ళీ హఠాత్తుగా కనిపించటం, మా రవికి యింత సాయం చేయటం, చాలా సంతోషంగా వుందిరా నాకు !' అన్నారు.

'చాలా అంటే ఎంతరా ?'

'అంటేనా ? యింత !' రాజారావు తలని పట్టుకుని, తన తలకి ఢీకొడుతూ అన్నారాయన.

అందరూ ఫక్కున నవ్వారు.

'రండి ! టీ తీసుకుందురు గాని !' అన్నాడు రవి.

'యిప్పుడీ ఆర్భాటం అంతా ఎందుకోయ్ !' అన్నారు రాజారావు.

'రిబ్బన్ కత్తిరించినందుకు నీకు లంచం నాన్నా !' అంది జ్యోతి.

'ఏమిటీ ! నాకు లంచమా ? ఏం రవీ ? నిజమేనా ?'

'లంచం యివ్వటం, పుచ్చుకోవటం, రెండూ నాకు అలవాటు లేవండీ ?' అన్నాడు రవి.

అందరూ టీ తీసుకుంటుండగా, రవి, వేణు, వర్కర్స్‌కి స్వీట్స్ పంచిపెట్టసాగారు.

'మొత్తానికి ఆ పల్లెటూరు వదిలివచ్చావు ! ఒక నెల రోజులపాటు యిక్కడ వుండి వెళ్ళు.' అన్నారు రాజారావు.

'లేదురా ! నల్లావు యీనటానికి సిద్ధంగా వుంది ! రామ నవమి వుత్సవాలు దగ్గరకి వచ్చాయి ! ప్రతి ఏడూ, నేను దగ్గరుండి శ్రద్ధగా జరిపించటం అలవాటు ! యిప్పుడు కూడా నేను రాలేనురా అంటే రవి బలవంతంగా తీసుకువచ్చాడు ! రేపు వుదయమే వెళ్ళిపోతున్నాను.' అన్నా రాయన.

'ఆ నల్లావుని తోలుకువచ్చి, ఆ రాములవారిని జేబులో పెట్టుకుని రాకపోయావుట్రా ?' అంటూ ఛలోక్తి విసిరారు రాజారావు.

వాళ్ళిద్దరి మాటలూ విని నవ్వుకున్న జ్యోతి, కాఫీ త్రాగటం పూర్తికాగానే, లేచి, రవి వాళ్ళు తిరుగుతున్న చోటుకి వచ్చింది. గబగబా, వూపిరాడ నట్టుగా, అటూ యిటూ తిరుగుతున్న రవిని చూస్తూ, 'కష్టమంతా మరీ మీరే పడకండి ! కాస్త నన్ను కూడా పంచుకోనివ్వండి !' అంది.

''బంగారు కలలు''లో వహీదా, సత్యనారాయణ

'ఇప్పటికే మిమ్మల్ని చాలా శ్రమ పెట్టాను! యింకా కష్టపెడితే ఋణపడిపోతానేమోనని నా భయం!' రవి నవ్వాడు.

'అట్లా ఎందుకు అనుకోవాలి? క్రిందటి జన్మలో మీరే మాకు బాగా సాయంచేసి వుండ వచ్చుగా! మేమే మీ ఋణం తీర్చుకుంటున్నా మేమో!'

'అయితే క్రిందటి జన్మలో కూడా మనం పరిచయస్థులమే నంటారు?'

'ఆహా! ఆ క్రిందటి జన్మలోకూడా నని నా విశ్వాసం!' అంటూ జ్యోతి అతని చేతిలో స్వీటు పళ్లెం అందుకుని వెళ్లిపోయింది.

చాలా సేపయిం తర్వాత —

వచ్చిన వాళ్లంతా వెళ్లిపోయారు! కుర్చీలు, బల్లలు సర్దేస్తున్నారు. పురుషోత్తంగారు, రాజా రావుగారు, బాతాఖానీలో పడ్డారు. వేణు—చిదంబరం కూడా అక్కడే వున్నారు.

రవి లోపల ఏవో సర్దుతున్నాడు. జ్యోతి స్వీట్స్ పళ్లెంలో నుంచి ఒక స్వీట్ పట్టుకుని, అతని దగ్గరగా వెళ్లింది. ఆ చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేరని తెలుసుకుని. చెయి వెనక్కు పెట్టుకుని, 'ఏవండీ! ఒక్కసారి నోరు తెరవండీ!' అంటూ తొందర చేసింది.

'ఎందుకు?'

'అబ్బ! తెరవమంటుంటే?'

రవి నోరు తెరిచాడు.

జ్యోతి చప్పున స్వీట్ అతని నోటిలో కుక్కింది.

'విష్‌యూ బెస్ట్ ఆఫ్ లక్!' అంది.

రవి తిని 'థ్యాంక్‌యూ!' అనేసి వెళ్ల బోయాడు.

జ్యోతి ముఖంలోకి ఆశాభంగం వెల్లువలా వచ్చింది. వెనకనుంచి, 'ఇదుగో! ఏవండీ!' అంటూ పిలిచింది.

రవి వెనక్కు తిరిగాడు.

'ఏమిటీ?'

'మీరు ఎంత హృదయంలేని వారండీ! నేను మీకు స్వీట్ తినిపించానుకదా! మీరు కనీసం నేను తిన్నానో లేదో అనయినా కనుక్కున్నారా? మా నాన్న, మీ నాన్నగారిని బడుద్ధాయి అంటారుగాని, మీరు బడుద్ధాయిన్నర!'

'ఓ! అయామ్ సారీ!' రవి చప్పున ప్లేట్‌లో నుంచి స్వీట్ తీసి అందించాడు.

జ్యోతి ముఖం సీరియస్‌గా పెట్టింది. 'నాకేం వద్దులెండ! అడిగి విందు చేయించుకునే అలవాటు నాకేం లేదు.' అంటూ బుంగమూతి పెట్టింది.

'సారీ అన్నానుగా!' అతను బ్రతిమలాడుతున్నట్టు చూసాడు.

'ఒ. కె. అంటున్నానుగా!' అతన్ని అనుకరిస్తూ అంది.

రవి ఒక అడుగువేసి దగ్గరగా వచ్చాడు.

'మీరు స్వీట్ తింటారా? లేదా?'

'తినను!'

'తినరూ?'

'ఊహు!'

రవి ఒకసారి చుట్టూ చూసి, చటుక్కున జ్యోతిని, పరదావాటుకి చెయిపట్టి లాగి, బలవంతంగా నోట్లో కుక్కాడు!

22

సిటీలోకెల్లా ప్రసిద్ధి చెందిన కాన్వెంట్ స్కూలు అది!

ఆ రోజున స్కూలు వార్షికోత్సవం జరుగుతోంది.

ఆహ్వానితులైన పిల్లలతో, వారి తలితండ్రులతో, హాలంతా కిటకిట లాడుతోంది!

ఆనాటి కార్యక్రమానికి మేయరుగారు అధ్యక్షత వహించారు. హెడ్మిస్ట్రెస్ స్కూలు నివేదిక చదివి వినిపిస్తూ, వుపన్యాసం ముగించేముందు, చివరన, యీ స్కూలుకి ధారాళంగా, పెద్ద మొత్తంగా, విరాళం యిచ్చిన ప్రసిద్ధ నర్తకి మిస్. రోజీని వేనోళ్ల కొనియాడింది.

ఆహ్వానితుల్లో, మొదటి వరసలో, ముఖ్య అతిథిగా కూర్చునివుంది రోజీ! ఆ స్కూలుకి ఎక్స్ స్టూడెంట్ అయిన జ్యోతి — ప్రతి సంవత్సరం ఎన్ని పనులున్నాసరే మానుకుని, వార్షికోత్సవానికి హాజరు అవటం అలవాటు! ఈసారికూడా, నలుగు రైదుగురు స్నేహితులతో బిలబిల లాడుతూ వచ్చింది. ఆ కూర్చునే వరసలో, రోజీ పక్కకు వచ్చింది.

రోజీ విరాళం యిచ్చిందని ప్రకటించగానే, జ్యోతి, స్నేహితులు బిగ్గరగా కరతాళ ధ్వనులు చేయటం ప్రారంభించారు! మిగతా అందరూ కూడా అనుసరించారు.

జ్యోతి తన పక్కనే వున్న రోజీతో, 'వెరీ జెనరస్ ఆఫ్ యూ మేడమ్!' అంటూ ప్రశంసించింది.

స్కూలు నివేదక చదవటం పూర్తి అవగానే, బహుమతి ప్రదానం ప్రారంభమైంది!

ఆటలపోటీల్లో గెలుపొందిన చిన్న పిల్లల్లో, మాటిమాటికీ బేబీ ఉమ పేరు ఎక్కువగా వినిపించింది! స్టేజీమీదకి ఎక్కువసార్లు ఆ పిల్ల పరుగెత్తుకు రావటం చూసి, మేయరుగారు, ఉమ బుగ్గ గిల్లుతూ, 'ప్రైజులన్నీ నువ్వే కొట్టేసినట్టున్నావే!' అన్నారు.

తడవతడవకీ, బహుమతి గ్రహీతగా, బేబీ ఉమ అని హెడ్మిస్ట్రెస్ పేరు ప్రకటిస్తుంటే, ఉమ పరుగెత్తుకువచ్చి, తన చిన్నారి చేతులతో, బహుమతులు అందుకుంటుంటే, అందరూ అభినందిస్తున్నట్టుగా చప్పట్లు మోగిస్తుంటే, రోజీ కళ్లారా చూసుకుంటున్నట్టు కూర్చుంది! ఆనందంతో, గర్వంతో ఆమె ముఖం దీప్తివంతమైంది! మునుపెన్నడూ ఎరగని విచిత్రమైన శాంతితో ఆమె మనసు తేలికగా అయింది!

కూర్చున్నవారిలో, వెనక కుర్చీల్లోంచి, తన పక్కన కూర్చున్న జ్యోతి, స్నేహితులు, ఉమని చూసి, 'ఈ పిల్లెవరో చాలా రేచులా వుందే!' అని ప్రశంసించటం వినగానే చెవులు పులకించినట్టు అయినాయి రోజీకి!

పిల్లల నృత్య నాటిక ప్రారంభమైంది!

ఉమ సిండరెల్లాగా వేసింది! అందరు పిల్లలూ ఎంతో బాగా చేసారు!

ప్రోగ్రామ్ అవగానే ఉమ, 'ఆంటీ!' అంటూ రోజీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వచ్చింది. 'చూడు ఆంటీ! నాకెన్ని వచ్చాయో!' అంటూ చేతుల నిండావున్న బహుమతులన్నీ సంబరంగాచూపించింది!

రోజీ ఉమని చప్పున దగ్గరకు లాక్కుని హృదయానికి హత్తుకుంది. వెర్రి ఆనందంతో వుక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్నట్టుగా, ఉమ నుదురు మీద గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకొంది!

'ఎవరండీ ఈ అమ్మాయి?' పక్కనే కూర్చునివున్న జ్యోతి కుతూహలంగా అడిగింది.

'మా బంధువుల అమ్మాయి.' అంది రోజీ.

'తెలివితేటలేకాదు! చిదిపి దీపం పెట్టేటంత అందంకూడా వుంది! పెద్దయితే మీలాగే మంచి డాన్సర్‌ని చేయండి!' అంది.

ఈ మాట వినగానే, రెప్పపాటుగా రోజీ ముఖంలో, అవ్యక్తమైన బాధ మెరమెరలాడింది.

'ఆంటీ డాడీ రాలేదేం?' ఉమ మారాం చేస్తూ అడిగింది.

'పనుందిటమ్మా! నిన్ను చూడటానికి వూరి నుంచి రేపు వస్తానన్నారు.' అంటూ రోజీ నచ్చ చెప్పింది.

'అదేం! తల్లి—తండ్రి ఈ వూళ్లో ఉండరా!' అని అడిగింది జ్యోతి.

రోజీ వుండరన్నట్టు తల తిప్పింది.

ఇంతలో హెడ్మిస్ట్రెస్ అక్కడకు రావటంతో, రోజీ ఉమని ఎత్తుకుని అవిడవైపు వెళ్లింది. జ్యోతి, ఫ్రెండ్స్ వెళ్లిపోయారు.

రోజీ వెళ్లటానికి కారు దగ్గిరకి వచ్చింది. హెడ్మిస్ట్రెస్ స్వయంగా కారు వరకూ వచ్చి సాగనంపుతూ, డొనేషన్ యిచ్చినందుకు మరోసారి కృతజ్ఞతలు చెప్పింది.

కారు కదిలింది.

స్కూలు గేటు బైట, సరిగ్గా గేటుముందు, దారి కడ్డంగా రోడ్డుమీద, వీధినపోయే ఆటోరిక్షా ఒకటి చెడిపోయి ఆగివుంది. డ్రైవర్ దాన్ని బాగుచేయటానికి తంటాలుపడుతున్నాడు!

అందులో కూర్చున్న పాసెంజరు విసుగ్గా, 'యింకెంత సేపటికి యిది బాగుపడేది?' అంటూ అందులో నుంచి దిగాడు. దాని పక్కగా నిలబడి, సిగరెట్‌దమ్ము లాగుతూ, స్కూలు ఆవరణలో నుంచి రంగు రంగుల బట్టలతో, వస్తున్న రకరకాల స్త్రీలని వినోదంగా చూస్తున్నాడు! వున్నట్టుండి అతని కళ్లు పత్తికాయల్లా అయినాయి!

స్కూలు హెడ్మిస్ట్రెస్ వచ్చి, స్వయంగా సాగనంపగా, కారులో కూర్చుని శలవు తీసుకుంటున్న రోజీని చూసేసరికి, అతనికి భూమి, ఆకాశం గిర్రున తిరిగినట్టయింది!

అతను నోరు తెరిచి చూస్తుండగానే, రోజీ ఎక్కిన కారు కదిలింది! దారికి అడ్డంగా వున్న ఆటోరిక్షాని చూసి, డ్రైవర్ హారను బొంయ్ బొంయ్ మనిపించాడు! ఆటోరిక్షా అతను లాభం లేదని, అది యిప్పుడే కదలదని సూచిస్తూ చెయి వూపాడు! కారు, రోడ్డు దిగువనుంచి మళ్లి, అక్కడున్న వాననీళ్లు చింది శేషగిరి బట్టలమీద మరకలుగా కొట్టి, విలాసంగా వెళ్లిపోయింది!

''సార్ ! మిమ్మల్ని అయ్యగారు పిలుస్తున్నారండి !'' ప్యూన్ పిలుపుకు ఫైల్ కట్టేసి లేచాడు రాజేశ్వరరావు.

''ఇదిగో రావుడూ !'' అన్నాడు ప్యూనువంక చూస్తూ రాజేశ్వరరావు.

''ఏమిటి బాబూ ?''

''అయ్యగారెలా వున్నార్రా ?'' అన్నాడు ముందుకు నడుస్తూ.

''బాగానే వున్నారండి.'' అన్నాడు రావుడు వెనకే నడుస్తూ.

''అదికాదు రావుడూ ... అయ్యగారి వాలకం ఎలా వుంది ?''

''నిచ్చేపంగా వుందండి.''

''ఊఁ ... నన్ను పిల్చుకురమ్మని నీతో చెప్పాడు కదూ !''

''అందుకె గదండి నే వచ్చా !''

''ఎలా చెప్పాడ్రా ?''

అర్థంగానట్టు ఓసారి చూసి, ''తెలుగులోనే చెప్పాడండి.'' అన్నాడు ఎంతో తెలివిగా.

''ప్చ్...అదికాదు రావుడూ ! నే నడిగే దేమిటంటే ... అయ్యగారు, శాంతంగా వున్నారా ? లేక అగ్గిరావుడిలా పేలిపోతున్నారా ? ' మెల్లిగా అడిగాడు రాజేశ్వరరావు.

''అయ్యగారు అగ్గిరావుడైతే కావచ్చుగానీండి, చాలా గట్టివారండి...''

''అదేమిట్రా'' అన్నట్టుగా చూసాడు రాజేశ్వరరావు. అతనికి రావుడి మాటలకు అర్థం తెలీలేదు. పాపం !

''పేలపుగింజయితె సునాయాసంగా పేలిపోతుందండి. మరి అయ్యగారేమొ...'' అంటూ అయ్యగారి రూము రావడంతో ఆగిపోయాడు రావుడు. లిక్కులిక్కు మంటున్న గుండెను అదిమి పట్టుకుంటున్నట్టుగా ఎడమ చేతిని గుండెలమీద పెట్టుకొని, క్షణం ఆగి, చటుక్కున లోపలికి వెళ్లాడు రాజేశ్వరరావు. పులి బోనులోకి మేకపిల్లను బలవంతంగా తోసేసినట్టుగా.

''నమస్కారం సార్ ! ...'' మేక భయంగా అంది.

''ఊఁ ...'' గాండ్రించింది పులి.

''ఫలానా లెటర్ డిస్పాచ్ అయిందా ?'' తల ఎత్తకుండానే, ఎదురుగా టేబుల్ మీదున్న కాగితాల వంక చూస్తూ అడిగింది పులి.

''ఓహో... ఫలానా లెటర్ నిన్ననే పంపించేసానండి.''

పి.ఏ.

కాని ... ఏం లాభం. బయటికి కనిపించని ఆ కన్నీరు ఆఫీసరును కదిలించలేదు.

''లంచ్ టైమ్‌కల్లా వర్క్ అంతా పూర్తి కావాలి.'' అది వార్నింగో, లేక పెద్దపులి గాండ్రింపో అర్థంకాక, తలాడిస్తూ ''బ్రతుకుజీవుడా'' అంటూ, బయటికొచ్చి గాలి పీల్చుకొని అంతలోనే ఆశ్చర్యపోయాడు.

''అరె...నాకు అన్నీ కనపడుతున్నాయ్ ! వినపడుతున్నాయ్ ! నేను నడవగలుగుతున్నాను. గాలి పీల్చగలుగుతున్నాను. అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా ఆలోచించగలుగుతున్నాను.'' అనుకున్నాడు.

''నీకో పి. ఏ. కావాలిటోయ్ ! అన్నీ గుర్తు చేయడానికి ?'' అన్న ఆఫీసరు మాట గుర్తుకొచ్చింది రాజేశ్వర్రావుకు. ''ప్చ్ ... అంత అదృష్టమా !'' అని అనుకుంటూ సీట్లోకి వెళ్లాడు.

లంచ్ టైముకల్లా ఉత్తరాలు రాసి తీసికెళ్లాడు. చదివి సంతృప్తిగా తలూపి, ''మిస్టర్ ఈ వర్క్ ముందు చేస్తే ఎంతో బావుండేది ! నీ వెనక ఓ మనిషి వుండి గుర్తుచేయాలంటే ఎంత కష్టం'' అన్నాడు.

రాజేశ్వర్రావు బయటి కొచ్చేసాడు.

* * *

''ఫర్వాలేదు. టోన్ బావుంది'' అనుకుంటూ, సీటు చూపించి, ఆవిడ కూర్చున్నాక పరీక్షగా చూసాడు.

నైలక్స్ చీరలో, రెండు జడలతో అందంగానే వుంది. కాని...వచ్చిన చిక్కల్లా ... వచ్చి కూర్చొని ఐదు నిమిషాలు కాలేదు మాటి మాటికి కర్చీఫ్‌తో మొహం తుడ్చేసుకుంటోంది (సుతారంగానె సుమా)

మీ పేరు...

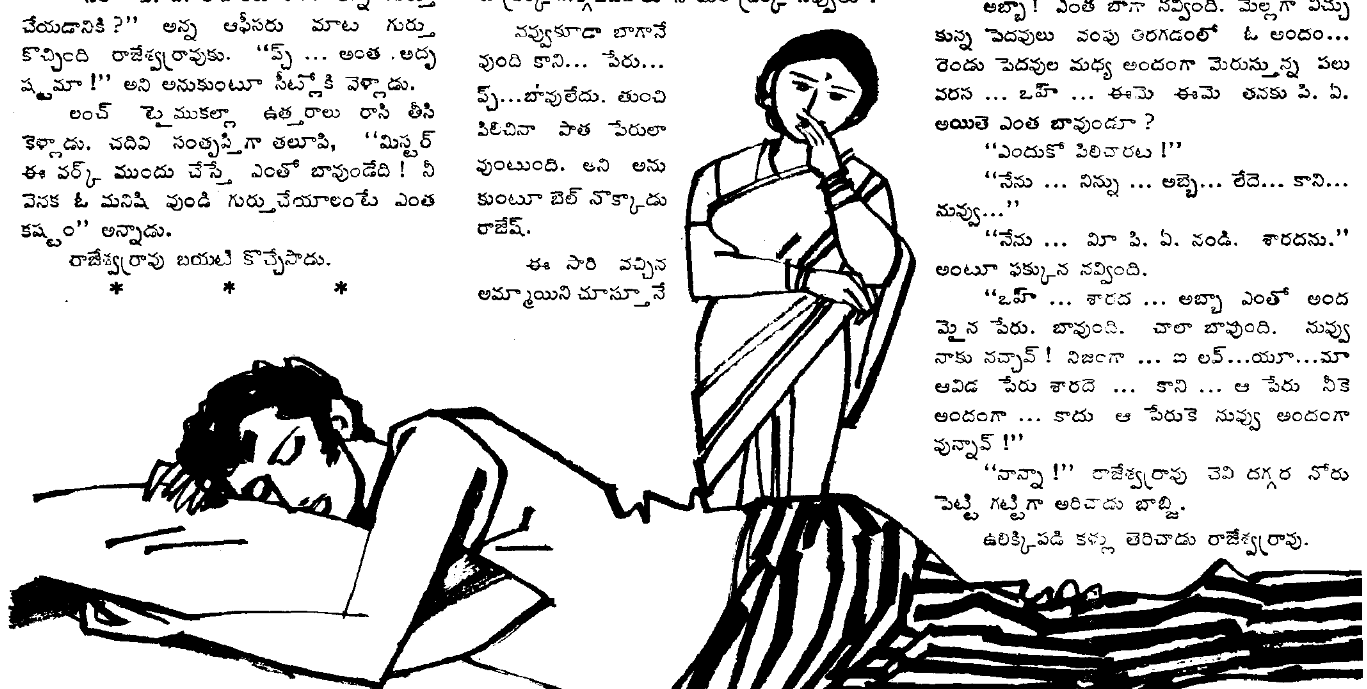
రామసీతాలక్ష్మి.

''భగవాన్'' అని అనుకుంటూ, ''హనుమంతుడి పేరు చేర్చలేదేం తల్లీ'' అని అడగాలని అడగలేక, ''చాలా పెద్ద పేరు'' అన్నాడు నవ్వుతూ.

''అవునండి ! మా తాతగారి పేరు రామానుజం. మా నాయనమ్మ పేరు సీతామహాలక్ష్మి. మా అమ్మమ్మగారి పేరు లక్ష్మీకాంతమ్మ. మా అమ్మ వాళ్ళ నాన్నగారి పేరు సీతారామయ్య. ఆ నలుగురి పేర్లు కలిపి పెట్టారండి'' అందా అమ్మాయి ఓ ప్రక్క సిగ్గుపడిపోతూనే మరో ప్రక్క నవ్వుతూ.

నవ్వుకూడా బాగానే వుంది కాని... పేరు... ప్చ్...బావులేదు. తుంచి పిలిచినా పాత పేరులా వుంటుంది. అని అనుకుంటూ బెల్ నొక్కాడు రాజేష్.

ఈ సారి వచ్చిన అమ్మాయిని చూస్తూనే

ఎన్నాళ్ళుగానో కలలు కంటూ, అందమైన పి. ఏ. కోసం ఎదురు చూసాడు. కాని... తన కిష్టమైన తా నూహించిన పి. ఏ. దొరికేలా లేరు.

నిరాశగా నిట్టూర్చిన రాజేశ్వరరావు అలాగే కుర్చీలో నీరసం వచ్చేసి, కుర్చీ వెనక్కి వాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కళ్ళముందు ఏదో మెరుపులాంటిది మెరిసి పోయింది.

సార్ ! ఎవరో పిలిచారు.

అబ్బా ! ఎంత బాగా వుందా పిలుపు. చటుక్కున కళ్ళు తెరిచి పాటుగా చూసాడు. ఎదురుగా ఓ అమ్మాయి. మామూలు సాదా చేనేత చీర... భుజాల నిండుగా కప్పుకొని వుంది. అచ్చంగా బాపు బొమ్మలా సన్నగా పొడుగ్గా అందంగా వున్న ఆ అమ్మాయి, అంత కంటె అందమైన రెండు పెద్ద కళ్ళు... చామన చాయలోనైనా ఎంతో నిండుగా కన్పించింది.

మీరు... నువ్వు... అంటున్న రాజేష్ మాటలకు ఎంతో అందంగా నవ్వింది ఆ అమ్మాయి.

అబ్బా ! ఎంత బాగా నవ్వింది. మెల్లగా విచ్చుకున్న పెదవులు వంపు తిరగడంలో ఓ అందం... రెండు పెదవుల మధ్య అందంగా మెరుస్తున్న పలువరస ... ఓహ్ ... ఈమె ఈమె తనకు పి. ఏ. అయితె ఎంత బావుండూ ?

''ఎందుకో పిలిచారట !''

''నేను ... నిన్ను ... అబ్బె... లేదే... కాని... నువ్వు...''

''నేను ... మీ పి. ఏ. నండి. శారదను.'' అంటూ ఫక్కున నవ్వింది.

''ఓహ్ ... శారద ... అబ్బా ఎంతో అందమైన పేరు. బావుంది. చాలా బావుంది. నువ్వు నాకు నచ్చావ్ ! నిజంగా ... ఐ లవ్...యూ...మా ఆవిడ పేరు శారదె ... కాని ... ఆ పేరు నీకె అందంగా ... కాదు ఆ పేరుకె నువ్వు అందంగా వున్నావ్ !''

''నాన్నా !'' రాజేశ్వర్రావు చెవి దగ్గర నోరు పెట్టి గట్టిగా అరిచాడు బాబ్జి.

ఉలిక్కిపడి కళ్లు తెరిచాడు రాజేశ్వర్రావు.

తనో ఆఫీసర్తై ... తనకో పి. ఏ. అవసరం వుండేది. అవసర [illegible] ఛటి పి. ఏ. నె వుండేది ...

''అదికాదు... సూర్యనారాయణ విషయం.'' ఆ లెటర్...

''సూర్యనారాయణ— ఓహో... వీర వేంకట సత్య సూర్యనారాయణ విషయమేనా పంపించేసా నండి.'' జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ, చెప్పింది మేక.

''రఘునందనరావుది...''

''అది యివాళ పంపించేస్తానండి.'' చటుక్కున ఒప్పుకునే ధోరణిలో జవాబు.

''రిప్లయ్ వెంటనే యివ్వమని రాయండి... లేకుంటే...''

''అలాగే సార్...''

''అన్నట్టు మిస్టర్ రాజేశ్వరరావ్! కోతి బ్రాండ్ వాళ్ళకు అర్జంటుగా ఓ లెటర్ రాయమని మొన్ననగా చెప్పాను. పంపించారా?'' ఈసారి పులి తలెత్తి మేకవంక సూటిగా చూస్తూ అడగడంతో, మేక వణికిపోతూ, తడబాటుగా... 'కోతి బ్రాండ్ వాళ్ళకా... యింకా రాయలేనట్టు అన్పిస్తోంది...'' అని మనసులో అనుకుంటూ, ''యిప్పుడు రాస్తానండి'' అన్నాడు.

''అంటే యింకా పంపించలేదూ?''

''అబ్బే... ఓసారి ఫైల్ వెరిఫై చేసి...''

''మొన్నే నేను చేసి ఏం రాయాలో కూడా చెప్పాను కదూ!''

''చెప్పారా!... అవును. చెప్పినట్టే వుంది. కాని... నేను మరిచిపోయాను.'' అయినా ఈ ''కోతి బ్రాండ్'' ఎవడికి గుర్తుంటుంది?'' అని అనుకుంటూ, జవాబుచెప్పకుండా నిలబడ్డ అతణ్ణిచూసి,

''మర్చిపోయారా?'' అంది పులి గట్టిగా.

''అవున''న్నట్టుగా తలూపేసింది మేక.

''మీ కసలు అడిగేవరకు ఏదీ జ్ఞాపకం వుండదు?''

''నిజమే... ఈ మాట మా ఆవిడ కూడా అంటూ, అదో డిస్ క్వాలిఫికేషన్‌గా ఎత్తిపొడుస్తూ వుంటుంది. కాని... ఏం చేయను. ఈ వెధవ బుర్రకు... బుర్ర లేదు... ఎన్నిసార్లు చెప్పినా అర్థం కాదు'' అనుకుంటూ నిలబడిపోయాడు రాజేశ్వరరావు.

''చాలాసార్లు, అర్జంటు లెటర్స్ యిలాగే మీరు డిలే చేయడం నాకు గుర్తుంది. మీ రసలు ఆఫీసుకు రావడం...''

''మీచేత అక్షింతలు వేయించుకోవడానికి సార్!'' రాజేశ్వరరావు మనసు లోలోపలే గట్టిగా అరుస్తూ బోరున కన్నీటి వర్షం కురిపించింది.

వేసుకునేవాడు. ఆ తాను యింతగా అరుస్తున్నట్టుగా మాట్లాడేవాడు కాదు. ఎంతో మెత్తగా నవ్వుతూ మృదువుగా మాట్లాడేవాడు. ఆవిడ అందంగా నవ్వేలా (తన మాటలకు) అవును. ఇంటర్వ్యూలో సెలెక్ట్ చేసుకునేప్పుడే ఎంతో జాగ్రత్తగా పరీక్షించి, అందమైన అమ్మాయిని, మరీ అందంగా నవ్వే అమ్మాయిని తనకు పి. ఏ. గా వేసుకునేవాడు. తన ఆఫీసరులా, కటువుగా, స్ట్రిక్ట్‌గా ప్రవర్తించేవాడు కాదు.

నిజానికి ఆఫీసరుకంటె ... ఆఫీసులో చాలా మంది కంటే తను ఓ పిసరు అందంగా వుంటాడు. ఆఫీసరైపోతే...ఒహ్...సూటులో ఎంతో అందంగా, హుందాగా ... వుండేవాడు. ఇంటర్వ్యూలో తను ఆఫీసర్‌నని తెలిసి, తనకు పి. ఏ. కావడానికి ఇంటర్వ్యూకొచ్చిన ప్రతి అమ్మాయి ... కలలు కనేది ... యస్ ... కలలు ... కలలు ... కలలు కనేది.

''గుడ్‌మార్నింగ్ సార్!'' వీణ మీటినట్టుగా విన్పించడంతో ఉలిక్కిపడిపోతూ తలెత్తాడు రాజేష్.

''వెరీ గుడ్‌మార్నింగ్. టేక్ యువర్ సీట్'' అంటూ ఎదురుగా వున్న కుర్చీ చూపించి, ఆమె వంక పరీక్షగా చూసాడు.

బాబ్డ్‌హెయిర్ ... తలంటి పోసుకున్నా, మొహం మీదె వచ్చిపడుతున్న జుట్టు, కళ్ల కనురెప్పలపైన సన్నటి కాటుక గీత. పెదవులు, బుగ్గలు గులాబీ రంగులో, చెమటకు కాబోలు మెరుస్తున్నాయ్. స్లీవ్‌లెస్ బ్లౌజు ... సన్నటి నైలాన్ చీర.

''మే ఐ నో యువర్ నేమ్ ప్లీజ్!'' అన్నాడు రాజేష్.

''నీలా... సునీలా!'' అందామె.

''అబ్బా... ఎంత అందమైన పేరు...'' అని అనుకుంటూ, తనకు పెర్సనల్ సెక్రటరీగా వచ్చే అమ్మాయికి అందమైన పేరుండడం చాలా ముఖ్యం. అని ఆ విషయం ఆవిడతో అన్నాడు. ఆమె నవ్వింది.

చచ్చాం! అనుకుంటూ భయపడిపోయాడు రాజేష్! ఆఫీసరు కాకముందు తను ఆఫీసరు అయ్యాకా తన పి. ఏ. అందంగా నవ్వాలని, అలాంటి పి. ఏ. నే సెలెక్ట్ చేసుకోవాలని అనుకున్నాడు. కాని ... ఈవిడ ... నో ... నవ్వితే అందంగా లేకపోయినా భయమేస్తోంది. ఈవిడ ... వద్దు అనుకుంటూ బెల్ నొక్కాడు.

''నమస్కారమండి!''

బెదిరిపోయాడు రాజేష్. ఎంతో నాగరీకంగా, వున్నా, బెల్‌బాటమ్స్ వేసుకొని, నల్ల కళ్ళజోడు తలమీద పెట్టుకొని, అచ్చంగా జీనత్ అమన్‌లా మెడలో పూసల దండలతో వచ్చిన ఆ అమ్మాయి అందంగా లేదు. పైగా ఉత్తరం రాయమ్మా అంటే ''హరే రామా! హరే కృష్ణా'' అంటూనో, ''దమ్మారో దమ్'' అంటుందనో భయమేసి, పేరడిగి పంపించేసాడు. ముస్లిం పేరు — పలకడం రాలేదు పాపం రాజేష్‌కు.

మూడోసారి బెల్ పీక నొక్కాడు. నాలుగోసారి... యిలా మరో రెండు మూడు సార్లు. యిహ

కుమారి ఆలేటి నాగమణి

నొక్కలేక ఊరుకున్నాడు. కుర్చీ వెనక్కి వాలి కూర్చున్నాడు రాజేష్

ఏం మనుషులో... ఏం దేవుడో... భగవాన్! మనిషి అందంగా వుంటే తల్లి తండ్రులు ఏ సుబ్బలక్ష్మి, సుబ్బమ్మో, చుప్పనాతో అని పేరు పెడతారు. కాదంటే పురాణాల్లోని దేవత అందరి పేరు కలిపి, రేషన్ షాపు దగ్గరో, కిరసనాయిల్ కోసమో, కాదంటే బస్ స్టాపులోనో వుండే క్యూలంత పెద్దగా పేరు పెట్టేస్తారు. పేరు అందంగా వుంటే మనిషి అందంగా వుండదు. పేరు, మనిషి అందంగా వుంటే నవ్వు భయంగా వుంటుంది. టూత్‌పేస్ట్ అడ్వర్టయిజ్‌మెంటులా అన్పిస్తుంది కొందరి నవ్వు. ఎలా భరించడం? ఎలా తనకి పి. ఏ. దొరకడం? ఎలా?

''నాన్నా! అమ్మ భోజనానికి రమ్మంటోంది.'' బాబ్జీ మరోసారి గట్టిగా చెప్పడంతో ''ఆఁ...'' అంటూ, ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

''శారద ... శారద ఏది ... ఓయ్ శారదా?'' రాజేశ్వరావు గావుకేకకు వంటింట్లో నుండి వచ్చింది శారద.

''భోజనం వడ్డించాను. బాబ్జీ చెప్పలేదూ?'' అంటోంది శారద.

రాజేశ్వరావు వినడంలేదు. కళ్లప్పగించి శారద వంకే చూడసాగాడు.

''ఇందాకా తను చూసిన శారదలాగే వుంది. సాదా చేనేత చీర... సన్నగా పొడుగ్గా... బాపు బొమ్మలా...''

''ఏమిటండీ?'' భర్త అలా వెర్రిగా చూడ్డం చూసి భుజాలుపట్టి కుదిపేస్తూ కంగారుగా అడిగింది శారద.

''శారదా ... యిందాకా కల్లో ... నువ్వే ... ఆఁ... నువ్వే...''

''సాయంత్రం ఆఫీసునుండి వచ్చి వాలు కుర్చీలో వాలి మీరు చేస్తున్న పని కలలు కనడం... బావుంది. సరేగాని భోజనానికి రండి. నే వెళ్లిపోతే మళ్లీ మరిచిపోయి యిలాగే కుర్చీలో కూర్చుంటారు. పదండి.'' అంది నవ్వుతూ.

''అరె...అచ్చంగా అలాగె నవ్వుతోంది. ఇంతకి తన కల్లో వచ్చిన పి. ఏ. ... శారద ... తన శారదే ... అవునుసుమా? తన కింకో పి. ఏ. ఎందుకు? అన్నిటికి శారద వుండగా?'' ●

హీరో లేని
ముగ్గురు అమ్మాయిలు !

నవభారత్ ఆర్ట్ ఫిలింస్ నిర్మించిన ''ముగ్గురు అమ్మాయిలు'' చిత్రం చూడడం జరిగింది. ఇదొక వినూత్నమైన పంథాలో సాగిన కథ అనిపించింది. ఇందులో హీరో లేడు. ప్రేమ గీతాలు లేవు. క్లబ్బు డ్యాన్సులు లేవు. కత్తి యుద్ధాలు + ముష్టి యుద్ధాలు లేవు. పిస్తోళ్ల ఠా... ఠా... ఠా శబ్దాలు లేవు. అర్థం పర్థం లేని హాస్యం లేదు. కార్ల పరుగులు లేవు. అల్లరి చిల్లరి గంతులు లేవు. మరి వున్న దేమిటని మీరడగొచ్చు.

''అదే కథ. మనందరి కథ. సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరి కథ. కథే జీవితం... జీవితమే కథ అని నిరూపించిన కథ'' అన్న భావం నాకు ఏర్పడింది.

సమాజంలో జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని, అధర్మాన్ని ఎదిరించిన ముగ్గు రమ్మాయిల జీవిత కథ యిది. పెరుగుతున్న పాపానికి పరిష్కార మార్గం లేదా ? జరుగుతున్న అరాచకానికి విమోచనం లేదా ? సాగుతున్న దుర్మార్గానికి పరిహారం లేదా ? అనేది సమస్యలను యీ ముగ్గు రమ్మాయిలు ఎలా ఎదుర్కొని, విజయం సాధించారో ఈ చిత్రంలో చూపించారు.

దర్శకుడే హీరో !

''ముగ్గురు అమ్మాయిలు'' చిత్రం చూసినంత సేపు నాకు ఒక ప్రత్యగాత్మ మాత్రమే కనిపించారు. ప్రతి ఫ్రేములో ఆయన ప్రత్యేక ప్రతిభ కనిపించింది. ప్రతి పాత్ర కథలో యిమడ్చడానికి ఆయనిచ్చిన ట్రీట్‌మెంట్ అమోఘంగా వుంది. అమ్మాయిల విషయానికి వస్తే చంద్రకళ మిగతా యిద్దరినీ తినేసింది అనే చెప్పాలి. ఆమెలో ఎంత ఈజ్ కనిపించిందో... విజ్ఞానానికి విలువ నిచ్చే అమ్మాయిగా చంద్రకళ, వినోదానికి విలువ నిచ్చే అమ్మాయిగా భారతి, విజ్ఞానానికి విలువ నిచ్చే అమ్మాయిగా ప్రమీల నటించారు. మునిసిపల్ చైర్మెన్‌గా నాగభూషణం, కవున్సిలర్‌గా సత్యనారాయణ, అతగాడి తమ్ముడిగా ప్రసాద్ నటించారు. కొత్త నటుడు రంగారావు శత్రును అనుకరించడానికి ప్రయత్నించాడు. సహాయ పాత్రలను చంద్రమోహన్, కృష్ణకుమారి, కాకరాల, చిట్టిబాబు, రమణారెడ్డి, పుష్పకుమారి పోషించారు.

ఈ చిత్రానికి రాజబాబు పెద్ద యస్సెట్ అయ్యాడు. ప్రేమ పూజారిగా నవ్వించి, కాస్సేపు ఏడిపిస్తాడు. చలపతిరావు సమకూర్చిన సంగీతంలో మూడు పాటలు బహుళ ప్రజాదరణ పొందుతాయి.

ఇంతవరకు పుస్తకాల ద్వారా డబ్బు గడించిన నవభారత్ ప్రకాశరావు ''ముగ్గురు అమ్మాయిలు'' చిత్రం ద్వారా డబ్బుతోబాటు మంచి పేరునుకూడా సంపాదించడం తథ్యం అనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రం లక్ష్మీ ఫిలింస్ ద్వారా విడుదల అవుతుంది.

ఆంధ్ర నుండి కేరళకు...

శ్రీ లక్ష్మీ ప్రొడక్షన్స్ ఈస్ట్‌మన్ కలర్‌లో నిర్మిస్తున్న సాంఘిక చిత్రం షూటింగు భీమవరంలో ప్రారంభమైంది. ఆంధ్రాలో ఆరంభమైన షూటింగు రెండవ షెడ్యూలు కేరళ దేశంలో జరుపుకుంది. పోస్టుమ్యాన్ శోభన్, పంతులమ్మ శారద పాల్గొన్న పాటల చిత్రీకరణ ప్రకృతి రామణీయకతతో శోభిల్లే కేరళ దేశంలో జరిగింది.

గొల్లపూడి కథ

రెండు వుదాత్తమైన పాత్రల చుట్టూ అల్లబడిన యీ బిగువైన కథను గొల్లపూడి వ్రాయ, మాటలను సత్యానంద్ రచించారు. ఈ చిత్రానికి చలపతిరావు సుమధుర సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్నారు. గ్రామీణ జీవితానికి సంబంధించిన సరికొత్తది యిది. దీనిని అపురూపమైన చిత్రంగా తాతినేని రామారావు రూపొందిస్తున్నారు. ''రపుడీ రాణి, జగమే మాయ, పాపం పసివాడు'' చిత్రాలను అందించిన పూర్ణచంద్రరావు తలపెట్టిన మరొక సంచలన చిత్రం యిది.

పోటా పోటీ

శోభన్, శారద పోటీపడి నటించడానికి అనువుగా వాళ్ల పాత్రలు సృష్టింపబడినట్టు, కథకుడు గొల్లపూడి వెల్లడి చేశారు. ఇద్దరి పాత్రలలో వైవిధ్యం వున్నదని కూడా ఆయన చెప్పారు. లక్ష్మీ ఫిలింస్ విడుదల.

ఊర్వశి

''శారద'' చిత్ర నిర్మాత పి. రాఘవరావు తలపెట్టిన రెండవ చిత్రం యిది. ఇది రంగులలో నిర్మించబడుతున్నది. ఊర్వశి అంటే గ్లామర్‌తో కూడుకొన్న పాత్ర అన్న అభిప్రాయం అనేకులకు వుంటుంది. కానీ, ఈ ఊర్వశి నల్లరంగు అమ్మాయి. గ్లామరులేని వేషం. తెల్లరంగు అమ్మాయికి, నల్లరంగు అమ్మాయికి జరిగిన భావ సంఘర్షణ సారమే ఈ ''ఊర్వశి'' కథ అన్నారు కథకుడు క్రాంతికుమార్.

''ఊర్వశి''ని కలర్‌లో తీయవలసిన అవసరం ఏమిటి అని, కథకుడ్ని ప్రశ్నించాము. నలుపు అదే విధంగా కనిపించాలన్నా, తెలుపు అదేరకంగా ఉండాలన్నా రంగుల్లో తీస్తేనే, కరెక్టయిన ఎఫెక్టు వస్తుంది అన్నారాయన.

శారదకి మలుపు

''ఊర్వశి'' చిత్రం శారద నట జీవితంలో కొత్త మలుపు తేవడం తథ్యం. ఇంతవరకు ఆమె ఎన్నో క్లిష్టమైన పాత్రలను పోషించినా, ఇందులోని నల్లమ్మాయి పాత్రలాటిది చేపట్టలేదు. ముఖ్య పాత్రలను రాజబాబు, సత్యనారాయణ, అల్లు రామలింగయ్య, రావుగోపాలరావు, గిరిబాబు, రమాప్రభ పోషిస్తున్నారు.

''శారద'' ద్వారా పలుకుబడిని సంపాదించిన చక్రవర్తి ఊర్వశి ద్వారా మరింత పాపులర్ గావడానికి కృషి చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి 'మేమూ మనుషులమే' బాపయ్య దర్శకుడు.

''కృష్ణవేణి''లో బాలనటులతో వాణిశ్రీ

''గౌరి''లో కృష్ణ, జమున

నాగభూషణం — కరుణరసం

నవ్వించే నటుడు ఏడిపించగలడా అన్న సందేహం అనేకులకు వుండొచ్చు. నటుడికి నవ్వించడం ఎంత కష్టమో, ఏడిపించడం అంతకు పదింతలు కష్టం అన్న నిజాన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. కరుణరసం పోషించడం చాలా కష్టం. అట్టి కరుణరస ప్రధానమైన పాత్రను క్యారెక్టర్ నటుడు నాగభూషణం ఎంత హృద్యమంగా ''ఆడపిల్లల తండ్రి'' చిత్రంలో పోషించాడో, వ్రాయడానికి మాటలు చాలడంలేదు.

అబ్బాయి మేధస్సు

ప్రముఖ దర్శకుడు ప్రత్యగాత్మ ఎంత ప్రతిభావంతుడో, వారి అబ్బాయి చిరంజీవి వాసు అంత కంటె ఘనుడు అన్న సత్యాన్ని ''ఆడపిల్లల తండ్రి'' చిత్రాన్ని చూచినవారెవరూ కాదనలేరు. పిట్ట కొంచెము - కూత ఘనము అంటారే ఆ నిజం చిత్రం ఆద్యంతం కనిపిస్తుంది.

మనం చూచే సినిమాలలో కనిపించే నాగభూషణం, అల్లురామలింగయ్యల చేత రివర్సు వేషాలు వేయించాడు, వాసు. ఒక ఆడపిల్ల వున్న సామాన్య కుటుంబీకుడు ఎన్ని బాధలు పడుతున్నాడో తెలిసిన మనకు నలుగు రమ్మాయిలను గన్న తండ్రి ఎన్ని బాధలను, తట్టుకోవాలో ఆలోచించండి.

నాగభూషణం కన్న కుమార్తెలుగా భారతి, జయసుధ, పద్మప్రియ, శశికళ నటించారు. భారతికి కృష్ణంరాజు, జయసుధకి రాజబాబు, పద్మప్రియకి చంద్రమోహన్ జంటలయితే, చివరి అమ్మాయి చిన్నదిగాబట్టి జతగాడు లేకపోయాడు. కథను వాసు, ట్రీట్‌మెంటును ప్రత్యగాత్మ, మాటలను భమిడిపాటి, దర్శకత్వాన్ని వాసు, సంగీతాన్ని చలపతిరావు, ఛాయను వి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ చేపట్టారు. శ్రీఫిలింస్ విడుదల.

నిర్మాత త్రయం తీసుకొన్న నిర్ణయం

''కొత్తవాళ్లు రావాలి; అప్పుడే పరిశ్రమలో మార్పు వస్తుంది'' అన్న స్లోగన్ చాలామంది నోట వినడం నాకు అలవాటైంది. ఇలా అన్నవాళ్లు ఎందరో స్టార్స్ వున్న చిత్రాలను నిర్మించడంకూడా జరుగుతూ వుంది. కానీ, యిటీవల ఒక మంచి నిర్ణయాన్ని ముగ్గురు నిర్మాతలు తీసుకొన్న వార్త విని ఎంతో సంతోషించాను.

ఆ ముగ్గురెవరు ?

కొత్త నటీ నటులతో చిత్రాలు నిర్మించడానికి నిర్ణయించిన ఆ ముగ్గురెవరో తెలుసా ? ''ప్రతాప్ ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ అధినేత కె. రాఘవ; ప్రసాద్ ఇంటర్నేషనల్ నిర్మాత వీరమాచనేని ప్రసాద్; లక్ష్మీ నరసింహా ప్రొడక్షన్స్ మావుళ్లయ్య.'' ఈ మూడింటికీ దాసరి నారాయణరావు దర్శకుడు.

1975 లో విజయవాడ, గుంటూరు, హైదరాబాదు పట్టణాలలో నటీ నటులకు ఇంటర్‌వ్యూ పెట్టదలిచారట. ఎన్నికైన వాళ్లకు శిక్షణ అయ్యేంతవరకు నెల జీతాలు యిస్తారట. ''విద్యావంతులు, నాటకాలలో అనుభవం ఆర్జించిన వాళ్లు, అందమైన రూపు, రేఖలు వున్నవాళ్లు ఈ సదవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని, సినిమాలలో కొత్తవాళ్లు రాణించగలరు'' అన్న నిజాన్ని చాటగలరన్న నమ్మకం నాకు వున్నది. మంచి నిర్ణయాన్ని తీసుకున్న నిర్మాత త్రయాన్ని వాళ్లతోబాటు చాలామంది అభినందించగలరని ఆశిస్తున్నాను.

నత్తి జంట డ్యూయెట్

''రాధమ్మ పెళ్లి'' చిత్రంలో నత్తి జంటగా రాజబాబు, రమాప్రభ గమ్మత్తయిన పాత్రలను పోషించారు. ఈ యిద్దరూ ఏవేవో ఊహించుకుంటూ, జీవిత భాగస్వాములయ్యారు. ఇద్దరికీ ఏమేమో చెయ్యాలని, ఏవేవో సాధించాలన్న కోర్కె ఉదయించింది. ఇద్దరూ అలా ... అలా ... అలా పయనించారు. ఎక్కడికో తెలుసా ?

''కాకినాడ రేవుకాడ ఓడెక్కి,

బొంబాయి రేవుకాడ దిగుదామా'' అని రాజబాబు ఆమెను అడిగాడు. ''ఓద్దొద్దు. రాజమండ్రి స్టేషన్‌లో రైలెక్కి బొంబాయి స్టేషన్‌లో దిగుదామా'' అని రమాప్రభ తన అభీష్టాన్ని తెలియచేసింది.

ఇంతకీ రాజబాబు, రమాప్రభ ఎక్కడికెళ్లారు ? ఏం చేశారు ? అన్న ఉదంతం తెలియాలంటే దాసరి సృష్టించిన ''రాధమ్మ పెళ్లి'' చూడాల్సిందే. ఈ చిత్రానికి మాటలను నారాయణ

జయసుధ, ప్రభ

"మా బహన్ ఔర్ బావ్"లో ప్రేమ్‌నారాయణ్, కబీర్ బేడీ

రాశ్రు వ్రాశారు. దర్శకత్వం కూడా ఆయనే నిర్వహించారు.

ఆడవాళ్ల కథ

"రాధమ్మ పెళ్లి" చిత్రం స్త్రీలను విశేషంగా ఆకర్షించడానికి కావలసిన అంశాలన్నీ గొనియున్నది. ప్రతి స్త్రీ జీవితంలో రెండు వరాలను తప్పనిసరిగ కోరుకుంటుంది. మంచి మొగుడు, మంచి పంతానం. ఈ విషయంపై అల్లబడిన మూడు మూర్తుల కథయే "రాధమ్మ పెళ్లి." ఈ మూడింటిని శారద పోషించింది. కృష్ణ నాయకత్వంలో సత్యనారాయణ, నిర్మల, రావుగోపాలరావు, పండరీబాయి, రేలంగి, చిట్టిబాబు సహాయ పాత్రలను పోషించారు. ఈ చిత్రాన్ని మావుళ్లయ్య, రామ తారకం నిర్మించారు.

లలితా మూవీస్ !

ఈ సంస్థను గంధమనేని జగదీష్‌చంద్ర ప్రసాద్ స్థాపించారు. ఈయన ఒక ప్రయోజనాత్మక చిత్రాన్ని తలపెట్టడం జరిగింది. దర్శకత్వాన్ని పి. చంద్రశేఖరరెడ్డికి అప్పగించడం అయింది. ఈ చిత్రానికి గొల్లపూడి రచనను, రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని, సెల్వరాజ్ ఛాయను చేపట్టడం జరిగింది.

లలితా మూవీస్ అనుకొన్న చిత్రం షూటింగు మేలో ఆరంభమవుతుంది. ఇందులో ఎస్వీ రంగారావు, జయంతి, కాంతారావు, సూర్యకాంతం, రాజబాబు, రమాప్రభ, ధూళిపాళ ముఖ్య పాత్రలను పోషిస్తున్నారు.

సినిమా

ముగ్గురు కొత్త వాళ్లు

ఈ చిత్రంలో కనిపిస్తారు. సుమిత్ర అనే అమ్మాయి, ఆనంద్ అనే విలన్, మరొక కొత్త అబ్బాయిని పరిచయం చేస్తున్నారు.

చిరంజీవి నవకాంత్ అనే కొత్త గాయకుడి చేత కొన్ని పాటలను పాడించడానికి నిర్మాత నిర్ణయించారు. ఈ గాయకుడిని, సంగీత దర్శకుడు రాజేశ్వరరావు, ప్రసిద్ధ నిర్మాత దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు ఆశీర్వదించారు.

డూ డూ బసవన్న

శ్రీ రమణ చిత్ర నిర్మించనున్న ఈ గమత్తయిన చిత్రానికి బి. వి. ప్రసాద్‌ను దర్శకుడిగా పెట్టారు, నటుడు చలం. ప్రధాన పాత్రను చలం పోషించే ఈ చిత్రానికి రాజశ్రీ రచనను, మధు ఛాయను, సత్యం సంగీతాన్ని, అంకిరెడ్డి కూర్పును నిర్వహిస్తారు. మే నెలంతా ఔట్ డోర్‌లో బహాశా పూటిలో ఈ చిత్రం షూటింగు జరగొచ్చు, అన్నారు చలం.

శ్రీ రమణ చిత్ర నిర్మించిన "ముట్టిలో మాణిక్యం" చిత్రాన్ని బి. వి. ప్రసాద్ డైరెక్టు చేసిన విషయం, అది ప్రజాదరణతోబాటు ప్రభుత్వ ఆదరణకు పాత్రమై బహుమతి నందుకొన్న విషయం తెలియనిదికాదు.

ఇటీవల నవశక్తి పిక్చర్స్ గంగాధరరావు బి. వి. ప్రసాద్ చేత 'నీడలేని ఆడది'ని రూపొందించారు. ఆ చిత్రం చూచిన వాళ్లందరూ బి. వి. ని శ్లాఘించారు.

మల్లెమాల వితరణ

'సహజ కవి' మల్లెమాల సుందరరామిరెడ్డి నిర్మించబోయే "రామయతండ్రి" చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించే అదృష్టం బి. వి. ప్రసాద్‌ను వరించింది. కరుణరస ప్రధానమైన ఈ కథను 'శ్రీదేవి' పద్మనాభరావు సృష్టించారు.

యాత్రికులకు విశ్రాంతి భవనం

ఆంధ్ర దేశం నలుమూలల నుండి తిరుపతి ఏడుకొండలవాడి దర్శనార్థం వేలమంది యాత్రికులు వచ్చి, తిరుగు ప్రయాణంలో మదరాసుకు విచ్చేసి, తమ అభిమాన నటీనటులను దర్శించి, వాళ్ల ఆటోగ్రాపులు సేకరించి వెళ్ళడం అలవాటుగా పెట్టుకొన్నారు.

ఇలా వచ్చే అభిమాన ప్రేక్షకులకు విశ్రాంతి కోసం బస చెయ్యడానికి మదరాసు హాలివుడ్‌లో సరైన వసతి గృహం ఎంతైనా అవసరం అన్న నిజాన్ని నటుడు చలం అర్థం చేసుకొన్నాడు. ఎవరి ఆదరణ, అభిమానం సినిమా నటీనటులకు హోదాను, పేరును, డబ్బును తెచ్చిపెడుతున్నదో, అట్టి ప్రేక్షకులకు మాంబళంలో వుండడానికి పది గదులున్న సత్రం నిర్మించడానికి నిర్ణయించిన చలం వితరణను, విశాలతను విజ్ఞులు అర్థం చేసుకోగలరనుకుంటాను.

ఈ నిర్ణయాన్ని కేవలం పబ్లిసిటీ స్టంట్ అని ఎవరైనా అనుకుంటే, అది అసూయ పడేవాళ్ల మాట మాత్రమే అవుతుందని చెప్పడానికి సంశయించడంలేదు.

నిత్య సుమంగళి

ఇది ఆర్. కె. ధర్మరాజు వ్రాసిన కథ. ఈ కథను నళినిశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ చలన చిత్రంగా తయారు చేసింది. ఇదొక చక్కటి, చిక్కటి సంఘటనలుగొన్న కుటుంబ చిత్రంగా దర్శకుడు బి. ఎస్. ఆర్. రూపం అందించారు. ఈ చిత్రానికి విజయరత్నం మాటలను, రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని, వి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ ఛాయను నిర్వహించారు.

"నిత్య సుమంగళి" చిత్రంలో జయంతి, విజయలలిత దాదాపు ఒకే వయసునుగొన్న వనితలుగా వుండి, విధి వైపరీత్యం వల్ల అత్తగా, కోడలుగా ఒకే యింటికి రావలసివచ్చింది. మానసిక సంఘర్షణకు లోనయిన ఒక నిండు పాత్రను, నాగభూషణం మెండుగా చేసినట్టు వార్త. ఏ అమ్మాయికయితే మంచి మొగుడ్ని చూస్తానని తన మిలటరీ స్నేహితుడికి మాట యిచ్చాడో, అదే అమ్మాయికి తాళి కట్టవలసి వచ్చినప్పుడు నాగభూషణం అసాధారణంగా నటించారట. ఆయన కుమారుడిగా కృష్ణంరాజు హుందాగా నటించారని వార్త. ఈ చిత్రంలో రాజబాబు పాత్రలో కొత్తదనం, వింతదనం వున్నదట. మరొక హాస్య పాత్రను మాడా నటించ, అతగాడికి జంటగా శ్యామల అనే కొత్త అమ్మాయి నటించింది. రావు గోపాలరావుది పెద్ద వేషం అట. 'నిత్య సుమంగళి' ని బి. ఎస్. ఆర్. బహు చక్కగా సెల్యులాయిడ్ పైకి ఎక్కించినట్టు చిత్రం చూచిన వాళ్లు చెప్పకొంటున్నారు.

చరిత్ర

— రామా చంద్రమౌళి —

1947 – పుట్టాను
చుట్టూ స్వేచ్ఛావాయువుల గిలిగింతలు –
వెలుగులు – గుండెల్లో రాగరేఖలు
1960 లో ఎదిగాను
చదవాలి... చదవాలి... ఎదగాలి... ఎగరాలి –
భావిలోకి చొచ్చుకుపోవాలి
ఆశలూ – కలలూ
అంతా ఆరాటం... పోరాటం
1974 –
ఆకలి... ఆకలి – చీకటి... చీకటి –
నిరుద్యోగం... నిరుద్యోగం
ఆకలి... చీకటి... నిరుద్యోగం
ఎదురుగా నిరాశల ఉరిత్రాడు వ్రేలాడుతోంది.

ఆకర్షించే అందమైన ముఖము...
ఫ్రెస్కా ముఖమే...
ప్రత్యేకమైన మృదుత్వముతో
ముఖ సౌందర్యాన్ని రూప లావణ్యాన్ని
పెంపొందించుటకు తయారు చేయబడిన
టెల్కం పౌడరు ఇది ఒక్కటే.
మనోహరమైన హాయిని గొలిపె ఫ్రెస్కా సువాసన
గలిగి, మృదుత్వము గలిగి ముఖాన్ని ఎన్నడూ
లేనంత అందంగా తయారు చేస్తుంది.
fresca బ్యూటీ టెల్కం గోద్రెజ్
నిర్మితం
ఆకర్షించే అందమైన ముఖ
సౌందర్యానికి- ఫ్రెస్కాదే ప్రధమ స్థానం
Beauty Talc
fresca
Beauty Talc
fresca

"కథ కంచికి, మన మింటికి" అనేది అనాదిగా వస్తున్న నానుడి. కాని అది నిజం కాదు. కంటికి కనపడే ప్రతి వస్తువు లేక మనిషి లేక జంతువు యొక్క జీవిత చరిత్రకు మారుపేరే కథ. అటువంటప్పుడు కథ కంచి కెలా వెళుతుంది ? వెళ్లదు. మన కళ్ల ఎదుటే నిలబడుతుంది. నిత్య జీవితంలో జరిగే సమస్యలు, సంతోషాలు, సంవేదనలు వీటికి ప్రతి రూపమే కథ — అనేది దాసరి అభిప్రాయం.

కథకు తగిన పాత్రలను పోషించగల నటీనటుల ఎన్నుకోవడంలోనే వుంది ఆ కథ విజయానికి నాంది. అలా చేయడంవల్ల ఆ పాత్రల్లో నటులుగా కాకుండా, ఆ పాత్రధారులుగా నిల్చిపోయే అవకాశం వుంది నటీనటులకు. అందువల్ల కథ కలకాలం నిల్చిపోతుంది. కథలోని పాత్రలను పోషించిన నటీనటులు పది కాలాలపాటు రాణిస్తారు.

చిత్ర విజయానికి ఏ ఒక్కరూ, ఎప్పుడూ కారకులు కాలేరు. అందరి అంటే సాంకేతిక నిపుణులు, నటించే నటీనటుల సమిష్టి కృషి ఫలితమే చిత్రం విజయవంత మౌతుంది. నా స్వల్ప అనుభవంలో నేను తెల్సుకున్న నిజాలు రెండు. ఒకటి ; ప్రేక్షకులు వెరైటీని కోరడమే కాదు, బాగా ఆదరిస్తున్నారు. ప్రేక్షకులు విసిరే విమర్శనా బాణాలు మన ప్రయత్నంలో మరో ముందడుగు వేయడానికి ప్రతిభలో ఇంకొంచెం పురోగమించడానికి, మళ్లీ అలాంటి విమర్శ రాకుండా చూచుకోవడానికి అవకాశాన్ని కల్పిస్తుంది. అందుకే ప్రజల సద్విమర్శలను సంతోషంగా స్వీకరిస్తాను" అన్నాడు దర్శకుడు దాసరి నారాయణరావు.

దొరబాబుకు చిక్కిన దొరసాని

అందాల గడసరి వాడు, ఎవరికీ అందనివాడు "దొరబాబు." అతడు తన ఏకాంత మందిరంలో శయనించడానికి ఆయత్తమవుతున్న సమయంలో చిలిపి కళ్ల చిన్నది, లేడిలాంటి లేతది తళుక్కుమని మెరిసింది. అతగాడి రూప లావణ్యాలకు జోహారు చేసింది. అతడ్ని చూడగానే కొంగ్రొత్త భావాలు ఆమెలో వుత్పన్నం అయ్యాయి. అంత అందమైన చిన్నది తన చెంత నుండ, అతగాడు కాలయాపనం

"ఆడపిల్లల తండ్రి"లో పద్మప్రియ

సినిమా

చెయ్యగలడా ? ఒకే మందిరంలో జతగా చేరిన యీ యిద్దరి కోరికలను యువ కవి గోపీ ఎలా వర్ణించాడో చెప్ప మంటారా ?

ఆమె : "ఒంటరిగా వున్నాను
ఇస్సిరిస్సు రంటున్నాను
యింతకన్న ఏంచెప్పకోనురో బావయ్యా
యిడమరిచి సెప్పకుంటె సిగ్గయ్యో"

అంటూ శృంగారాన్ని వొలకబోసింది. అలాగేం, వుండు నీ పని పడతానంటూ అతగాడు ఆమెను సమీపించాడు.

"పక్కన నేనున్నాను
ఆవురావు రంటున్నాను
దారిలేక ఆగానమ్మో చిట్టెమ్మో
కంటికేమో కునుకురాదు ఒట్టమ్మో" అని

ఆమెతో తన కోరికను వెల్లడించాడు. ఈ రసవత్తరమైన దృశ్యం ఫణి మాధవీ కంబైన్స్ వారి "దొరబాబు" లో కనిపిస్తుంది. యువ హృదయాలను దోచుకుంటుంది. నాగేశ్వరరావు, మంజుల నటించారు. ఈ చిత్రానికి తాతినేని రామారావు దర్శకుడు.

ప్రముఖ నటుడు ఎస్వీ రంగారావుకు స్వస్థత చేకూరింది. మూడు మాసాల విశ్రాంతి తరువాత, డాక్టర్ల సలహోకనుగుణంగా ఆయన షూటింగులో పాల్గొన్నారు. ఆయన మళ్లీ నటిస్తారో లేదో అని సంశయించిన నిర్మాతలు ఆయన్ను భగవంతుడు చల్లగా చూడాలి అన్న ప్రార్థన చేసిన రోజులు నాకు గుర్తు కొచ్చాయి. వాళ్ల ప్రార్థనను దేవుడు ఆలకించాడు. ఇప్పుడు రంగారావు విజృంభించే విధంగా ఆరోగ్యాన్ని పుంజుకొన్నాడు.

ప్రస్తుతం ఆయన "యశోదా కృష్ణ, నా యిల్లు—నా వాళ్లు, భారతి, కొత్త కాపురం, మధు పిక్చర్స్" చిత్రాలలో పాల్గొంటున్నారు. ఇవిగాక మరొక అరడజను చిత్రాలు త్వరలో ప్రారంభమయ్యేవి వున్నాయి.

ద్విపాత్రాభినయం

మేఘాలయా మూవీస్ నిర్మించనున్న "ఇల్లు—వాకిలి" చిత్రంలో ఎస్వీ ఆర్ ద్విపాత్రాభినయం చేస్తారని తెలిసింది. ఈ చిత్రానికి పి. డి. ప్రసాద్‌ను దర్శకుడిగా పెట్టుకొన్నారు, నిర్మాతలు డి. లక్ష్మీ కాంతారావు, ఎం. సత్యనారాయణరెడ్డి.

తండ్రి చిత్రంలో తనయుని వేషం

"గుండెలు తీసిన మొనగాడు" చిత్రం కాంతారావు. గుండెల్లో అమృత వర్షాన్ని కురిపించింది. ఈ మధ్య బలే వుషారుగా ఆయన కనిపించారు. తను తలపెట్టిన తరువాతి చిత్రం టీన్ ఏజర్స్‌కి సంబంధించిన కథగా వుంటుందని చెప్పి, ఒక అబ్బాయిని చూపించి, అతడే హీరో పాత్రధారి అని పరిచయం చేశారు. అతడు మరెవ్వరో కాదు... ఆయన కుమారుడు చిరంజీవి ప్రతాప్.

—శ్రీనివాస్

దిగువ : "రాధమ్మ పెళ్ళి"లో ఒక దృశ్యం.   చివర : "పళ్లెపడుచు"లో విజయలలిత

శ్రీధర్ కంబైన్స్
చందన
దర్శక నిర్మాత: గిరిబాబు
సంగీతం: రమేష్ నాయుడు

మంచంమీద వదిలి తను దూరంగా జరిగాడు. కల్యాణి అభిమానం దెబ్బతింది. భార్యపోయిన పరిస్థితి గమనించి, తన చొరవను మరో విధంగా అంచనా కట్టటం లేదు కదా అనుకుంది. బాబుని భుజంమీద వేసుకుని, అటూ ఇటూ త్రిప్పి లాలించింది కల్యాణి. వరం, కల్యాణి ప్రతి కదలికనూ గమనించటం భాస్కరం గమనించక పోలేదు. ఇంతలో భాస్కరం మామయ్య వచ్చాడు— కల్యాణికేసి చూసి, ప్రశ్నార్థకంగా భాస్కరాన్ని చూసాడు. కల్యాణి, ఆ ముసలాయనను అసలు పట్టించుకోనేలేదు. భుజంమీది పిల్లవాడు నిద్రలోకి జారగానే మంచంమీద పడుకోబెట్టి తన దారిని తను, తన వాటాలోకి వెళ్లింది.

వరం, భాస్కరాన్ని పెళ్లి చేసుకోవటాన్కి కొన్ని షరతులు పెట్టింది... మొదటిది, పిల్లల్ని, లలిత పుట్టింట్లో వదిలేయటం— రెండవది...కల్యాణిని, ఇల్లు ఖాళీచేయించడం...

వరం మాటలు, తల్లి, మామయ్య సమర్థించటం భాస్కరాన్కి నచ్చలేదు. రెండో పెళ్లి చేసుకున్నా తను వరలక్ష్మిని చేసుకోనని చెప్పేశాడు. మాటా, ముల్లెసర్ది, వెళ్లిపోయారు. భాస్కరం తల్లికూడా వెళ్లిపోయింది.

* * *

కల్యాణి మామూలుగా కాలేజీకి వెళ్తోంది. వస్తోంది. ఓ నాడు కల్యాణి తల్లి వచ్చింది పూర్ణుంచి. భాస్కరం భార్య పోయినట్లు విన్నదావిడ. కూతురు, అతనూ చనువుగా

తల్లిమనసా ? కన్నెమనసా ?

(16వ పేజీ తరువాయి)

వుండటం ఆవిడకు నచ్చలేదు. కల్యాణిని అడిగింది.

"అతను మళ్లీ పెళ్లిచేసుకుంటాడా?" అని. తల్లి ప్రశ్నకు పుస్తకం చదువుకుంటున్న కల్యాణి తలెత్తి 'ఏమో, నాకేం తెల్సు' అంది.

"నాకెందుకు కానీ, నువ్వు అస్తమాను వాళ్లింటికి వెళ్లి రావడం. ఆ పిల్లలను నెత్తినెక్కించుకోవడాలు నాకు నచ్చలేదు—' అంది తల్లి. కల్యాణి తల్లికేసి విచిత్రంగా చూసి 'అదేమన్నమాట! భాస్కరం నాకు క్రొత్తవాడేమీ కాదు, లలిత వున్నపుడు ఎలా వెళ్లేదాన్నో ఇప్పుడూ అలానే వెళుతున్నాను... ఇందులో క్రొత్తగా నేను ప్రారంభించింది ఏదీలేదు—'అంది కల్యాణి.

"లలిత వున్నపుడు — వెళ్లటం వేరు, ఇప్పుడు వెళ్లటం, అసలు నువ్వీ ఇల్లుమారితే మంచిదే...ఇప్పటికేనలుగురూ అంటున్నారు"

"ఎవరో అంటారని, అంటున్నారని అనుకోవటం గుమ్మడికాయ దొంగంటే భుజాలు తడుముకోవటమే..."

తల్లి మాటలు అంత తేలిగ్గా కొట్టివేసిన కల్యాణి, ఇరుగు పొరుగు తనని గూర్చి చెవులు కొరుక్కోవడము చూడక పోలేదు.

ఎదురింటి రాఘవరావు, కల్యాణిని చూసి, ఆమె వినాలని కిళ్లీబడ్డీవాడిలో "ఎదురింటి భాస్కరం మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోడా ?" అని అడగటం, అందుకు సమాధానంగా వాడు మళ్లీ పెళ్లెందుకండీ...పిల్లలకు తల్లిగానూ, ఆయనకు భార్యగానూ, కల్యాణమ్మగారే అని అవసరాలు తీర్చేస్తుంటే ... అని వెకిలిగా నవ్వటం కల్యాణి వినకపోలేదు.

రాఘవరావు లైఫ్ ... ఇన్సూరెన్స్‌లో పని చేస్తున్నాడు. కోమటివాడని చూడంగానే తెలిసిపోతుంది. అతని నోట నుంచి సభ్యత కల మాట ఒకటి కూడా రాదు. పిల్లల తండ్రి అయినా, అతను ఆడవాళ్లకేసి ఆశగా చూడటం, కల్యాణిని చూసి రెండు, మూడు సార్లు కన్ను కూడా గీటాడు.అతన్నో 'క్రాక్'గా తీసిపారేసింది కల్యాణి.

కల్యాణి మొదట్లో పట్టించుకోలేదు కానీ, మరో ఆడదిక్కులేని, భాస్కరం ఇంటికి వెళ్లటం ఇరుగు పొరుగు వారికి విపరీతంగా వుందని గ్రహించింది.

భాస్కరం కూడా, రెండో పెళ్లికి సిద్ధపడి, అందుకు ప్రయత్నం చేస్తున్నాడని విన్న కల్యాణి ... మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోవాలనే వుద్దేశ్యంతో వున్న భాస్కరం నన్నెందుకు అడిగాడు కాదూ ... పిల్లలను నేను సరిగా చూడననా అని ఓ క్షణంలో అనుకుంది.

* * *

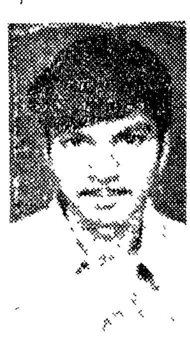
ఆ రాత్రి నిద్రపోతున్న కల్యాణి ప్రక్కవాటాలోని భాస్కరం కొడుకు ఏడుపు విని త్రుళ్లిపడి లేచింది. గొంతెండి పోయేలా ఏడుస్తున్న పిల్లవాడిని లాలించటాన్కి భాస్కరం చేస్తున్న ప్రయత్నం, గిలక్కాయల మ్రోత వినిపిస్తూనే వుంది. నిద్రలో లేచి గీత కూడా రాగం అందుకుంది. కల్యాణి టైమ్ చూసింది 12 దాటింది. మంచం మీద, మోకాళ్లమీద తలానించి కూర్చుంది. తల్లివచ్చి, తనకు హితబోధ చేసి వెళ్లిన దగ్గర్నుంచీ, భాస్కరం మళ్లీ పెళ్లికి సిద్ధపడి సంబంధాలు చూస్తున్నాడని తెలిసిన దగ్గర్నుంచీ, కల్యాణి ఇదివరకులా, భాస్కరం ఎదుటబడి, తిరగడం మానేసింది.

పిల్లవాడలాగే ఏడుస్తుండటము గమనించిన కల్యాణి, భాస్కరం ఏమయినా అనుకొని ...వెళితే ఏం అనుకుంది కానీ లేవలేదు.

భాస్కరాన్కి చిరాకెత్తింది బాబోయ్ ఏడుస్తున్న గీతకు రెండు తగిలించాడు. పురుష పుంగవులకు పిల్లల్ని లాలించటం తెలిస్తేకదా ! గీత దాంతో రెచ్చిపోయి ఏడుపు

మినీ యింటర్ వ్యూ

'అమ్మాయిలను అల్లరి పెట్టడమంటే నాకు సరదాగానే వుంటుంది ! కాలేజీలో అందమైన అమ్మాయిలతో మాట్లాడుతూ, నాకు కావలసిన పుస్తకాలను వాళ్ల దగ్గర్నుండి తీసుకొని – వాళ్లకు ఇవ్వకుండా ఏడిపిస్తూ వుంటాను...' అన్నాడు కె. బి. యస్. కాలేజీలో ఇంటర్ చదువుతున్న మానేపల్లి బాలకృష్ణ.

అమ్మాయిలను ఏడ్పించడం "హాబీ"గాగల ఈ అబ్బాయికి 'ప్రొఫెసర్' కావాలనేది ఆశయంట !!

'స్టూడెంట్స్‌ని అర్థంచేసుకొని నడిచే లెక్చరర్స్ అంటే లైక్ చేస్తాను! అనవసరంగా అపోహలుపడి, అడ్డదారులు త్రొక్కే అసమర్థులంటే మహా పిచ్చికోపం!' అన్నాడు. తమిళ, మళయాళ భాషలు నేర్చుకుంటున్నాడుట !

హీరో అక్కినేని ఆడపిల్లల్ని ఏడిపించడం (సినిమాలో) ఈ అబ్బాయికి చాలా నచ్చిందిట ! సినీతార "రోజారమణి" అంటే ఎక్కువంత యిష్టమట !

[గీతా ఫీచర్స్]

స్థాయి పెరిగింది. తలుపు తీసిన శబ్దం విన్పించింది.

కల్యాణీ! తలుపుతట్టి పిలిచాడు. అంతే చెంగున లేచింది. తలుపు గడియ తీసింది. అతని చేతిలోంచి బాబును అందుకుని 'అరె! ఒళ్లు వెచ్చగా వుందేమిటి. జ్వరము తగిలింది కాబోలు' అంటూనే తన గదిలోకి నడిచింది లలిత పోయిన దగ్గర్నుంచీ, కల్యాణికి, ఆ పిల్లవాడ్ని తనే కన్నానేమో అని భ్రమపడేట్లుగా ఆ పసివాడికి దగ్గరయింది. గీత, కళ్యాణిని చూసి, ఆమె కుచ్చెళ్లు పుచ్చుకుని ఏడుస్తూ, ఆమె గదిలోకి వచ్చింది.

బాబు ఒళ్లు వెచ్చగా వుండటం గమనించిన కళ్యాణికి ఏంచేయాలో తోచలేదు. భాస్కరమే, పాలు కలపి తెచ్చాడు. కల్యాణి, మౌనంగా అందుకుని, బాబుకు పాలు పట్ట ప్రయత్నించింది. కానీ పసివాడు త్రాగకుండానే ఏడుపు సాగించాడు. గీత కళ్యాణి తనను

''గొడవ చేయకురా! సినిమాకథ రాస్తోంది!...''

...మనించక పోవటంతో ఇంకా ఏడుపు సాగించింది. తండ్రి ఎంత దగ్గరకు పిలిచినా వెళ్లలేదు. అలాగే కళ్యాణి భుజంమీద వాలి ఏడవసాగింది. కళ్యాణి మనస్సు గందరగోళంగా వుంది. లోకం అంటున్నట్లు... పిల్లల్ని అడ్డుపెట్టుకుని తను భాస్కరాన్కి దగ్గరవుతుందా? లేక భాస్కరంమీద మోజుతో పిల్లల్ని దగ్గరకు తీస్తుందా... ఆమెలోవున్న స్త్రీత్వమే ఆమెను అలా పురికొల్పుతుందని, ఆమె గమనించలేదు. బాబు, స్థిమితపడి, నెమ్మదిగా పాలు త్రాగుతూ, నిద్రలోకి జారాడు. బాబుని తన మంచంపై పడుకోబెట్టుకుని, గీతను ఎత్తుకుని వరండాలోకి వచ్చినకళ్యాణి, భాస్కరం, వాలుకుర్చీలో పడుకుని,అస్థిమితమైన ఆలోచనల్లో జారాడని గ్రహించింది. భాస్కరం, కళ్యాణిని, ఆమె భుజంమీద గీతను పరిశీలనగా చూసాడు. లలిత చచ్చిపోయి, లలిత ఆత్మ కళ్యాణిలో ప్రవేశించలేదుగదా! ... పిల్లలు, పెళ్లి, సంసారం గురించి వెగటుపడే కళ్యాణి, పిల్లల తల్లిలా ఎలా ప్రవర్తిస్తుంది?

గీతను నిద్రపుచ్చి. తండ్రికి అప్పచెప్పింది. ''బాబుకి — జ్వరంగా వుంది'' అంది కళ్యాణి. భాస్కరం తల వంచుకుని 'లలిత లేనిలోటు ఇప్పుడు బాగా తెలుస్తూంది కళ్యాణీ' అన్నాడు. కళ్యాణికి ఏమనాలో తోచలేదు.

''బాబును, ఈ రోజుకు నా దగ్గర వుండనివ్వండి—' అంది కళ్యాణి. భాస్కరం పడుకున్నాడేకానీ, ఆ రాత్రి అతనికి నిద్ర పట్టలేదు... కళ్యాణిని పెళ్లి చేసుకుంటే... ఎలాగూ తను పెళ్లి చేసుకోక తప్పదు — అది కళ్యాణే అవుతే... తానూ, పిల్లలూ కూడా అదృష్టవంతులౌతారు. కానీ కళ్యాణి ఏమనుకుంటుంది? తన చొరవ, అలుసుగా తీసుకున్నానని' అనుకోదుకదా? లేక ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న లలితను అప్పుడే మర్చిపోయి, మళ్లీ పెళ్లికి సిద్ధపడ్డాడు అనుకోదుకదా—ఛీ... రెండోపెళ్లి వాడిని నేనెలా ఇష్టపడతాను... అని మొహంమీదే అనేయదుకదా?

'భాస్కరం, మళ్లీ పెళ్లిచేసుకోవాలనుకున్నవాడు. తన నెందుకు అడగలేదు? అతని పిల్లలను తను సరిగా చూడలేదనా? ఇదేమిటి? తనిలా ఆలోచిస్తుంది. ఇన్నాళ్లు భాస్కరాన్కి తనుచేస్తున్న సహాయం అతని మీద మోజుతోనేనా? లేక అందరూ అనే మాటలు వినటం వల్ల తనకీ దృష్టి ఏర్పడిందా? అయినా భాస్కరాన్కి తెలియదూ తమనిగురించి ఇరుగు పొరుగు ఏమనుకుంటున్నారో. తెలిసికూడా...'

* * *

మర్నాడు భాస్కరం కళ్యాణి గదికివచ్చాడు గీతకు తల దువ్వుతున్న కళ్యాణి, భాస్కరాన్ని చూసి, మరింత శ్రద్ధగా దువ్వసాగింది.

పిల్లలమీద నీ ప్రేమచూడగా అనబోయి; ''పిల్లలకోసం నేను మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోక తప్పదులావుంది కళ్యాణీ!—''అని అతి కష్టంమీద అన్నాడు భాస్కరం. పిల్లల్ని అడ్డు పెట్టుకుని కళ్యాణాన్కి కక్కుర్తి పడుతున్నావని అనదు కదా! అనుకున్నాడు మనసులో. కళ్యాణి గుండెలు గుబగుబలాడేయి. గీత పాపిడి మీదే దృష్టివుంచి— 'నిజమే! అందుకేగా మీ అమ్మగారు, వరాన్ని పిలిపించింది'' అంది కళ్యాణి. ఇక ఇద్దరూ మాట్లాడుకోవలసినవి, అయిపోయినట్లు భరించరాని నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

రాత్రి తన ఆలోచనలు, తన మొహంలో కన్పిస్తాయేమోనన్నట్లు. కల్యాణి తలెత్తలేదు. భాస్కరం దువ్వెన పుచ్చుకున్న ఆమె తెల్లని చేతివేళ్లవంకే చూస్తూ, 'నువ్వు, నా పిల్లలకి తల్లిగా నా జీవితంలోకి రాగలవా?' అనేశాడు. అంతే! కల్యాణి వదనం ఎర్రబడింది. చివ్వన తలెత్తి 'సారీ' అనేసింది.

ఆ సారీ అనటం చాలా విసురుగా అంది.

ఆ సమాధానం వూహించని భాస్కరం తెల్లబోయి—'సారీ'...రెండోపెళ్లవాడిననేగా... నీ అభ్యంతరం... కానీ, నా పిల్లలకు తల్లిలా, నువ్వు తప్పితే, మరెవరూ పనికిరారు—నువ్వు అచ్చం లలితలానే చూస్తున్నావనే...నిన్ను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానించబోయాను... నీకు కష్టం కలిగించినందుకు, క్షమించు' అన్నాడు ఖిన్నవదనంతో.

గీత, తల వెంట్రుకలు చిక్కులేకపోయినా, అలానే నెమ్మదిగా దువ్వుతూ ''మీరు రెండో పెళ్లివారని కాదు, నా అభ్యంతరం'' అన్న కళ్యాణి మాటలకు మరింత తెల్లబోయాడు.

''మరేమిటి అభ్యంతరం?

''మీరు అడిగిన ''తీరే'' ''ఆహ్వానించిన తీరే నా అభ్యంతరం—'' అన్నది. ఎంతో పరిచయంవున్న కళ్యాణినే తను సరిగా అడగలేకపోతే...ముక్కు,మొహం ఎరగని మరో అమ్మాయిని, తను అసలు అర్థం చేసుకోగలడా?

''నిజమే! భాస్కరం,పెళ్లంటేనూ, పిల్లలంటేనూ, నాకుచెప్పలేని అసహ్యం...అందుకే ఉద్యోగంచేస్తూ పెళ్లి వెనక్కి నెట్టాను. కానీ, లలితతో మీ జీవితం చూసిన, నేను పెళ్లి చేసుకోవాలని, గీతలాంటి పాపకు తల్లి కావాలని, కొన్ని వందలసార్లు అనుకున్నాను. నాకు తెలియకుండానే, నేను పెళ్లంటేనూ, పెళ్లితో ముడిపడ్డ జీవితం అంటేనూ మక్కువపడుతూ వచ్చాను... నా జీవితంలో వెలితి నాకు అర్థమవుతూ వచ్చింది. పదిమందీ, మన స్నేహాన్ని పొరబాటుగా అంచనా వేశారో... లేక మన మనసులోనే వుందో... కానీ 'భాస్కరం ఒక్కటిమాత్రం నిజం... నేను, మీ జీవితంలోకి, మీకు భార్యగానే వస్తాను. ఆ తర్వాతే మీ పిల్లలకు తల్లినవుతాను... అంతేకానీ, మీ పిల్లలకి, ''ఆయా'' వంటి మనసుతో తల్లిలావచ్చి, మీకు భార్య కాలేను... మీ పిల్లలకి నిజమైన తల్లినీ కాలేను... మీ పిల్లలకు తల్లిలా రమ్మని మీరు ఆహ్వానించ నవసరంలేదు... నన్ను మీ భార్యగా ఆహ్వానించండి... నేనే, మీ'పిల్లలకు అయాచితంగా తల్లినవుతాను —' అన్న కళ్యాణి మాటలు భాస్కరాన్కి ఏమాత్రం అర్థంకాలేదు—కళ్యాణి భాస్కరంకేసి చూసి నిట్టూర్చి చెప్పలేకపోయింది —

కన్నెవయసులోవున్న, ఏ ఆడపిల్లనయినా, రెండోపెళ్లికి సిద్ధపడ్డ మొగవాడు, తన పిల్లలకు కేవలం తల్లిగా ఆహ్వానిస్తే, ఆ పిల్ల వయసు పొగరు అందుకు ఒప్పుకోదు ... అయినా, అతనికి భార్య అయినపమ్మ లేకదా... ఆ పిల్లలకు తల్లి అయేది... అది మీ కర్థం కాదు... కానీ... మీరెప్పుడూ...పిల్లలకోసమే నన్ను మీ జీవితంలోకి రానిచ్చారనే వూహ పెంచుకోకండి... నేను వచ్చేది, మీ భార్య గానే... మీ భార్యగా వచ్చిన నేను, మీ పిల్లలకు తల్లిగాకుండా ఎలా పోతాను? మీ భార్యగా వచ్చిన నాకు, మీ పిల్లలు నా పిల్లలే అవుతారుకదా? అని మనసులో ఘోషిస్తున్న కళ్యాణితత్వం అర్ధంఅయీ అవనట్లు వింతగా చూశాడు భాస్కరం. ●

ఇవిగో సలహాలు!

డా॥ కె. వెంకటేశ్వరరావు

ఎల్. సిహెచ్. పామిడి.

నా వివాహం 10 సంవత్సరముల క్రితం జరిగింది. పెళ్ళి అయిన రెండు సంవత్సరములకు ఒక పాప పుట్టినది. నా భార్యకు 69 లో డి. అండ్ సి. చేయించినాను. ఇంతవరకూ సంతానం కలుగలేదు. నా భార్యకు బహిష్టు సరిగా కాదు. బహిష్టు సమయంలో ఒళ్ళు నొప్పులు ఉండును. దీనికి మీ సలహా తెలుపగలరని ఆశిస్తున్నాను.

★ ఒకసారి కాన్పు అయిన తరువాత వెంటనే కాన్పు రావాలని నియమం లేదు. కొన్ని సం. ల తరువాత కూడా కాన్పు రావచ్చును.

ముందర జరిగిన ప్రసవంలో కొన్ని అవాంతరాలు ఏర్పడినప్పుడు ఇలా జరుగవచ్చును. డి. అండ్ సి. చేయించటం మంచిదే.

నొరాస్టెక్లిన్—22 మాత్రలు వరుసగా రోజుకి 1 వంతున, 22 రోజులు వాడి ఋతుక్రమం ఆగిన తర్వాత తిరిగి మొదలు పెట్టాలి. ఇలా మూడు 'సైకిల్స్' వాడాలి. అయితే ఈమాత్రలు క్రమబద్ధంగా, ఆహారం తీసుకొన్న తరువాత వాడాలి. లేపోతే కడుపులో మంట, గుండె నెప్పి రావచ్చును. కాప్సొనిట్‌ఫోర్టె మాత్రలు రోజుకి 1 వాడటం వల్ల నెత్తురు వృద్ధి చెందుతుంది.

ఎమ్. ఎన్. కుప్పం.

మా పాప వయస్సు 1 సం. 4 నెలలు. ఏడవ నెల నుంచి విరోచనములతో బాధపడుచున్నది. ఎన్ని మందులు వాడినసూ ప్రయోజనం కనిపించలేదు.

పిల్లలకి విరోచనాలు తరచూ రావటం, అవి నిరంతరంగా ఉండటం, పరీక్ష చేయించవలసిన విషయం.

మలపరీక్ష, మాంటో టెస్టు అవసరం. ప్రైమరీ కాంప్లెక్స్, లేక మలంలో కొన్ని క్రిములు చేరటం వల్ల, లేక వాడే పాలు, ఇతర పదార్థము శరీరానికి పడక పోవటం వల్ల ఇలా జరుగవచ్చును.

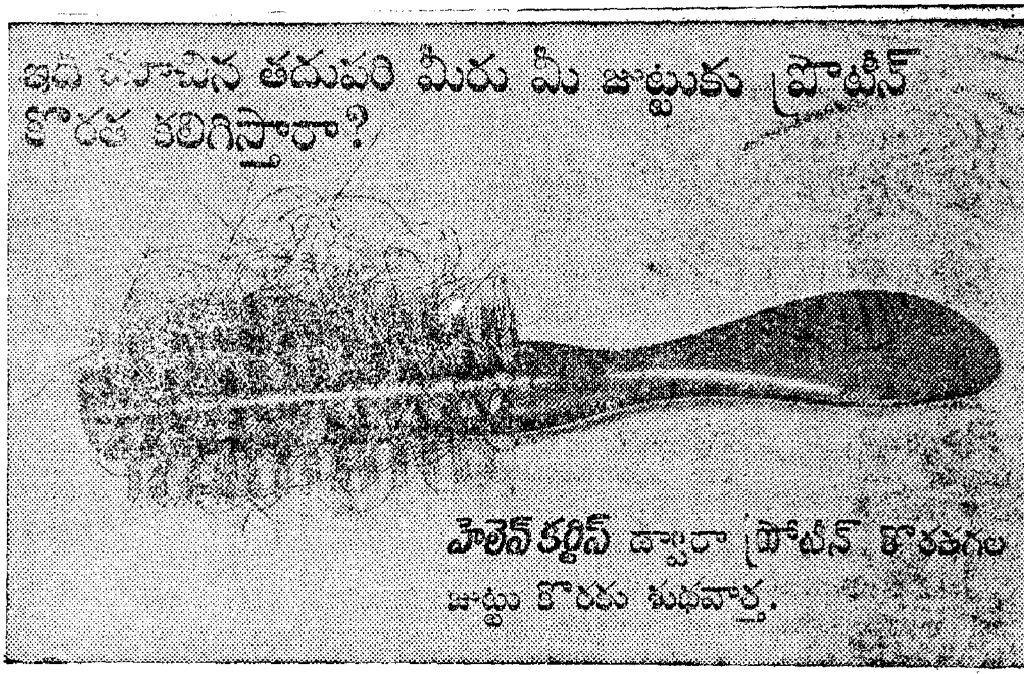
రోగ నిర్ధారణ చేసిన తర్వాత వైద్యం నిర్ణయించాలి. అంతవరకూ 'లాక్టోడెక్స్' పాలపొడి, ఎలక్ట్రాల్ అనే పౌడర్ కొని దానిలోని చెంచాతో ఒక చెంచా పౌడర్ ఒక అవున్సు నీళ్ళలో కలిపి తరచూ పట్టడం వల్ల శరీరంలో నీరు తగ్గి ప్రమాద పరిస్థితి ఏర్పడే అవకాశం వుండదు.

వి. డి. మునాబేడ—2.

మా పాపకు 2 సం. లు. 6 నెలలుగా తొడల మధ్య ఒరుసుకు పోయి చాలా బాధ పడుచున్నది. ఎన్ని రకాల మందులు (పై పూతకు) వాడినాఫలితం కనిపించలేదు.

ఇలా ఎర్రగా పుండవటం, చిన్న పిల్లలలో ఎక్కువగా విరేచనాలవటం వల్ల, లేక పడకలోనే మూత్ర విసర్జన జరిగిన తర్వాత గుడ్డలు మార్చక పోవటం వల్ల జరుగుతుంది. చర్మం పై పొరలు పీలి పోవటం వల్ల ఇలా అవుతుంది. వీటిని నివారించటం వల్ల ఇవి తగ్గి పోతుంది.

ఇలా ఉన్నవారికి, ఆ చోట ఆముదం, జెన్షియన్ వయొలెట్, గ్లిసరిన్ మొదలగునవి పై పూతగా వాడ వచ్చును. విటమిన్ 'సి' మాత్రలు, కాల్షియం మాత్రలు వాడితే తగ్గిపోతుంది. ●

ప్రొటీన్—మీ జుట్టుకు అత్యవసర ఆహారం

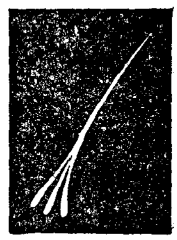
మీ అమూల్యమైన జుట్టు నిండా ప్రొటీన్, అది ఆరోగ్యంగా ఉండుటకు దానికి ప్రొటీన్ ఎప్పుడూ అవసరమని నిపుణులు అందరూ అంగీకరించారు. కాని వాతావరణం, గాలి, సూర్యరశ్మి, కృత్రిమ పదార్థాలు—డ్రైయర్లు, బ్లీచ్‌లు, క్షారసంబంధమైన సబ్బులు, చెమట మరియు ఫులుపు నూనెలు వగైరా, మీ జుట్టులోని ప్రొటీన్‌ను శాశ్వతంగా హరించి దానిని నిర్జీవంగాను, పొడిగాను తయారు చేస్తున్నాయి. ఒక ప్రొటీన్ పోషణ మాత్రమే మీ జుట్టుకు జీవం, ఆకారం మరియు పెరుగుదలను తిరిగి చేకూర్చగలదు.

టియారా ఎగ్ షాంపూ మీ జుట్టుకు ప్రొటీన్ ఆహారాన్ని అతి సహజ రూపంలో సమకూర్చగలదు

తాజా గ్రుడ్డుతో శాస్త్రీయంగా తయారు చేయబడి, గ్రుడ్డులోని తెలుపు మరియు అత్యవసరమైన అమినో-ఏసిడ్స్, ఎ & డి విటమిన్లు గలిగి, టియారా ఎగ్ షాంపూలోని గ్రుడ్డు ప్రొటీన్ మీ జుట్టుకు ప్రకృతిచే ఉద్దేశింపబడిన జీవం చేకూర్చే సహజ పోషక పదార్థాలను తిరిగి సమకూర్చగలదు. క్రమబద్ధంగా వాడితే, టియారా ఎగ్ షాంపూలోని ప్రొటీన్ జుట్టు ఊడుట, కొనలు చిట్లుటను అరికట్టుటకు సహాయపడి, సహజమైన ఆరోగ్యమైన జుట్టు పెరుగుదలను కల్పించగలదు—దానికి మెరుపు, అందం ఆకారం, అభివృద్ధి కలిగించగలదు.

టియారా ఎగ్ షాంపూ మీ జుట్టు పెరుగుదలను మరియు ఆరోగ్యంగా మెరియుటను కల్పించగలదు

ప్రొటీన్ సమృద్ధమైన టియారా ఎగ్ షాంపూ మీ జుట్టుకు ఏ ఇతర షాంపూ కన్నా ప్రయోజనకారి. అది మీ జుట్టుకు క్రొత్త జీవం పోసి, దానికి అమిత మెరుపు, మెత్తదనం ఇచ్చి ఎంతో తేలికగా మలుచుటకు తోడ్పడుతుంది—ఎంతో అందమైన జుట్టు.

ప్రొటీన్ కొరతగల జుట్టు చివరలు చిట్లుతుంది. తేజోవిహీనంగా, నిర్జీవంగా ఉంటుంది.

ప్రొటీన్ పోషణగల జుట్టు కొనలు చిట్లక, సహజకాంతిని నిలబెట్టుకొని, ఆరోగ్యంగా పెరుగుదలతో ఉండగలదు.

4 సైజులలో దొరుకును

100 మిలి గాజు బుడ్డి
150 మిలి—పోలి ప్యాక్
200 మిలి గాజు బుడ్డి

అంతేగాక క్రొత్త విప్లవాత్మకమైన 70 మిలి; ఉపయుక్తమైన ప్లాస్టిక్ సీసాలో

టియారా
ఎగ్ షాంపూ

సమృద్ధిమైన ప్రొటీను మీ జుట్టు పెరుగుదలకు, ఆరోగ్యంగా మెరుయుటకు సహకరిస్తుంది

[illegible]తో తయారు చేయువారు:
[illegible] హెలెన్ కర్టిస్ లిమిటెడ్, బొంబాయి-1

ARMS-HC-041-143-TL

(గత సంచిక తరువాయి)

"సరే. ఆనంద్. మనిద్దరమే వెడదాం" అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

ఆనంద్ ఒప్పుకున్నాడు.

*   *   *

ఆ రాత్రి నిద్రపట్టక వరండాలోకి వచ్చాడు రాధాకృష్ణ. ఆనంద్ నిద్రపోయాడు. నిద్రపట్టక మోహన్ రాధాకృష్ణ వెంట వడిచాడు. ఇల్లంతా, పేటంతా, ఊరంతా విశ్శబ్దంగా వుంది. గుడ్డివెన్నెల ఊరంతా వరచుకుంది. ఎక్కడో దూరంగా సినిమా పాటలు.

"నిద్రపట్టలేదా మోహన్" తల అడ్డంగా ఊపాడు మోహన్ లేదంటూ.

"పడుకో ..."

"నీకు కోపం వచ్చిందా కృష్ణా నీతో నే రానన్నానని ?"

"ఛ ... ఏమిట్రా మనలో మనకి కోపాలేమిటి ?"

"లేదు. లతని మళ్లీ కలుసుకోడం నాకు ఇష్టంలేదు"

విచిత్రంగా చూశాడు కృష్ణ.

"నిజం కృష్ణా! లతను నేను...నేను." గొంతులోంచి మాటపైకి రావడం కష్టమవుతోంది. చెప్పమన్నట్లు చూశాడు కృష్ణ.

"ప్రేమిస్తున్నాను.ఎప్పటికీ ప్రేమిస్తాను. నీకు తెలీదుకృష్ణా, సంఘంకోసం మేమిద్దరం ఒకర్నొకరు వదులుకున్నాం. లత నామనసులో జ్యోతిలా వెలుగుతోంది. భర్తగానేను సావిత్రికి దగ్గరయ్యాను. ఇప్పుడు లత దగ్గరకెడితే నేను చలించిపోయి అక్కడి నుండి రాలేకపోవచ్చు. ఇది నిజం. దావానలంలా నాలో నిత్యం మండుతున్న కోరిక. ఇంకేం చెప్పను ?"

విచలితుడయ్యాడు రాధాకృష్ణ. ఇదేమిటి? మోహన్ సమస్య పరిష్కారమైందనుకున్నాడు. కానీ...ఏమిటిది ? పాపం సావిత్రి ? సంఘం కోసం. కేవలం సంఘంకోసం భర్తగా విధులు నిర్వర్తిస్తున్న మోహన్. సావిత్రిని ప్రేమించినట్లు నటించి వంచిస్తున్నాడా?

"మోహన్. నువ్వు రావద్దుమాతో. నేనూ ఆనంద్ వెడతాము. నువ్వేం బాధపడకు. మనసును వీలయినంతవరకు కుదుటపరచుకోడానికి ప్రయత్నించు. అంతే నే చెప్పేది. ఏపరిస్థితుల్లోనూ సావిత్రికి ద్రోహం చెయ్యకు."

"ఎప్పటికీ చెయ్యను. చెప్పాను కదా ! ఏటికెదురీదేశక్తి నాలో లేదు."

"లతను మర్చిపోతేతప్ప. సావిత్రికిన్యాయం జరగదు."

"పొరబాటు. పొరబాటు. లతను మర్చిపోయేశక్తి నాలో లేదు. నావల్లకాదు. సావిత్రి కేలోటూరాదు. అంతే అంతకన్నఏంచెప్పలేను."

విశ్శబ్దం నిట్టూరుస్తోంది.

"పద...పడుకుందాం వెళ్లి"

"అలాగే...పద"

28

"హలో... హలో... కృష్ణా నమస్కారం. రండి. రండి" అన్నాడు రఘు ఎదురువచ్చి.

"మీ ఇల్లేనా కాదా అని ఆలోచిస్తున్నాం" అన్నాడు రాధాకృష్ణ చిన్నగేటు తెరిచి లోపల కడుగుపెడుతూ.

"మా ఇల్లే రండి."

ఆనంద్ని రఘుని ఒకరినొకరికి పరిచయం చేశాడు రాధాకృష్ణ.

"కృష్ణ స్నేహితులు మాకూ ఆప్తులే రండి లోపలికి. ఏమండోయ్ కృష్ణా, మీకో మంచి న్యూస్. నేను పాసయాను తెలుసా?... అన్నాడు రఘు నవ్వుతూ.

"ఆహ. కంగ్రాట్యులేషన్స్... నాన్నగారూ, లతా ఉన్నారా?"

"నాన్నగారు పడుకున్నారు. లత లేదు. ఫోన్ చేస్తాను మీరొచ్చినట్లు. ఇలా కూర్చోండి" అంటూ ఫోన్దగ్గరకు వెళ్లాడు.

రఘులో మునుపువున్న చలాకీ తనంలో మార్పేమీ లేదు. మునపటికన్న ఇంకా ధృఢంగా, అందంగా వున్నాడు. రఘుని చూస్తే రాధాకృష్ణకి సంతోషం వేసింది. జీవితాన్ని ప్రతిక్షణం సరదాగా అనుభవించేవాళ్లంటే అతనికి చాలా ఆశ్చర్యం. ఎన్ని అడ్డంకులనైనా అవలీలగా తొలగించేసుకుని ముందుకు, ముమ్ముందుకు సాగిపోతారు కొందరు. అలాంటివాడే రఘు.

"లత ఏదైనా పనిలో వుందేమో అనవసరంగా డిస్టర్బ్ చేయడం అవుతుందేమో !" ఆనంద్ అన్నాడు.

"ఫర్వాలేదు. లతకి ఏది ముఖ్యమో తెలుసు" అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

"లత స్నేహితురాలొకావిడ నర్సింగ్ హోమ్ పెట్టింది. ఏదో అత్యవసరమయిన పనిమీద పిలిచిందావిడ సలహాకోసం. అందుకని వెళ్లింది లత" అన్నాడు రఘు ఫోన్చేసివచ్చి.

"చెప్పండి సార్. ఏమిటి సంగతులు ? నేను పరీక్ష పాసయాను. ఎప్పటికో ఒకప్పటికి పాసవుతాననే నమ్మకం వుండేదిలెండి. చూడండి మూడుసార్లు ఫెయిలయినందువల్ల మాంచి ఫవుండేషనుంది. అంతకు మించి ఆత్మవిశ్వాసముంది.

ఏమీ ఉద్యోగాలు వచ్చేట్లులేవుసార్ ఇప్పట్లో. వ్యాపారం చేద్దామనుకుంటున్నాను. ఎలా వుంటుందంటారు ? మీకు బిజినెస్లో అనుభవముందికదా ఆనంద్గారూ. చెప్పండి" గలగల మాట్లాడేస్తున్నాడు రఘు.

ఆనంద్ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"బిజినెస్ అన్నిటికన్న ఉత్తమమైనదే. మీరు ఇంజనీరింగ్ చదివారు కదా! కాబట్టి ఆ లైన్మీద ఏదైనా.వ్యాపారం ప్రారంభిస్తే బావుంటుంది ... మీరేమనుకుంటున్నారసలు?"

"అదే అనుకుంటున్నాను. ఒక చిన్న ఇండస్ట్రీ లాంటిది ప్రారంభిద్దామని వుంది. కానీ...ఒకరిద్దరు నాతో కలవాలి కదా ?

"నిజమే ! ఎవరయినా మీ స్నేహితులు కలిస్తే బావుంటుంది. ఎవరూ లేరా ?"

"లేకేమండీ ఉన్నారందరూ నిరుద్యోగులు. ఉద్యోగాలిస్తామంటేముందుకొస్తామంటారు. కానీ కాస్త పెట్టుబడి పెట్టి బాధ్యత తీసుకోవాలి. లేకపోతే కష్టం."

నిజమే ! ఉద్యోగం అంటే ఎగబడతారు

గానీ. వ్యాపారం చెయ్యాలంటె ఎంతకావాలి.

"అసలు ఉద్యోగానికి ప్రయత్నించలేదా మీరు !"

"చెయ్యాలి కాస్త హైదరాబాదు వెళ్లి పెద్దతలలని కదుపుతే ఉద్యోగం రావడం ఎంత సేపులెండి" తల ఎగరేసి నవ్వాడు. రఘు.

"మరయితే అది కానివ్వండి ముందు. వ్యాపారం సంగతి తర్వాత చూద్దురుగాని."

"మీరూ అలాగే అంటారా ? లతా అదే సలహా. మీరూ అదే సలహా. మీ రు చెప్పండి కృష్ణా" ఆశగా రాధాకృష్ణవైపు చూశాడు.

"డిటో" అన్నాడు కృష్ణ.

"మంచివారే. ఓట్లెక్కువయ్యాయి. హైదరాబాదు ప్రయాణం తప్పదన్నమాట." హుషారుగా ఈలవేశాడు.

ఎన్నికబుర్లు, ఎన్నెన్ని సంగతులు ... ఉద్యోగాలమీద నుంచి ఎలక్షన్‌లు, అక్కడ నుండి సినిమాలు ... అబ్బ ఎన్నో విషయాలు దొర్లిపోయాయి.

వీళ్లు కాఫీలు ముగించేసరికి లత వచ్చింది.

"హలో" సంతోషం లత మొహంలో చిందులు వేసింది.

"ఏమిటీ చిరకాల దర్శనం ? మా ఊరి మీదకు గాలి మళ్లిందేమిటి ?"

"ఊరికే రా లే దు మే ం. ప ని మీ ద వచ్చాం.చెప్తాము. ముందు కాఫీ వగైరా కానివ్వండి" అన్నాడుకృష్ణ. సోఫాలో కూర్చుంటూ.

"ఇప్పుడే కాఫీ తాగివచ్చాను. ఇప్పుడు మళ్లీ కాఫీ ఏమిటీ ? ఇంకో అరగంటకి భోజనం కానిద్దాం ? ఏరా సోదరా ? అంతేనా ? అన్నట్లు కృష్ణా, మావాడు పరీక్ష పేసయాడు మీకు తెలుసా ?" నవ్వుతూ అంది.

"సికాశ్రమ అక్కరలేదు చెల్లెలుం గారూ. మన విశిష్టత అంతా వారికి

జరిగిన కథ : 9

జూనియర్ ఇంజనీరు రాధాకృష్ణ రిట్రెంచ్‌మెంటువల్ల నిరుద్యోగి అవుతాడు. డాక్టర్ శివరాం దగ్గర డ్రైవరుగా చేర్తాడు. పరిస్థితి తెలుసుకున్న డాక్టరు అతన్ని తన స్నేహితునిగా చూసుకుంటూ ఉంటాడు. శివరాంగారికి పక్షవాతంవచ్చి ఆయన కుటుంబం కాకినాడ వెళ్లిపోతుంది. మోహన్ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నాన్ని గురించి ఆనంద్ రాసిన ఉత్తరంచూసి వాల్తేరు వెళ్తాడు రాధాకృష్ణ. మిత్రులు ముగ్గురూ కలసి వ్యాపారం ప్రారంభిస్తారు. ఉద్యోగంకోసం భార్య కాకినాడ వెళ్లడంతో మోహన్ త్రాగుడికి బానిస అవుతాడు. శివరాంగారి అమ్మాయి డాక్టర్ లతని మిత్రులిద్దరికీ పరిచయం చేస్తాడు రాధాకృష్ణ. మోహన్ వివాహితుడని తెలియని లత అతనికి దగ్గరవుతుంది. రాధాకృష్ణద్వారా మోహన్ విషయం విన్న లత అతని జీవితంలోనుంచి తప్పుకోడానికి నిశ్చయించుకుంటుంది. లత తిరస్కారంతో మోహన్ మంచి దారికి వస్తాడు. రాధాకృష్ణకి తిరిగి ఉద్యోగం రావటంతో నాగార్జునసాగర్ వెళ్లిపోతాడు. మోహన్ భార్య ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి విశాఖపట్నం వస్తుంది. పెద్దన్నయ్య కుమార్తె వివాహానికి డబ్బు సర్దుదామనుకున్న రాధాకృష్ణకి భార్య ప్రవర్తన చికాకు కల్గిస్తుంది. రాదాకృష్ణ డ్రైవర్‌గా పనిచేశాడన్న నెపంతో సంబంధాన్ని వదులుకోవడానికి పెళ్లివారు నిర్ణయించుకున్నారన్న విషయం అందర్నీ చకితుల్ని చేస్తుంది.

నివేదించేశాము. తమరుఅలసిపోయారు పాపం, విశ్రాంతి తీసుకోండి" అభినయంతో అని "ఇంకో అరగంటలో తమరు సెలవిచ్చినట్లే భోజనాలు రెడీ" అన్నాడు మళ్లీ.

హాలంతా నవ్వులతో ప్రతిధ్వనించింది. ఆ సందడికి డాక్టరు శివరాంగారు సావిట్లోకి వచ్చారు.

రాధాకృష్ణ లేచి నమస్కరించి ఆనంద్‌ని పరిచయం చేశాడు. అంతా స ర్దు కు ని కూర్చున్నాక విషయం చెప్పాడు రాధాకృష్ణ.

శ్రోతలు ఆశ్చర్యపోయారు. మనిషి

మనసు ఎంత ఇరుకుగా వుంటుందో వారికి తెలియక కాదు. మరో మారు తెలిసినందుకు ఆశ్చర్యం.

"రమేష్ ... నాక్లాస్‌మేట్ ... వాళ్లంతా కాస్త శ్రోత్రియ కుటుంబీకులుగా చలామణి అవుతున్నారు. అతన్ని తెలియకపోడమేం బాగా తెలుసు." అంది లత.

"మీరు కొంచెంవచ్చి చెప్పండి లతా ! నా మూలంగా కుసుమ బ్రతుకు అల్లరి పాలు కా కూ డ దు. నావల్ల వంశమంతా తక్కువ వంశమని వాళ్లనుకోకూడదు. మీరువచ్చి నచ్చ చెప్పండి"

రాధాకృష్ణ ప్రాధేయ పూ ర్వ క ం గా అడిగాడు.

"ఎంత డబ్బు కావాలనుకుంటె అంత ఇవ్వాలనుకుంటున్నాం లతా. ఇందులో మీరు సాయం చెయ్యాలి. ముహూర్తాలు కూడా పెట్టేసుకున్నారు. ఇప్పుడు కాదంటున్నారు వాళ్లు" ఆనంద్ అన్నాడు.

"అరె మీరింతగా చెప్పాలా? మీఅమ్మాయి కష్టం మీ కష్టం నాదికాదూ?" అంది లత.

రఘు గంభీరంగా అ యి పో యా డు ఒక్కసారి.

"ఇలాంటి వాళ్లుండబట్టే మగ పిల్లల్ని కన్నవారు అలా నెత్తిమీదెక్కి కూర్చుంటు న్నారు. అయినా ఎంత ఆడపెళ్లి వారయినా అంత దిగజారడం ఏమీ బాగులేదు ఆనంద్ గారూ. మీరేచెప్పండి. 'ముహూర్తం కూడా నిశ్చయించుకుని ఏదో కుంటి సాకుతో, అర్థంలేని అపవాదు వేసి పెళ్లిని రద్దుచేసు కోడానిక్కూడా వెనుదీయ లేదంటే వాళ్లెంత ?మలో మీకు తెలియుడంటేమా ? ఇదంతా

ధర్మపథం

గుణత్రయ తపస్సు

మనోవాక్కాయాలను అనుసరించి ఏకాగ్రత విభిన్న పద్ధతులలో ఏర్పడే గీతినే, గుణత్రయాన్ననుసరించిన్నీ వేర్వేరు రీతుల ఏర్పడుతుంది. గుణాలు సత్త్వం, రజస్సు, తమస్సు అని మూడు విధాలు సత్వానికి సంబంధించిన తపస్సు, సాత్త్వికం. ఇట్లే రజో గుణానికి సంబంధించినది రాజసమనీ, తమో గుణానికి సంబంధించినది తామసమనీ చెప్పబడుతూ ఉన్నది. ఆ యా గుణాలనుబట్టి సాత్విక, రాజస, తామస తపోమార్గాలు ఉంటున్నవి.

'శ్రద్ధయా పరయా తప్తం
తపస్తత్ త్రివిధం నరైః.
అఫలాకాంక్షి భిర్యుక్తైః
సాత్త్వికం పరిచక్షతే.'

ఎక్కువ శ్రద్ధను పూని, ఎటువంటి ఫలాన్నీ అపేక్షించకుండా చేసే మనోవాక్కాయ సంబంధమైన మూడు విధాల తపస్సు సాత్త్వికమని చెప్పబడుతూ ఉన్నది. ఈ విషయాన్నే యీది శ్లోకం తెలియజేస్తున్నది.

ఇతరులు తన్ను సత్కరించాలనే కోరికతోనూ, తనకు నలుగురిలోనూ గౌరవం కలగాలనే సంకల్పంతోనూ, పూజలను పొందాలనే అభిలాషతోనూ, బడాయికోసమూ చేసే తపస్సు రాజసమని అనిపించుకుంటుంది. ఇది చంచలమైనందున దీనికి స్థిరత్వం ఉండదు. ఈ విషయాన్ని

'సత్కార మాన పూజార్థం
తపో దంభేన చైవ యత్,
క్రియతే త దిహ ప్రోక్తం
రాజసం చల మధ్రువమ్.'

అనే శ్లోకంవల్ల గ్రహించ వచ్చును.

పగ సాధించాలనే సంకల్పంతో మూర్ఖమైన పట్టుదల కలిగి, తన్ను తాను బాధించుకొనియైనా సరే, ఇతరులను వశింప జేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో చేసే తపస్సు తామస తపస్సు కాగలదు.

'మూఢ గ్రాహే ణాత్మనో యత్
పీడయా క్రియతే తపః,
పరస్యోత్సా దనార్థం వా
తత్తామస ముదాహృతమ్.'

అనే శ్లోకం ఈ విషయాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నది.

ముప్విధాలయిన యీ తపస్సులలోనూ తామసం ఎంత మాత్రమూ వాంఛనీయం కాదు. సాత్త్వికమే ఉత్తమోత్తమ మయినది.

—బులుసు వేంకట రమణయ్య

ఇంకా కొంచెం డబ్బుకోసం వేసిన పన్నాగం కాదూ ?''

నిలదీసి అడుగుతున్న రఘుని చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

''ఒరే, ఒరే, రఘు ఊరుకోరా ... ఆడపెళ్లివారు నిక్కితే పెళ్లిళ్లు జరగవు. అందులో ఇప్పుడు నువ్వేం మాట్లాడకు. ఒక ఆడపిల్ల జీవిత సమస్యఇది. నాలుగు డబ్బులు పోతే పోయాయి. నిశ్చయించిన ముహూర్తానికి పెళ్లయిపోతే బావుంటుంది.'' డాక్టర్ శివరాంగారి ఆశ.

''సరే. ఇది ఒక ఆడపిల్ల జీవిత సమస్యే. కాదనను కానీ. ఏదో పెళ్లయిపోయిందం టే సరా ? ఆ తర్వాత ఆ అమ్మాయి జీవిత మేమిటీ ? ... '' ఆవేశంలో ఇంకా ఇంకా ఏదో అనబోతున్న రఘుని అదలించి మందలించి అక్కడనుండి పంపేశారు డాక్టరుగారు.

''మీరేమీ అనుకోకండి. వాడికి కాస్త ఆవేశప్పాలు ఎక్కువ. ఏవో ఆశయాలు, గట్రా...మీరేమీఅనుకోకండి.''సర్దేసింది లత.

''ఫర్వాలేదు ఫర్వాలేదు రఘు చెప్పినదాం[illegible] అసమంజసమేమీ లేదు. ఎటొచ్చీ

మమతల వంతెన

నిశ్చయమయిన సంబంధం. ముహూర్తం పెట్టేశాం, శుభలేఖలు కూడా అచ్చొత్తించేశాము, ఏమాత్రం వీలున్నా సర్దాలని మా తాపత్రయం''

''నిజమే. పదండి. భోజనం చేశాక వెళ్లొద్దాం''

''కాస్త వర్షం అదీ చూసుకుని వెళ్లండమ్మా'' అన్నారు డాక్టరుగారు,

''అలాగే నాన్నా.'' అంది లత.

నవ్వుకున్నాడు రాధాకృష్ణ.

వర్షం అదీ చూసుకునేకదా అన్నయ్య, నాన్నగారూ ముహూర్తం నిశ్చయించుకున్నది. ఏమిటో ఈ ముసలాళ్లచాదస్తం అనుకున్నాడతను.

* * *

సాయంత్రం నాలుగ్గంటలకు ఆనంద్, రాధాకృష్ణ, లతా, మగ పెళ్లివారింటికి బయలుదేరుతుండగా రఘుకూడా వస్తానన్నాడు. అక్కడేమీ నోరెత్తకుండా వుండే షరతుమీద రఘుని తమతో తీసికెళ్లడానికి అంగీకరించింది లత.

''ఏంటి చెల్లాయ్! అక్కడ మాట్లాడతానా ఇందాక లాగ'' అన్నాడు రఘునవ్వుతూ.

''ఏమో, నువ్వసలే కాస్త దురుసు మనిషివి''

''చాల్చాల్లే పద''

ఆట్టే శ్రమపడక్కరలేకుండానే పెళ్లికొడుకు తండ్రి వీరయ్య మరో అయిదు వేలిస్తే నిశ్చయించిన ముహూర్తానికి ఆ పిల్లని చేసుకోడానికి ఒప్పుకున్నారు.

''ఏదో మీరింతగా ప్రాధేయ పడుతున్నారు కాబట్టి మరో అయిదువేలకి ఒప్పుకున్నాం, లేకపోతే అలాంటి వంశంలో వున్నపిల్లని చేసుకోడం మాకు సుతరామూ నచ్చదు'' అన్నాడు వీరయ్య.

రఘు మొహం ఎర్రబడింది.

''భలే. ఎలాంటి వంశమండీ?'' అడిగాడు రఘు.

''నువ్వు మంచివాడివయ్యా. పెళ్లికూతురి పినతండ్రి డ్రయివర్‌గా పని చేశాడు అంటే ఎంత అప్రదిష్ట? ఎంత అప్రదిష్ట?

ముహూర్తం నిశ్చయించుకున్నాం గనక ఒప్పుకుంటున్నాం గానీ లేకపోతే...'' అన్నాడాయన.

''లేకపోతే...ఏం చేసేవారు? అయినా డ్రయివరు పనిచేయడం అంత హీనమయినదా? అంత నికృష్టమయినపనా అది? ఒకరు చేస్తే ఆ వంశమంతా పాడయిపోతుందా? ఏం పెద్దరికాలండి?'' ఉద్రేకంగా అన్నాడు రఘు.

''రఘు...తగ్గు'' మెల్లిగా వారించింది అత.

''అవునండీ. మీరు మంచివారు కాబట్టే ఒప్పుకున్నారు'' అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

రఘు మనసు కుత కుతలాడుతోంది.

అంతకంటె వెయ్యిరెట్లు ఉడికిపోతున్నాడు రాధాకృష్ణ. అయినా తప్పదు. భరించాలి. భరించి తీరాలి. ఎవరికోసం? కుటుంబం కోసం. అన్నగారి కోసం. నాన్నగారి పరువుకోసం.

కుసుమకి ఎలాంటి అన్యాయం జరక్కూడదు తన మూలంగా. వాళ్ళంతా కుదుర్చుకున్న సంబంధం తన మూలాన తప్పిపోడం అతని కిష్టంలేదు. అందరికీ నచ్చిన సంబంధం కలపాలనే అతని ఉద్దేశం, రాధాకృష్ణకే గనక సంపూర్ణాధికారం ఇచ్చివుంటే ఆ సంబంధం ఒక్క కొక్కడ తెంచుకుని వెనక్కి వచ్చేవాడు.

అసలా తండ్రీ కొడుకు లిద్దరూ నచ్చలేదు రాధాకృష్ణకి. ఆ మాట తీరులో సభ్యతలేదు. ఆ హావ భావాల్లో సంస్కారంలేదు. ఎలా నచ్చిందీ సంబంధం తండ్రికీ అన్నకీ అన్నదో ప్రశ్నగా మిగిలిపోయిందతనికి.

"సరే మీరెళ్లి డబ్బు పంపండి. ముహూర్తం రెండు రోజలుందనగా వస్తాం. విడిది ఏర్పాట్లు చేయించి కబురంపండి. ప్రయాణం కర్చు మీదే"

" పైన అది కూడానా ? " ఆనంద్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అదేమిటండీ. ఈ డబ్బు కేవలం కట్నం. మిగతా లాంఛనాలన్నీ వుండాలి. మాకు ఒక్కత్తే కూతురు. దానికి తగినట్లు మర్యాద జరగాలి. తెలుసుగా వియ్యపురాలి లాంఛనాలు వేరేవున్నాయి. ఇదంతా ముందు మాట్లాడుకున్నదేగా. దాంట్లో ఏంతగ్గం. మళ్లీ తభావతు రాకూడదు. వస్తే ... మీకు తెలుసు ఏం జరుగుతుందో?" వీరయ్య గట్టి స్వరంతో అన్నాడు.

"సరేమరి" అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

ఈ మాటలన్నీ వింటూ ఓమూల పేపర్ తిరగేస్తున్న రమేష్‌నిచూసి రఘు అసహ్యించుకున్నాడు. వీరయ్య మాట తీరుకు ఆతనిఒళ్లు కంపరంగా వుంది. అక్కడ కొట్టంలో పడివున్న పశువుని పదిహేను వేల రూపాయలతోపాటు తీసుకొచ్చి వీళ్లింట్లో కట్టేయ్యాలన్నమాట. ఛ...ఛ ..ఛ...

"ఇంక మేం వెడతాం"

అందరూ సెలవు తీసుకున్నారు వీరయ్య దగ్గర.

దారిలో అన్నాడు రాధాకృష్ణ లతతో.

"మరి మేం వెళ్లాలి ఇంకో అరగంటలో లతా. వెళ్లిపోతాం"

"అదేమిటీ ? ఇవ్వాళ్టకి వుండిపొండి. రేపెళ్ళొచ్చు"

"కాదండీ. వెళ్లాలి. సొమ్ము జతపరచుకోవాలి. ఆ ఏర్పాట్లు చూడాలికదా" అన్నాడు ఆనంద్.

"రఘూ బస్ ఏర్పాట్లుకి మీ మీదే ఆధారం"

"ష్యూర్. చెప్పాలా మీరు నాకు ప్రత్యేకంగా. నావల్ల ఏంసహాయం కావలసినా తప్పకుండా చేస్తాను. ఏ రకమైన పనైనాసరే. అడగండి ఇంకా. నా దగ్గిర మొహమాట పడకండి."

"అన్నయ్య అభయమిచ్చాడు. ఇంక మీరు నిశ్చింతగా వుండొచ్చు. మాటంటే మాటే. రామబాణం"

"చాలా సంతోషం" ఆనంద్, రాధాకృష్ణ తమ కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు.

మరో అయిదు నిమిషాలకి లత ఇంటికి చేరుకున్నారు. శివరాంగారు ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తున్నారు వీళ్ల రాకకి. అయనకి కంగారుగా వుంది.

"కాయా ? పండా?" ఆత్రుతగా అడిగాడు ముహూర్తం నిశ్చయించుకున్నాక పెళ్ళి తప్పిపోయిందంటే ఆయన హృదయం దడదడలాడింది.

"నాన్నా! డబ్బు మొహాన పడేస్తే ప్రతీది పండే అవుతుంది. పచ్చికాయకూడా గబుక్కున పండుతానంటుంది. దానిఆశ దానిది.పాపం!" వేళాకోళంగా అన్నాడు రఘు.

"పండే. అమ్మయ్య. నాకు బరువు తీరినట్టయింది. అన్నట్లు ఒరే హైదరాబాదు నించి మామయ్య ఉత్తరం రాశాడు. మరో పది రోజుల్లో బయలుదేరి రమ్మని. ఎవరో హోటల్ వాళ్లు ఇంజనీరు కావాలన్నారట మామయ్యకి తెలిసినవాళ్లు. జీతం బాగా నే ఇస్తారుట. నిన్నురమ్మని ఉత్తరం రాశాడు మామయ్య.

"సరె...సరె"

"కాఫీలు తాగి వెళ్లండి. ఇంటికెళ్లేసరికి పొద్దు పోతుంది" అంది లలిత.

కాఫీలు తాగి బస్‌కోసం పరిగెట్టారు రాధాకృష్ణ, ఆనంద్.

29

వీరభద్రయ్యకి ఎంతో ఆనందంగా వున్నా రంగనాథం మొహం చూసేసరికి నీళ్లు కారిపోయారాయన.

"మనం మరో అయిదువేలు ఎక్కడినుండి తేగలం? నాన్నా" అది రంగనాథం బెంగ.

"డబ్బుగురించి బెంగపడకండి. మేం సర్దుతాం" అన్నాడు ఆనంద్.

"అబ్బ. అయిదువేలేకదండి. రేప్పొద్దున్న వెళ్లి నేను తెచ్చేస్తాను" అన్నాడుమోహన్.

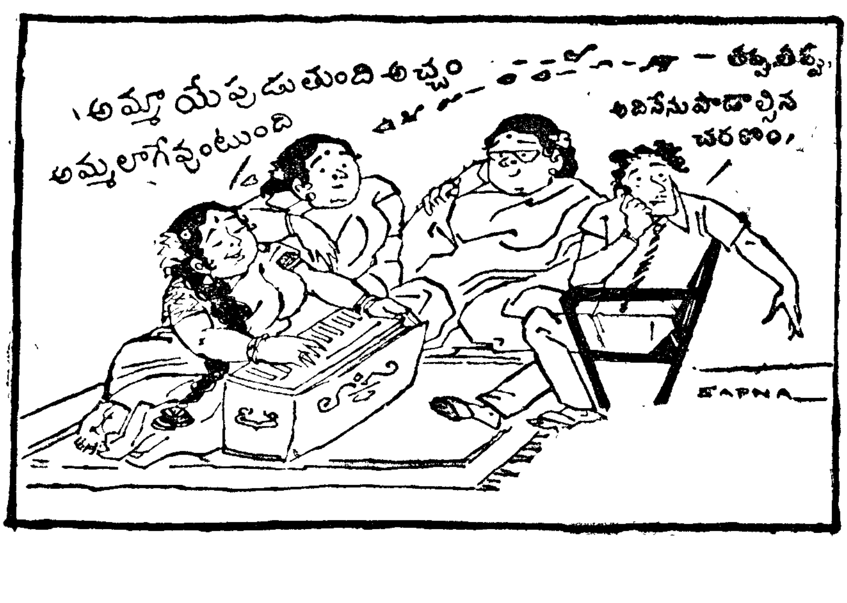
వారిద్దరి ప్రేమ, ఆప్యాయత, తీసుకున్న బాధ్యత చూసిన రాధాకృష్ణకు కళ్లు చెమర్చాయి. ఏనాటిబంధం ఇది !

"అవునురా రంగా, వాళ్ళు సర్దుతారు కదా! పంటలు రాగానే తీరుద్దాం మెల్లిగా. అప్పగా తీసుకోడమేగా ! నువ్వేం బెంగపడకు. అమ్మాయి పెళ్లి జరిగిపోతుంది" వీరభద్రయ్య ధైర్యం. రంగనాథం మొహంలోకి మెల్లగా వెలుగొచ్చింది.

"అంతే నాన్నా. ప్రస్తుతానికి అంతకంటే మార్గం లేదు. పిల్లిద్దరూ నా ప్రాణం. వాళ్లిచ్చినా నే నిచ్చినట్లే. అన్నయ్యా! దాన్ని గురించి దిగులుపడకు. మిగిలిన ఏర్పాట్లు చేసుకుందాం. డబ్బు చేతికందుతుంది" రాధాకృష్ణ నవ్వుచెప్పాడు.

* * *

పొద్దున్నేలేచి మోహన్ పెరట్లో మందార

మమతల వంతెన

చెట్టుకిందున్న బండమీదకూర్చుని వేపపుల్లతో పళ్లు తోముకుంటున్నాడు. చేదలోని నీళ్లు చేతిలో వంపుకొని నోట్లో పోసుకొన్నాడు.

"అబ్బ...ఉప్పగా ఉన్నాయి...ఉప్పనీళ్లు" కండ్లు చిట్లించాడు.

"ఏమిటండీ ? అంత ఉప్పగా వున్నాయా నీళ్లు ?" అంది నవ్వుతూ మందారపూలు కోస్తున్న కుసుమ. చెట్టు మందారాలతో నిండివుంది. కొమ్మ కొమ్మకీ ఎర్రనిపూలు. రక్తజపాకుసుమాలు. ఈ పుష్పాలు ఎంత ఎర్రని రంగులో వుంటాయి! కళ్లు జిగేల్మనేటట్టు !

"నవ్వుకాస్త దాచుకోవమ్మా పెళ్లికూతురా. ఆ ముహూర్తానికే వాళ్లు పెళ్లికి ఒప్పుకున్నారు. నీదాకా రాలేదా వార్త ?"

కుసుమ వళ్లు ఝల్లుమంది. ఆమెకళ్లు మెరిశాయి. 'నిజమా ?" అంది ఆశ్చర్యంగా. ఎట్లా ఒప్పుకొన్నారో ?

"పచ్చినిజం. ఈ మందార పూలంత నిజం" అన్నాడు మోహన్.

ఏంచిట్కావేశాడో బాబాయ్. అడగాలి. నిన్న వాళ్లొచ్చేసరికి తనులేదు. పిన్నికి తోడుగా వుండేందుకు హాస్పటల్‌కి వెళ్లింది. ఏంచెప్పారో వాళ్లు ?

"ఏంచిట్కావేశాడో బాబాయ్ ?" అడిగింది కుసుమ. అనుకున్న విషయం పైకి అడిగేస్తే మంచిది కదూ !

ఆమె కళ్లల్లో వెలిగిన భావాలు చదవడం కష్టం. కుసుమని చూసి ముచ్చటేసింది మోహన్‌కి. తనకో చెల్లెలుండకూడదూ ? లేకపోతే అన్నగారి కూతురైనానరే. తన కయితే అన్నగారున్నాడు గానీ, వాళ్లకి మొగపిల్లలే ఇద్దరూ. ఆడపిల్ల కుసుమలాంటిదే వుండకూడదూ ? అనుకున్నాడు.

"మాట్లాడరేం ? ఏమందు జల్లి వచ్చారు నీళ్లిద్దరూ ?" అడిగింది కుసుమ.

"డబ్బు మందు"యధాలాపంగా అన్నాడు.

"ఆ ..." కుంచించుకు పోయింది.

ఇంతకు ముందు మదిలో పూచిన మందారాలు నేలరాలాయి. నోటపెట్టబోతున్న మిఠాయి మట్టిపాలయి నట్లనిపించింది కుసుమకి. 'డబ్బు మందు' 'డబ్బు మందు' చెవిలో హోరు. అంటే ఇంకా ఎంత ఎక్కువ ఇచ్చేట్లు ? తండ్రివెళ్లి పదివేలు ఇచ్చి వచ్చాడు కదా! ఇంకా ఎక్కువ అడిగారా ? ఎంత ? ఎంత ?

"ఎంత డబ్బు ?" అడిగింది కుసుమ.

"మరో అయిదువేలకి ఒప్పకున్నారటమ్మా మాకెంత ఆనందంగా వుందో తెలుసా ? చూడూ, నీకు పొద్దున్నే ఇంత మంచి కబురు, శుభవార్త చెప్పానుకదా, కాస్త కాఫీనీళ్లు"

"అలాగే, అలాగే" యాంత్రికంగా వెళ్లిపోయింది వంటింట్లోకి. తను చెప్పిం దేమిటి ? బాబాయ్ చేసుకొచ్చిందేమిటి ?

మోహన్‌కి కాఫీకప్పు, పేపరు అందించింది. ఆతను కాస్త అవతలగా సపోటాచెట్టు కింద కుర్చీ వేసుకు కూర్చున్నాడు.

వెనువెంటనే కుసుమ రాధాకృష్ణ పడుకున్న చోటికి పరిగెత్తింది. పడుకుని నిద్రపోతున్న అతన్ని పట్టుకు ఊపి ఊపి లేపింది. కళ్లు నులుముకుంటూ లేచాడు.

"బాబాయ్! ఎంతపని చేసుకొచ్చావు ?" అంది కన్నీళ్లతో.

చలించిపోయాడు రాధాకృష్ణ. ఏమయింది పెదపాపకి? తల ఒకసారి విదిలించి కుసుమ కేసిచూశాడు. కళ్లనీళ్లతో శోకదేవతలావుంది.

"ఏమిటి పెదపాపా ?"

"మరో అయిదువేలకి సంబంధం నిశ్చయించుకొచ్చావా?"

"అవును. అయిదువేలిస్తే ఒప్పుకుంటామన్నారు పెదపాపా! నయమే. మంచివాళ్లు కదూ! అసలుకాదు పొమ్మనకుండా. డబ్బుకేనా లొంగారు." (ఇంకా వుంది)

విటమిన్ "ఇ" మాత్రలు

ఆరోగ్యం మెరుగు పరచుకోటానికి, బలం పుంజుకోవటానికి చాలా మంది విటమిన్ మాత్రలు వాడు తుంటారు. మరి ఇప్పుడు విటమిన్ మాత్రల వల్ల మరొక ఉపయోగం కూడా బయట పడింది.

నగరాలలో నివసించేవారు కార్ల ఎగ్జాస్టులనుంచి వచ్చేపొగ, అవిరి తదితర కాలుష్యాలతో నిండిపుండే గాలిని పీల్చినందు వల్ల కలిగే దోషాల నుంచి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోటానికి పోషక పదార్థాలు గల 'విటమిన్—ఇ' ఉపయోగపడు తుందని డాక్టర్ డేనియల్ మెంజెల్ చెప్పారు. ఈ వాయు కాలుష్యాలలో ఒజోన్, నైట్రోజన్‌డయాక్సైడ్ వంటి ప్రమాదకరమైన పదార్థాలుంటాయి. ఎలుకలకు విటమిన్—ఇ గల ఆహారాన్ని దొరకకుండాచేసి ఒజోన్, నైట్రోజన్ డయాక్సైడ్ స్వల్పంగా ఉన్న వాతావరణంలో ఉంచినప్పుడు అవి ఎనిమిది రోజులు మాత్రమే జీవించాయి. కాగా నాలుగు వారాలపాటు వీటికి విటమిన్—ఇ ఆహారాన్నిచ్చి కాలుష్యవాతావరణంలో ఉంచినప్పుడు పద్దెనిమిది రోజులు జీవించగలిగాయి. ఎంఫిసిమా, తదితర దీర్ఘ పూపిరి తిత్తుల వ్యాధులున్నవారికి కూడా విటమిన్—ఇ వాడితే మంచిదని డాక్టర్ మెంజెల్ చెప్పారు.

చిన్నారి పరిష్కారం

మా అమ్మాయి సుమిత్ర వయస్సు మూడున్నర సంవత్సరాలు. చాలా చురుకుగా వుండి, కావలసి అల్లరి చేస్తూండేది. మేము ఎంతో కష్టపడి బకెట్లు నిండుగా నీళ్ళు పట్టి పెట్టేవాళ్లము. సుమిత్రకు నీళ్లంటే ఎంతో యిష్టం. మేము లేకుండాచూసి ఓ చిన్ని కప్పో, గ్లాసో తీసుకొని తన చిన్నారి చేతులతో క్రింద పారపోస్తూండేది. కొట్టినా, తిట్టినా, భయపెట్టినా, వూహూ ఏంచేసినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఎన్నినీళ్లు పారపోసేదో లెక్కలేదు. కోపంతో వాళు వళ్లు మండిపోయేది. ఒకవాడు యింట్లో మెంబర్సు అందరం సమావేశమై "ఈ పిల్లకు ఏంచేసినా భయం లేదు. ఈ అల్లరి ఎలా మాన్పాలో అర్థం కావడంలేదు" అనుకున్నాం, కాస్త పెద్దగావే.

ఈ మాటలు విన్నది కాబోలు

బకెట్ల దగ్గర తీరుబడిగా కూర్చుని నీళ్లు క్రింద పారపోస్తున్న సుమిత్ర మా వంకచూస్తూ జాలిపడి యిలా అన్నది. "అమ్మా బూచి అంటే నాకు భయం. బకెట్టు మీద బూచి పెట్టు." బూచి అంటే "ప్రతి" దాని భాషలో. ప్రతి, మూదిపిసర్ని చూచి భయపడేది. మాకు మొదట అర్థంకాకపోయినా తర్వాత అర్థంఅయి నవ్వుకున్నాం దాని మాటలకి. పాప సలహా ప్రకారమే "ప్రతి" తీసుకొచ్చి ప్రతి బకెట్టు మీద కొంచెం కొంచెం వేసేవాళ్లం. మా సమస్య ఆ విధంగా పరిష్కారమైంది. సుమిత్ర దూరంగా నిల్చొని బకెట్లవంక చూస్తూ వుండేది. కాని దగ్గరకి వెళ్లేదికాదు... కాకపోతే మా అమ్మగారి ఒత్తుల పెట్టెలో ప్రతి ఖాళీ అవుతోందోనని ఆమె గొడవ చేసేవారు.

—చందనవనం జయలక్ష్మి
విజయవాడ.

దిగంబర ప్రదర్శనలు

(రెండవ పేజీ తరువాయి)

చూసీ చూడనట్లు వదిలేయటం మంచిదేమో అని కూడా కొందరు పెద్దాళ్ళు అనుకున్నారు కాని, అమెరికాలోని ఒకచిన్న ప్రాంతీయ వార్తాపత్రిక మాత్రం కోపంగా సంపాదకీయం రాసిందట! ఏమని! ఇదేం "నగ్న నృత్యం"? జోళ్లు టోపీలు పెట్టుకుని ఎవరైనా యీ పని చేయగలు–అవి కూడా విసర్జించాలీ అని రాసిందట!?

ఇప్పుడే "స్ట్రీకింగ్" ఉద్యమాన్ని ఫ్రాన్స్ లోకి, పశ్చిమ జర్మనీలోకి కూడా అమెరికన్ విద్యార్థులు విస్తరింప జేస్తున్నారు కాని మన దేశంలో మనవాళ్లే అనుకరించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు అని వినికిడి! [అమెరికన్‌ల ప్రోత్సాహం వున్నట్లు లేదు]

సైకిళ్ళు, మోటార్ సైకిళ్ళు, గుర్రాలు యివన్నీ అమెరికన్ దిగంబరులకు వాహనాలైనాయి! రోజుకో కొత్త పద్ధతి స్ట్రీకింగ్ చేస్తున్నారు! విమానాల పైనుంచి, గాలి గుమ్మటాల మీద, నేలకి తల్లి గర్భంలోనుంచి వూడిన చందాన దిగజారుతున్నారు! మంచు గడ్డలమీద దిగంబరులై ప్రదర్శనలు యిస్తే కొందరు పోలీస్‌స్టేషన్‌లోకి ఓసారి నగ్నంగా పరిగెత్తి బయటికి పారిపోయి–మరికొందరు,

స్ట్రీకింగ్ తొలి దశలో

బాస్కెట్ బాల్ ఆడుతూ మధ్యలో గుడ్డ లవతల పారేసి పారిపోయీ, యీ దిగంబర పైత్యానికి కొత్తదనం యిస్తూనే వున్నారు— వీటిలో పోటీలు, అవార్డులు, పందేలు అన్నీ వస్తున్నాయి అక్కడ.

ఇదంతా ఎందుకు!

అంటే "తెల్దు" అనే చెప్పాలి. ఈనాటి ప్రపంచంమీద రోతపుట్టి నిరసన తెలుపుతున్నారు. పరీక్షలు, చదువులు గట్రా చాలా కష్టం కనుక కాస్త కాలక్షేపం కోసమూ, వసంతకాలాన్ని ఆహ్వానించటమా? లేకపోతే 'వాటర్‌గేట్'కి, ఆయిల్ సంక్షోభాన్ని, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెరిగే ధరల్ని కాస్సేపు మనం మరిచిపోయి ముక్కున వేలేసుకొని పొందే తాత్కాలిక మానసికోల్లాసాన్ని మనకి కలిగించటానికా? మొత్తం మీద విద్యాలయాలన్నింటా యీ పిచ్చి వ్యాపిస్తోంది! ఒక 'వివస్త్ర వీరుడు' రద్దీగావున్న రోడ్డు మీద యిట్నుంచి అటు పోతూ మోటార్ సైకిల్ క్రింద పడ్డాడు. ప్రాణాలు కోల్పోయాడు!

వివస్త్ర విద్యార్థివీరుల సంఖ్య దిన దినాభివృద్ధి గాంచుతున్నది. మనవాళ్ళు నగ్నసత్యం అంటుంటారే– 'నగ్నసత్యకాలం' లాంటిదేదో వచ్చేస్తున్నట్లుంది!! [పి]

Printed and Published by S. NageswaraRao at the Andhra Patrika press, MallikarjunaRao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3. Editor: S. Radhakrishna

"నిజరూపాలు"లో జయకుమారి ↑ "రాధమ్మ పెళ్లి"లో శారద ↓

Regd. No. H/VJ-41 ANDHRA SACHITRA VARA PATRIKA

